

மனின் வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபஞுக்கள்

திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலச்சங்கம்

ஶந்த வரலாற்றினை எழுத்துவந்து மற்பனுக்கள்

(மீளாய்வு)

திருமதி. துப்பாக்கியம் குண்பாலச்சங்கம்

மனிமேகலைப் பிரசுரம்

எண். 7, தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராய் நகர், சென்னை-600 017,
தொலைபேசி 044-24342926 ; 24346082
e.mail : manimegalaiprasuram@gmail.com
Web Site : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு :	மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்
ஆசிரியர் :	தனபாக்ஷியம் குணபாலசிங்கம்
மொழி :	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு :	2018
பதிப்பு விவரம் :	முதற் பதிப்பு
உரிமை :	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை :	18.6 கி.கி.
நூலின் அளவு :	டெம்மி சைஸ் (14×21 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு :	12 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள் :	XII + 92 = 104
நூலின் விலை :	ரூ.70
லேசர் வடிவமைப்பு :	மோகன் கிராபிக்ஸ்
நூல் கட்டுமானம்:	தெயல்

காலீஸ்ரமண

கப்புதூர் பாடசாலை
ஸ்தாபகரும், புராண உரைகாரரும்,
என் தாயாரின் தந்தையுமான
கந்தவனம் ஏகாம்பரம் அவர்களுக்கு
நன்றியுடன் இந்நூலினைச்
சமர்ப்பிக்கின்றேன். இவர்
உருவாக்கிய

இப்பாடசாலையிலிருந்தே நானும்
வேறு பல மாணவர்களும் புலமைப்
பரிசுத் தேர்வில் தெரிவாகி மேற்
கல்வியை எளிதாகப் பெறமுடிந்தது
என்பதனை நாமனைவரும்
இத்தருணம்
நினைவு கூர்கின்றோம்.

முன்னுரை

தமிழ் - சிங்கள இனங்கள் தொடர்பான வரலாற்றுக் குழப்பங்களைத் தவிர்க்குமுகமாக சில கருத்துக்கள் இக்கையேட்டில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. கண்மூடித்தனமாக எவரது கருத்துக்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பது என் கருத்தல்ல. வரலாற்று ஆர்வலர்கள் தாழும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, எது உண்மை எது கட்டுக்கதை என அடையாளப்படுத்தல் அவசியம். விஞ்ஞானிகள் எம் சிற்றறிவிற்கு எட்ட முடியாத கடவுளையும், அவரது படைப்பு இரகசியங்களையும் அரைநூற்றாண்டுக் காலமாக ஆராய்ந்ததன் பயனாகவே ஹிக்ஸ் பொசன் (Higgs Boson) எனும் மிக அடிப்படையான அனுத்துகள் களின் இருப்பினைக் கண்டுபிடித்துள்ளமை உலக மதங்களுக்கும், மக்களுக்கும் ஒரு நந்திசெய்தியாகும். ஆனால் வரலாறோ மிகக் குறுகிய காலவட்ட ஆய்வாகும். பூமியிலேயே பல்வேறுவகையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வைத்திருக்கும் செய்திகளின் துணை கொண்டு ஆராயப்படும் மிகச்சிறிய விடயமாகும். தமிழர்களின் வரலாறுகள் பற்றி அக்கறையுடன் பதிவு செய்திராத நிலையில் நாம் அதனைத் தேட வேண்டும். நாடற்றுப்போன ஈழத்தழிழரின் சோகக்கதைகளை நாம் மாற்றி அமைக்க, நாம் சென்ற இடமெல்லாம் வரலாறு படைக்க வேண்டுமென்பதே என் நோக்கமாகும்.

அடுத்து நான் 1988 இல் வெளியிட்ட ‘இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும், திராவிடக் கலாசாரமும்’ எனும் நூலில் ஆராயப்பட்ட காலக்கணிப்புகளுக்கும், பின் 2008 இல் வெளியிட்ட ‘தழிழகப் பூர்வீக வரலாறும் அரிய செய்திகளும்’ எனும் நூலின்

காலக்கணிப்புகளுக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் உள். கடலாய்வாளர் கிரஹம் ஹன்கொக்கின் ஆய்வுகளும், காலக்கணிப்புக்களுமே இதற்கான காரணிகளாகும். அடுத்து இளங்கோ, சிலப்பதிகாரத்தில் (காதை 40 வரி 150 - 160) குறிப்பிட்ட கடல் குழ் இலங்கைக் கஜபாகு மன்னன் காலமும் (கி.பி 111 - 114), எனக் குறிப்பிடுவதற்கான காரணம் என்னவெனில், சோழ மன்னனான கரிகாட்சோழன் (கி.பி 65 - 115), மற்றும் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவர்கள் சமகாலத்தவர்கள் என்பதனாலேயாம். கரிகாட்சோழன் 12 ஆயிரம் சிங்களவரைச் சிறைபிடித்துச் சென்று காவேரி அணையைக் கட்டியிருந்தான். அதனால் அச்சிங்களவர்களை முதலாம் கஜபாகு மீட்டுவந்ததோடு, சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலையெடுத்த விழாவிலும் கலந்திருந்தான் என ராஜாவலிய குறிப்பிடும். மகாவம்சம் இதுபற்றி மௌனம் சாதிப்பதோடு, இவனது காலத்தை (கி.பி 174-196) எனவும் பதிவுசெய்துள்ளது. சற்றுவேறுபாடான காலக்கணிப்பானாலும் இச் செய்திகள் எமக்கு இளங்கோ, சேரன் செங்குட்டுவன், கரிகாட்சோழன், முதலாம் கஜபாகு அனைவரும் சமகாலத்தவர் என உறுதி செய்துள்ளன. அதனால் தமிழ் இலக்கியங்களின் காலக்கணிப்புகள், மற்றும் திருவள்ளுவர் காலக்கணிப்புகள் ஐயத்திற்கு இடமில்லாவகையில் கணிக்க முடிந்துள்ளன. தமிழர்களுக்கு இது ஒரு வரலாற்று நற்செய்தியே. இவ்வாறு வரலாற்றுப் புதையல்கள் நிறைய உள். தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்.

மேலும் இந்நாலில் தமிழர் வரலாறுகளைக் கொண்ட நூல்கள் பல தேடித் துருவி ஆராயப்பட்டுள்ளன. கிரகம் ஹன்கொக்கின் கடல் ஆய்வுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுச் சிந்தனைகளைத் தூண்டிவிடுவதாக, இவற்றை ஆசிரியர் மீண்டும், மீண்டும் பதிவு செய்துள்ளமை தவிர்க்கமுடியாத தொன்றாகும்.

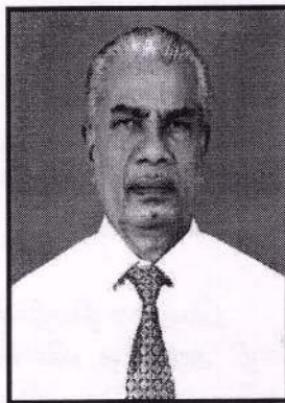
மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

இறுதியாக நிசா ஆர்ட்ஸ் அச்ககம், விகவமடு தவறவிட்ட பலவற்றையும் பதிப்பித்து, நூலைத் தரம்பட அமைக்க உதவிய திரு. க. திலீபன் அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் சார்பாக என் நன்றிகள். மேலும் இந்நாலிற்கு அணிந்துரை தந்துதவிய வடகிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளரான திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்களுக்கும், என் நூல்கள் அனைத்தினையும் விவரணப் படங்களுடன் தொகுத்தளித்த மருமகன் எம். சதீசன் அவர்களுக்கும் என் ஆழந்த நன்றிகள். மேலும் இந்நாலின் மேற்பார்வையாளராகத் தொழிற்பட்ட மருமகன் ம. ஆனந்திற்கும் என் உளமார்ந்த நன்றிகள்.

தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம்
லண்டன்.

சிறப்புரை

ஆய்வாளர் திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள் தனது ஆய்வு நூலான ‘இலங்கையிற் தொல்லியலாய் வகைஞம் திராவிட கலாச்சாரமும்’ என்னும் நூலிற்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் ‘சாகித்திய விருது’ பெற்றவொரு ஆய்வாளராகும். இந்நாலுக்கு கொழும்பு இந்துசமய கலாசார அமைச்ச விருதுவழங்கிக் கௌரவித்தது. இதே போன்று இவரின் இன்னுமொரு நூலான ‘சைவ சித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும்’ ஆய்வு நூலும் கொழும்பு இந்துசமய கலாசார அமைச்சினதும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சினதும் இலக்கிய விருது பெற்ற பெருமை திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்களைச் சேரும்.

‘மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்’ என்னும் திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்களின் புதிய கண்ணோட்டத்திலான ஆய்வு நூல் மிக நூட்பமான பல விடயங்களை ஆய்வுசெய்வதாக அமைந்துள்ளது. இம் மரபணுக்கள் விஞ்ஞானத் திற் கும், மெய்ஞானத்திற்கும் இடையில் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன, இம்மரபணுக்கள் எவ்விதம் மனிதனைத் தரப்படுத்துகின்றன, முக்கிய இனங்களும், மரபணுக்கு குறியீடுகளும், சைவ சித்தாந்தமும் மரபணுக்களும், சைவ சித்தாந்தமும் உயிர்களும், மரபணுக்களின் மறுபக்கங்கள் யாவை?, இலங்கையில் மரபணுக்களைத் துணைக்கொண்டு திரிபுபடுத்தப்பட்ட தமிழ் - சிங்களப் பூர்வீகம் ஆகிய பல விடயப்பரப்புகளில் மிக ஆழமாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டே ஆசிரியர் இந்நாலை எழுதியுள்ளார்.

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

ஆரிய இனம் எனத் தம்மை அடையாளப் படுத்தியுள்ள சிங்களவரும், திராவிட இனம் எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் தமிழரும் ஒன்றாக வாழ்ந்திருந்தனர் என இலங்கையின் பூர்வீக வரலாற்றை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் திரிபு படுத்தியுள்ளனர். இது தொடர்பாக பேராசிரியர் இந்திரபாலா, கலாநிதி குணசிங்கம், கலாநிதி விக்கிரமபாகு கருணரத்ன ஆகியோருடைய ஆய்வுக் கருத்துக்களை திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக இந்நூலிலே எடுத்தாண்டுள்ளார்.

இயற்கை நியதிக்கு முரணான மொழி அறிவுள்ள மனிதனுக்கும், மொழி அறிவற்ற விலங்களுக்கும் உடல் உறவு மூலம் பின்னைகள் சாத்தியமா? என்ற விடயத்தைக் காமகுத்திரம், விவிலிய வேதம், கந்தபுராணம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களின் குறிப்புக்களின் படியும், சைவசித்தாந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் மிக ஆழமாக ஆசிரியர் ஆய்வினைச் செய்துள்ளார். சைவசித்தாந்தப்படி உயிர்கள் அச்சமாறிப் பிறக்கும் என்னும் கோட்பாட்டிற்கமைய ‘புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே’ என்னும் அப்பர் சுவாமிகளின் கூற்றும், இங்கு மனம் கொள்ளத்தக்கது என நிறுவியுள்ளார். தாயின் மரபணுக்களின் தொழிற்பாட்டினாலேயே தலைமுறை தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. மற்றும் மரபணுக்களின் வேறுபாடுகள் தொழிற்பாடுகள் பற்றியெல்லாம் மிக விரிவான ஆய்வுக் குறிப்புக்கள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

அழுத்திலே மகாவம்சத்திற்கு முற்பட்ட தமிழர் வரலாறுகளைச் சான்றுகளுடன் திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள் நுனுக்கமாக ஆய்வு செய்துள்ளார். புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள ‘பொன்பரிப்பு’ சவகுழிகளில் 12,000 பேர் வரை புதைக்கப்பட்ட 8,000, மட்பாண்டங்கள் கிடைக்கப் பெற்றமையையும் எடுத்து விளக்கி உள்ளார். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பூர்வீகத் தமிழகம் எவ்வாறு இருந்ததென்பதனையும் இந்நூலிலே நாம் காணலாம். சிலப்பதிகாரம் காடுகாண் காதையில் வரும்,

**‘ப.:றுளி ஆற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள’**

எனும் குறிப்பின் மூலம், ஏற்பட்ட கடல்கோளினால் குமரிக்கண்டம் அழிந்த வரலாற்றையும் விளக்கியுள்ளார்.

திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள் இதே போன்று ‘சைவசமய தத்துவங்கள்’, ‘ஆசிய ஆபிரிக்க இனங்களின் தனித்துவமான வரலாறு’, ‘குமரிக்கண்டம் முதல் கமேரியா வரை தமிழர் வரலாறுகள்’, ‘பிராணிகள் கூறும் அறிவியல் கதைகள்’, ‘தமிழகப் பூர்வீக வரலாறும் அரிய செய்திகளும்’, ஆகிய பல நூல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ள அரிய ஆய்வு விடயங்கள் அவரது ஆய்வுத் திறமையினையும், பரந்த அறிவாற்றலையும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் அவர்கள் இத்துறையில் மேலும் பல கணதியான ஆய்வுகளை வெளிக் கொண்டுவருவார் எனத் திடமாக நம்பலாம்.

ஸ்ரீதிர்மண்ணசிங்கம்
முன்னாள் கலாசாரப் பணிப்பாளர்,
கல்வி விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்,
வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம்.

பொருளாடக்கம்

இயல் - I

மரபணுக்களும் விஞ்ஞானமும்

1. விஞ்ஞானத்திற்கும் மெய்ஞானத்திற்குமிடையில் சிக்கித்தவிக்கும் மரபணுக்கள்	1
2. விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் மரபணுக்களும்	2
3. மனிதனைத் தரப்படுத்தும் குறியீடுகளான மரபணுக்கள் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டியவை	5
4. அடையாளப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய இனங்களும் மரபணுக் குறியீடுகளும்	6
5. விஞ்ஞானத்தின் குறைபாடுகள்	8

இயல் - II

மரபணுக்களும் மெய்ஞானமும்

6. அற்புதுப் படைப்புகள் பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்	11
7. சைவசித்தாந்தமும் மரபணுக்களும்	12
8. சைவசித்தாந்தமும் உயிர்களும்	14
9. மரபணுக்களின் மறுபக்கங்கள் யாவை?	15
10. மனிதனின் மரபணுக்களைத் திட்டமிட்ட பேரறிவாளர்	17

11. பூமியில் உயிர்கள் நட்புடன் உறவாடி
வாழ அமைக்கப்பட்ட சூழல் 19

இயல் - III

தமிழ் - சிங்கள இன மரபணுக்கள்

12. இலங்கையில் மரபணுக்களைத் துணைக்கொண்டு
திரிவுபடுத்தப்பட்ட தமிழ்,
சிங்கள பூர்வீக வரலாறுகள் 22
13. மகாவம்சமும் சிங்கள இன வரலாறும் 24
14. மகாவம்சத்தின் வரலாற்று நாயகன்
விஜயன் பற்றி நோக்குவோம் 27
15. மொழியறிவு கொண்ட மனிதனுக்கும்,
மொழியறிவற்ற மிருகத்திற்கும்
உடலுறவுமூலம் பிள்ளைகள் சாத்தியமா? 30
16. மகாவம்சத்தின்படி உறுதிசெய்யப்பட்ட
திராவிட - ஆரிய இன மரபணுக்கள் 32

இயல் - IV

ஸமுத்தின் பூர்வீகக் குடிகள்

17. ஸமுத்தில் மகாவம்சத்திற்கு முற்பட்ட தமிழர்
வரலாறுகளும்; தொல்லியலாய்வுகளும் 35
18. மகாவம்சம் ஸமுத்தில் வாழ்ந்திருந்த பழங்குடிகளை
ஏன் அமானுசர் என்று கூறியது? 39

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

19. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நினைவு சூரும் பூர்வீகத் தமிழகம் யாவை? 41
20. குமரிக்கண்ட ஆழிவை உறுதிசெய்யும் புவியியல், மொழி ஆய்வுகள் தரும் செய்திகள் 46

இயல் - V

தமிழ் உயரப்பறந்து சாதித்த சாதனைகள்

21. உயரப்பறக்கும் தீந்தமிழ்க் கொடியின் வரலாறு. 48
22. தீந்தமிழே உனக்கொரு சுடர்க்கொடி விண்ணில் பறக்கட்டுமே! 53
23. உலக சமூகங்களுக்கு எழுத்துருவாக்கத்தினை அறிமுகம் செய்து வைத்த தமிழர் யாவர்? 54
24. தமிழகத்தில் எழுத்துருவாக்கமும், நூல்களின் தோற்றப்பாடுகளும் 58

இயல் - VI

எழுத்தாளர் உருவாகிய பின்னணிகளும், தமிழர் வரலாற்றுப் பார்வைகளும்

25. நான்ஒரு எழுத்தாளராகப் பணிபுரியத் தூண்டிக் கொண்டிருந்த பின்னணிகள் 65
26. பின்னினைப்பு 72
27. ஆசிரியர் பின்னுரை 79

விஞ்ஞானத்திற்கும் மெய்ஞானத்திற்குமிடையில் சிக்கித்தவிக்கும் மரபணுக்கள்

விஞ்ஞானத்திற்கும், இறைவன் வகுத்த இயற்கை நியதிகளுக்குமிடையில் சிக்கித்தவிக்கும் மரபணுக்களை முதலில் பரிணாமவாதிகளே (Evolutionists) தம் வாதங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காகக் கையாண்டிருந்தனர். மரபணுவின் முதற் தோற்றும் பற்றி இவர்கள் கொடுக்கின்ற விளக்கமும் ஒரு சிக்கலான முடிச்சுதான். ஏனெனில் முதலில் புரதங்கள் உருவாவதற்கு மரபணுக்கள் அவசியமாகின்றன என்பது ஒரு உண்மை. அதேபோல் புரதங்கள் இல்லாமல் மரபணுக்கள் தோற்ற முடியாது என்பது இன்னோர் உண்மையாகும். அதனால் இவற்றுள் எது முதலில் தோன்றியது எனும் கேள்வி இயல்பாகின்றது. அதாவது முட்டையா, கோழியா முதலில் எது தோன்றியது? என்ற கேள்வி போன்றநிலைதான் இங்கும் உருவாகியுள்ளது. இதற்கான விடையை மெய்ஞானமே தரவல்லது. அதாவது எல்லைகளுக்கு உட்படாத இப்பிரபஞ்சம் அனைத்தினையும் ஒரு நியதிக்குட்பட வடிவமைத்து இயக்குகின்ற படைப்பாளி ஒருவராலே தான் இவையிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று அடிப்படையாகும்வகையில் உருவாக்கப்பட்டதாகும். அதனால் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றிலிருந்து மற்றது தோன்றவேண்டியதில்லை என்பதே மெய்ஞானம் தரும் விடையாகும்.

இவ்வாறான இயற்கை நியதிகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத விஞ்ஞானிகளே பரிணாமத்தினால் உயிரணுக்களின் மையத்தினுள் பலவகை மாற்றங்களை அடையாளப்படுத்துவார். இவற்றுள் முக்கியமாக எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படுகின்ற புதிய மாற்றங்களையே ஒன்று இன்னொன்றாகப் பரிணமிக்கின்ற நிலைக்குரிய காரணி என்பர். இவ்வாறு பாலியல் இனக்கீற்றுக்களில் (The genes and chromosomes) ஏற்படுகின்ற தற்செயலான புதிய மாற்றங்களே (The mutational

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

changes) அவற்றின் புதிய இனங்களைத் தீர்மானிக்கின்றன என்பதே இவர்களது பரிணாமக் கோட்டாகும். அதேசமயம், இவ்வாறு நியதியற்றுத் தற்செயலாக இடம்பெறும் மாற்றங்கள் முற்றாக இன அழிவை ஏற்படுத்துமேயாழிய, அவை வளர்ச்சிக்குரியனவல்ல என்பதும் வேறுசில விஞ்ஞானிகளின் கருத்தாகும்.

விஞ்ஞானிகள் ஆர் வத் துடன் இந்த அற் புதமான உயிரணுக்களைப் பூதக்கண்ணாடிகளால் பார்த்து விளங்கிக் கொள்ள முடியாத எத்தனையோ இரசாயன சூட்டுக்களை ஆய்வுதோடு மட்டுமன்றி, சிறிது ஒய்வாக இருந்து கொண்டு தம் கண்களுக்கு தென் படுகின்ற அத்தனை உயிரினங்களின் அற் புதமான வடிவமைப்புக்கள், நுணுக்கமான முறையில் ஒவ்வொன்றினதும் நிறப்பூச்சுக்கள், வாழ்வு முறைகள், குண இயல்புகள் அனைத்தையும் ஊடுருவி நோக்குதல் அவசியம். அதன் பின்னர் அவை அனைத்தினையும் சிறிய தவறுமின்றி அழகாக திட்டமிட்டு உருவாக்கிய பேரறிவாளர் ஒருவர் எம் சக்திகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கின்றார் என்ற உண்மையை உணரத் தலைப்பட முடியும்.

விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் மரபணுக்களும்

விஞ்ஞானிகளின் ஆய்வுத்திட்டங்களில் 1989ம் ஆண்டில் மரபணுத்திட்டம் (DNA – Deoxyribonuceic acid) முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. அப்பொழுது கதரின் அன்ஸ்ட் (Catherine Arnst) ‘விஞ்ஞானிகள் மரபணுக்களுக்கும் இயற்கை நியதிகளுக்குமிடையில் மல்லுக்கட்டுகிறார்கள்’. (Scientists wrestle with genetics and ethics, Daily News, Tuesday, Sep 12.1989) எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரையில் இவர் ‘விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் இக்கதைகளின் படி கொடுமை மிகக் தலைவர்கள் மரபணுக்களின் துணைக் கொண்டு தம்மை மிக உயரிய இனமாகப் பாராட்டிக் கொண்டு மனித குல அழிவிற்கு பெரும் சவாலாக அமைவர் என்றும்,

மரபணுக்களை உலகளாவிய அளவில் குறியீடு செய்வதென்பது இதற்கு உயிருட்டம் போலாகும்' என்றும் ஆழந்த சிந்தனையுடன் கூறியிருந்தார்.

மரபணு என்பது (DNA -Deoxyribonuceic acid) திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு இரசாயனக்கூட்டாகும். 1953ம் ஆண்டில் ஜேமஸ்வட்சன் (James Watson), பிரான்சிஸ் கிரிக் (Francis Crick) ஆகிய இருவரும் இணைந்து நடாத்திய ஆய்வின் பயனாக இந்த மரபியற் கூறு அமிலமே தாவரங்கள், விலங்குகள் என்பவற்றின் உருவ வடிவமைப்புகள், நிறங்கள் மற்றும் பிற பண்புகளை நிரணயிக்கின்ற காரணி என அடையாளப்படுத்தியிருந்தனர். எனினும் இது பற்றி ஜேமஸ்வட்சன் மட்டுமன்றி, யேல் பல்கலைக்கழகத்தில் (Yale University) கூடியிருந்த எழுநாறு விஞ்ஞானிகளும், விஞ்ஞானப் புதிர்களுக்கு அப்பால் இயற்கை நியதிகள் பற்றியே அதிகமாகச் சிந்தித்திருந்தனர். அதனால் மரபணுவில் இடர்கொள்ளவிருக்கும் இயற்கை நியதிகள் பற்றி ஆராய்வும் ஒரு குழுவினரை நியமித்திருந்தனர்.

எனினும் ஐக்கிய அமெரிக்கா, அதிக அக்கறையுடன் மரபணு ஆய்வுத்திட்டத்தினை மேற்கொள்ள விரும்பி, பதினெந்து வருட ஆய்வுக்கென மூன்று மில்லியன் (300 கோடி) டொலர்களை ஒதுக்கி மாபெரும் திட்டமாக உருவாக்கியிருந்தது. இதனைத்தொடர்ந்து பிரான்ஸ் முதலான ஐரோப்பிய கூட்டாட்சி நாடுகள், சோவியற் ரஷ்யா, ஐப்பான், கனடா, என மற்ற நாடுகளும் தத்தம் தேசியமட்டத்தில் ஆய்வுகளை உருவாக்கியிருந்தன. ஆரம்பத்தில் இதுவரை மனிதனுக்கு ஏற்படும் நாலாயிரம் (4000) வகையான நோய்களுக்கு விடை தேடுவதற்கென்றே இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது.! ஆனால் காலப்போக்கில் வெவ்வேறு மனித இனங்களைத் தனித்தனியாக வரையறை செய்து அடையாளப்படுத்தும் குறியீடுகளாகவே மரபணுக்கள் பார்க்கப்பட்டன. வைத்தியர்களும் இனக்குறியீடுகளின் அடிப்படையிலே நோய்களுக்கு பரிகாரம் தேடலாயினர். ஏற்கனவே கிறிஸ்துவிற்கு முன் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு (கி.மு 2500) அளவில் இந்துவெளிக்குள் புகுந்த ஆரியர்கள் அங்கு பெருங்கட்டுக்கோப்பான நகரங்களை அமைத்து எழுத்தறிவுடன்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

வாழ்ந்திருந்த திராவிட இன மக்களை (அரவர் அல்லது நாகர் என்போரை) அமானுசர், அநாசர் (தட்டை முக்கினை உடையவர்) தெளிவற்ற பேச்சை உடையவர், தாசர், கரிய நிறமுடையவர் என்றெல்லாம் ஏனைம் செய்திருந்தனர். பின் கி.மு 543 ஆம் ஆண்டளவில் (சிலர் இதனை கி.மு 483 என்பர்) ஈழத்தின் கரையை அடைந்த விஜயன் வழிவந்தோர் மகாவம்சத்தினை எழுதும்போது ஈழத்தில் வாழ்ந்திருந்த பூர்வ குடிகள் அமானுசர் என்றே தூப்படுத்தியிருந்தனர். அதாவது இவர்கள் வெளிறிய நிறமும், தோற்றப்பொலிவுடையவராகவும் இருந்தபடியினால் இவர்கள் கண்களுக்கு கரிய நிறமும் தட்டை முக்கினையுடைய பூர்வகுடிகள் அமானுசர்களாகவே தென்பட்டனர். ஆனால் அவர்களது மண்தான் இவர்களுக்குப் புதுமைமிக்க வாழ்வினை அளிக்கவல்லது என்பதனை மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர். அதனாலேயே ஆக்கிரமிப்பாளராக மாறினர்! என்பதனையும் இங்கு நினைவு கூர்தல் அவசியம். இக்குறுகிய சிந்தனைகள் மீண்டும் உருவாகிப் பிரிவினைகளைத் தூபமிட்டு வளர்த்துவிடலாமென சில சமூக நலவாதிகள் தூரநோக்குடன் சிந்தித்து எதிர்ப்புகளை முன்வைத்திருந்தனர். குறிப்பாக யூதமக்களைப் பட்டினி போட்டும், துப்பாக்கிகளால் கட்டும், நச்சுப்புகை வாயுக்கள் மூலமும் ஹிட்லர் படுகொலைகளைச் செய்த நாடாகிய ஜெர்மனியின் பசுமைக்கட்சியினரே (Green Party) இந்த மரபணு ஆய்வுகளுக்கு முழுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருந்தனர். (உண்மை என்னவெனில் தமிழ் மூலத்தைக் கொண்ட யூதர்கள் பெருமளவு தம்மின அழிவைச் சந்தித்தாலும் எஞ்சியோர் அந்தந்த நாட்டு அரசியல் சமூக நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக அரப்பணித்து, விஞ்ஞானிகளாகவும் (பெளத்கவியலாளர் ஐன்ஸ்ரின்) இங்கிலாந்து நாட்டின் பெண் பிரதமரான மாக்ரட்தச்சர், மற்றும் இன்று அமெரிக்க அரசியலின் அடித்தளமாக விளங்கும் அரசியல்வாதிகளாகவும், இவர்கள் உலகை முன்னெடுத்துச் செல்வதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. புலம்பெயர்ந்த குழலில் இவர்களின் இனக்கலப்புக்களினால் அடையாளம் காண முடியாத புதியதொரு சமூகமாக யூத இனம் உருவாகியிருந்தமையே இதற்குக் காரணமாகும். மனிதனைத் தரப்படுத்தும் இந்த மரபணு பற்றிய எதிர்ப்புகளையும் கணக்கெடுக்காமல் மூன்றாம் உலக நாடுகளும் (ஆங்கிலேயர் முதலான ஐரோப்பிய நாடுகளால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதனால் பொருளாதார

வளங்களை இழந்துபோன நாடுகளே இவ்வாறு தரப்படுத்தப்பட்ட நாடுகள்) இவ்வாய்வுகளை மேற்கொள்ளலாயின.

மனிதனைத் தரப்படுத்தும் குறியீடுகளான மரபணுக்கள்பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டியவை.

மரபணுக்களில் 46 வகையான இனக்கீற்றுக்கள் (46 Chromosome) உள் இவற்றுள் 22 சோடிகள் ஆண் பெண் ஆகிய இருவருக்கும் பொதுவானவை. 23^{வது} சோடி இனக்கீற்றினை பெண்ணுக்கு XX எனவும், ஆணிற்கு XY எனவும் குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அடுத்து ஆணின் Y மரபணுவிற்குள் வேதியல் செயற்பாடுகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய மைடோ கொண்டிரியா (Mito chondria) எனும் நுண்செயற்பாட்டுத்தன்மை இருப்பினும், ஆணின் விந்துவுடன் பெண்ணின் கருமுட்டை சேர்ந்து கரு உருவாகும்பொழுது பெண்ணின் மைடோகொண்டிரியாக்கள் மட்டுமே செயற்படுவதனால், தாய் வழி மரபணுக்களே அவள் மகளுக்கும், மகனுக்கும் தொடர்கின்றன! என்ற ஓர் ஆய்வு வெளியாகியுள்ளது. (இக் கருத்தினை பி.பி.சி தொலைக்காட்சியும் முன்வைத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. bbc.co.uk/bang சித்திரை - வைகாசி - 2011) இருப்பினும் ஆணின் மரபணுக்கொண்டே மரபியற் குறியீடுகள் (Genetic Markers) அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வின்படி பெண்களின் (Mito chondria DNA) மரபுவழிக் குறியீடுகள் பற்றிச் சிறிதளவே அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனோடு Y மரபணுக்கீற்றானது தந்தைவழி மகனுக்கு மட்டுமே தொடரும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பெண்ணின் மரபணுத்தான் தாய் - மகள் - மகன் எனத் தொடரும் கணக்கினை, ஏறக்குறைய 70 ஆயிரம் ஆண்டுகள் பின்னோக்கிப் பார்த்து அவை ஆப்பிரிக்க மனிதனின் தொடர்ச்சி என்ற கருத்துக்களும் வெளியாகியுள்ளன. இவ்விதமே ஆணின் Y வழி மரபினரும் பின்னோக்கிப்பார்த்து மனித இன வரலாறுகளை எழுதி

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

வருகின்றனர். இந்த இருதலைப்பட்ட ஆய்வுகளில் எது சரியானதென்று அவர்களே முடிவெடுக்க வேண்டும்! எமது சிற்றறிவும், அனுபவமும் சில உண்மைகளையே ஊகிக்கவல்லன.

அதன்படி ஒரு தாய் தந்தைக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள், தாயையும் தந்தையையும் எல்லா வகையிலும் தாங்கியவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதனால் தாயும் தந்தையும் சம பங்காளிகளோயாவர். ஆனால் கலப்புத் திருமணங்களின் மூலம் பிறக்கும் குழந்தைகள் பொதுவாக தாயின் மரபுகளை ஏற்றவர்களாகவே காணப்படுவதும் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கதாம். எனவே ஒருவரிடம் காணப்படும் மரபணுவினைக் கொண்டு அவர் முப்பதாயிரம் (30000) வருடங்களுக்கு முன்னிருந்து தலைமுறை தலைமுறையாக அதே மரபணு வழி வந்தவர் என்று அடித்துக் கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பானதாம்.

அடையாளப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய இனங்களும் மரபணுக் குறியீடுகளும்

1. M 130 அவஸ்ரேலிய பழங்குடியினர் (Australoids). இவர்கள் தென்னிந்தியாவிற்குள் (குமரிக்கண்டத்தில்) 70 ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்து, இனக்கலப்படமற்ற முறையில் அவஸ்ரேலியாவிற்குள் புலம்பெயர்ந்தோர் என்று ஒரு சாராரும், குமரிக்கண்ட பேரழிவின் போது புலம்பெயர்ந்தோர் என்று இன்னொரு சாராரும் கருதுவர். இன்று தென்னிந்தியாவில் ஆண்களில் 5% வீதமானோரும், பெண்களில் 16% வீதமானோரும் M 130 குறியீட்டினைக் கொண்டுள்ளனர் என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அவஸ்ரேலிய பழங்குடியினரும் இக்குறியீட்டினையே கொண்டவர்களாவர். மேலும் மொழி ஆய்வுகளும் இப்பழங்குடிமக்கள் மொழிக்கும், தமிழுக்கும் ஒற்றுமையுடையனவாகக் காட்டியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள்

தம்முடன் எடுத்துச் செல்லும் வளைதழி பூமராங் (Boomerangs) எனவும், அவஸ்ரேலியாவின் வடபகுதியிலுள்ள ஜந்தரை 5 1/2 மைல் கற்றுவட்டத்தைக் கொண்ட பாரிய கல்லினை ஐயர் மலை (Ayers Rock) எனவும், உருளை (இது உருளையின் தீரிபு ஆகலாம்) எனவும் அழைத்தல், மற்றும் இவர்கள் உறவு முறைகள் என்பனவும் இந்த இரு இனமும் ஒரு காலத்தில் ஓரினமாக வாழ்ந்து, பிரிந்து போனவர்களே என்பதனையே உறுதி செய்கின்றன. இதனை வலியுறுத்தும் ஆய்வுப் படங்கள் பின்னினைப்பில் உள்.

2. M 20 இக்குறியீட்டினைக் கொண்டவர்கள் மத்திய கிழக்கு நாட்டின் செமிற்றக் இனத்துடன் கலப்புற்று, புது உருப்பெற்றுள்ள புதிய திராவிடர்கள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இன்று தமிழர்கள் பல்வேறு உருக்கொண்டவர்களாக இருப்பதற்கு இவ் இனக்கலப்பே காரணமாகும். குமரிக்கண்டப் பேரழிவில், தென்மதுரை ஆட்சிப் பிரிவுகள், கபாடபுர ஆட்சிப்பிரிவுகள் என்பன கடலுட்டாழ், தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்த பகுதிகளில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளும் ஒன்றாகும். இதனை விவிலிய வேதம் உறுதி செய்துள்ளது.
3. M 20 சுமேரியர்கள் : விவிலிய வேதக் குறிப் புகளும் தொல்லியலாய்வுகளும் சுமேரியாவில் சடுதியாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்களே! என உறுதி செய்துள்ளன.
4. M 20 யூத மக்கள்: விவிலிய வேதம் குறிப்பிடும் செழியர் ஊர் (Ur of the chaldeans) மக்கள் வழி வந்தவர்களே யூதர்கள் ஆவர். இல்லேரில் ரெல் பிரேக்கில் (Tell Break) இடம்பெற்ற ஆய்வுகளில் (M20) குறியீடுகள், கிடைக்கப்பெற்றபோதும், இன்றைய யூத இனம் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதனால் இக்குறியீடுகள் திரை மறைவில் வைக்கப்பட்டுள்ளனவாகத் தெரிகின்றது. ஏனெனில் யூதர்கள் கி.பி 70 இல் இடம்பெற்ற ரோமப்படையெடுப்பினால் உலகளாவிய அளவில் புலம்பெயர்ந்த

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

- நிலையில், பல்லினக்கலப்புற்ற ஒரு இனமாக வளர்ந்த நிலையில் M 170 என்பதே அவர்களது புதிய குறியீடாகும்.
- M 9 : மத்திய கிழக்கு நாட்டினர் குறியீடு
- M 17 : ஆரியர்கள். இவர்கள் வட இந்தியாவில் 35% வீதத்தினர் ஆவர்.
- M 17 : தமிழ் நாட்டில் ஆரியர் புலம்பெயர்வுகளால் (பிராமணர்கள்) 10% வீதத்தினர் இக்குறியீடினைப் பெற்றுள்ளனர்.
- M 17 : கேரளத்தில் (சேர நாடு அல்லது மலையாள நாடு) அதிக பிராமண குடியேற்றங்களால், தமிழ் சமஸ்கிருதக் கலப்பால் மலையாளமாக உருவாகியது போல் சேர்களும் கலப்புற்று ஆரியக் கூறுகளை ஏற்கும் நிலையும் உருவாகியிருந்தது.

விஞ்ஞானத்தின் குறைபாடுகள்

அங்கவேதியங்கள் (Organic Compounds) நிறைந்து கிடக்கும் நிலையில், சரியான விகிதாசாரத் தில் சரியாக நிலைப்படுத்தப்பட்டாற்றான் ஓர் உயிரினம் தோன்ற முடியும். ஆனால் முதலில் எப்படி இந்நிலை உருவாகி உயிரினம் தோன்றிற்று? என்பது இன்றைக்கும் விந்தையாகவே உள்ளது.! எனினும் இயற்கை நியதியினால் பால் அனுக்கள் தோன்றுகின்ற பொழுது, ஏதோ ஒரு வகையில் உயிரணுக்கள் பிரிந்து, பால் உயிரணுக்களிற் பாதி இனக்கீற்று (பெண்ணிற்கு 23 ஆணிற்கு 23 என) இருக்கும் படி பார்த்துக்கொள்கின்றது. இது தாவரமாயினும் அல்லது விலங்காயினும் சரி அந்தந்த இனத்தின் வளர்ச்சியை நிர்ணயிப்பவையாக மரபணுக்கள் காணப்படுகின்றன. இதுதான் உயிரினம் தோன்றிய நாள் தொட்டுத் தினம்தினம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாபெரும் அதிசயமாகத் திகழ்கின்றது! என, உயிரியல் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகின்ற சதாசிவம் கருதுவர். எனவே உயிர்களின் தோற்றமானது விஞ்ஞானத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் இயற்கை நியதியே இவற்றிற்கெல்லாம் பின்நாதமாகும் என்பதே உண்மையாகும்.

இன்று பல இயற்கை நியதிகளைத் தற்செயலான நிகழ்ச்சிகள் மூலம் அவற்றை ஆராய்ந்து அவற்றின் அடிப்படைகளை ஆராய முற்படுவர்களையே நாம் விஞ்ஞானிகள் எனப் போற்றுகின்றோம். ஆனால் இயற்கை நியதியென்பது கடவுள் திட்டமிட்டு வகுத்ததொன்றாகும். அதனை மாற்றியமைக்க எந்த விஞ்ஞானியாலும் முடியாது. இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற விஞ்ஞானியான ஸ்ரீபன் ஹோகிங்ஸ் (Stephen Hawking) “கடவுள் என்றொருவர் இல்லை” என்று கூறும் விஞ்ஞானிகளில் ஒருவராவார். ஆனால் இவர் இந்த அரிய கண்டுபிடிப்பினை தன் ஊனமுறை உடலை, தள்ளு வண்டியில் வைத்துக் கொண்டே கூறியிருந்தார். மேலும் BBC தொலைக்காட்சி இவரை ஒரு சிறந்த விஞ்ஞானி எனக் காட்சிப்படுத்தியிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. கடவுளை விட ஆற்றல் கொண்டவரான இவரால் ஏன் எழுந்து நடக்கவோ அல்லது ஓடவோ முடியவில்லை? இவரது பூர்வ வினைப்பயனே இவர் ஒரு நடமாட முடியாத மனிதராக ஆக்கிவிடப்பட்டுள்ளது என்பதனை அறிய அவர் மெய்ஞானத்தை நாட வேண்டும். விஞ்ஞானத்தையல்ல. காலந்தோறும் பூமியில் இயற்கையழிவுகள் பல்வேறு வடிவங்களில் வந்து மனிதனைப் பந்தாடவிட்டு அமைதி பெறுகின்றன. காற்றோ, மழையோ, தீயோ, புயலோ, பிரளையமோ சொல்லிக் கொண்டு வருவதில்லை. மனிதன் அறம்குன்றி வாழ்கையில் கடவுள் தண்டிக்க எடுக்கும் ஆயுதங்களாகவே பஞ்சபூதங்கள் காணப்படுகின்றன. விஞ்ஞானிகள் தவறாக வழிநடத்தினாலும், பொது மக்கள் தம் வாழ்வின் அனுபவங்கள் கொண்டு கடவுளை உள்ளூர் அனுபவித்து வருவதனால் சில சமுகங்கள் அமைதியாக வாழ முடிகின்றது.

இன்றைய கணனியுகம் உருவாகுவதற்கு அடிப்படையான அனைத்தையும் இறையனுபவம் பெற்றவர்கள் எப்பொழுதோ உணர்ந்திருந்தனர். எழுத்தை எண்ணாகவும், எண்ணை ஒளியாகவும், பின்வந்த முறைப்படியே ஒளி, எண், எழுத்தோ அல்லது காட்சியோ ஆவது என்பது இயற்கை நியதியாகும். இதனையே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

“எண்ணாகி எண்ணுமாய் எழுத்தாகி நின்ற எழுஞ்சுடரே”
(திருவாசகம்)

அப்பர் அடிகள் (திருநாவுக்கரசர்) தேவாரத்தில் நின்ற திருத்தாண்டகத்தின் (செய்யுள்-2)

சொல்லாகி சொல்லும் பொருளுமாகி (முகு.செய் 3) என அறிவுறுத்தியிருந்தனர். அப்பர் சுவாமிகளும்.

“நீதியாய், நிலனாகி, நெருப்பாய், நீராய்
நிறைகாலாய் இவையிற்றின் நியமமாகிப்
பாதியாமொன்றாகி இரண்டாய் மூன்றாய்
பரமானுவாய்ப் பழுத்த பண்களாகிச்
சோதியாயிருளாகி” (திருத்தாண்டகம்)

என எடுத்து இயற்கையின் அடிப்படைகளைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். சைவ சித்தாந்தம் பிரபஞ்சசத்தின் விரிவைக் கூறுகையில் மிக நுண்ணிய அனுநிலை, நுண்ணிய இரண்டாம் நிலை, புலப்படும் நிலை என மூன்று நிலைகளில் விரிந்தன என்பதனால் அருவ நிலையிலுள்ள சக்திகளே அசைவு நிலையை அடைந்து அந்தந்தப் பூதங்களுக்கேற்ப அனுத்திரளையாகவும், பெரிய அண்டத்தின் உருவப் பொருள்களாகவும் உருவெடுத்துப் பின் ஒடுங்கும் பொழுது தோன்றிய முறையே ஒடுங்குகின்றது என்பதனைக் கொண்டும், நாம் இயற்கை நியதிகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். எனவே ஏற்கனவே யுகம்யுகமாக இருந்து வருகின்ற இயற்கை நியதிகளை அன்மைக்காலங்களிலேதான் ஆராய்ந்து பார்க்க சிலர் முற்பட்டார்கள். அதுவும் தற்செயலாக இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளே இவர்களைத் தூண்டிவிட்டிருந்தன. எல்லை வரையறைகளுக்குட்பட்ட இந்த ஆய்வுகளையே விஞ்ஞானம் துளாவியுள்ளது. மெஞ்ஞானமோ எல்லைகள் கடந்த நிலை ஆய்வாகும். இதனை இதுவரை எவரும் துலாவி வெற்றி கண்டதாக வரலாறு இல்லை.

அற்புதப் படைப்புகள் பற்றி சிறிது ஆராய்வோம்

பிரபஞ்சத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ள எந்த உயிரினத்தை நோக்கினாலும் அவையனைத்தும் பேரறிவு மிக்க ஒரு அற்புதப் படைப்பாளியின் வடிவமைப்புக்களேயாம். மனிதர்கள் பலவகைத் தோற்றமுடையவர்களாய் தம்மினத்தை மட்டுமே தொடர்ந்து ஏற்று வருகின்றார்கள். அதாவது மனிதனை அவனது முற்பிறப்பு நல்வினை தீவினைப் படியும், காலதேச சூழலுக்கேற்ற வகையிலும், வடிவமைப்பவர் கடவுள் எனும் பேரறிவாளியே. இவ்வாறு படைக்கப்பெற்ற ஒரு நாயோ, அல்லது கோழியோ தத்தம் இனத்தை தொடர்ந்து உருவாக்கும் தொழிலையே செய்கின்றன. வெவ்வேறு வடிவமைய பறவையினங்கள், விலங்குகள், மரங்செடிகள் அனைத்தும் அற்புதமாக வடிவமைக்கப் பட்டவை. இவற்றில் ஏதாவது இந்த நியதிகளை மாற்றிக்கொள்ளமுடியாது. இனிப் பல்வேறு வகைகளில் பழங்கள், காய்கறிகள், அமைக்கப்பட்டது போல் அவற்றின் கவைகளும் பல்வேறு வகைகளில் ஊட்டப்பெற்றுப் பாதுகாத்துத் தரப்படுகின்றன. அந்தந்த குழலில் வாழும் மனிதனுக்கும், விலங்குகளுக்குமெனவே இவை அனைத்தும் படைக்கப்பட்டனவாம்.

எனவே ஏறத்தாழ எழுபது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய மனித இனமே உலகெங்கும் பரவத்தொடங்கியதனால் வெவ்வேறு நாட்டுச் சூழலில் வெவ்வேறு வகையில் உருவெடுத்தார்கள் என்று சில ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். இது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். எடுத்துக்காட்டாக ஆபிரிக்கக் கண்டத்தினை அடுத்து குமரிக்கண்டம், அவுஸ்திரேலியா என்பன புவியியல் அமைவில் அணித்தானவை. ஆனால் ஆபிரிக்கரின் மரபணுக்கள் M168 எனவும், அவுஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளும், தமிழகத்துப் பழங்குடிகளும் M130 எனவும் அடையாளப்படுத்தப்படும் நிலையில் இவ்வினங்களை வகைப்படுத்தி அமைத்தவன் பேரறிவு

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

மிக்க ஒருவனேயாவான். இதற்காக புலம்பெயர்வுகளை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. மனிதன் நிலையாக ஓரிடத்தில் வாழ வழிகாணுமுன், வாழ்க்கைத் தேவைகளையொட்டி அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நாடோடி வாழ்க்கையையே நடாத்தி வருகின்றான். அப்பொழுது அவனுக்கு வழங்கப்பட்ட மரபணுக்களையும் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்கின்றான். ஆனால் வீட்டுப் பறவைகள், மற்றும் கரிக்குருவிகள், புறாக்கள் என்பன காலதேச சூழ்நிலைக் கேற்ப சிறிதளவு வேறுபாட்டுடன் படைக்கப்பெற்றுள்ளன. விலங்குகளாகிய குதிரை, நாய், ஆடு, மாடு, நரி, எலி முதலானவையும் சிறுசிறு வேறுபாட்டுடன் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்துவருகின்றன. இவற்றில் ஒன்றாவது தானாகவே புலம்பெயர்ந்து சென்றதாக வரலாறு இல்லை. வெகுதூரம் பறக்கவல்ல பறவைகள் சில குளிர்வலய நாடுகளிலிருந்து வெப்பவலயத்திற்குப் பறப்பது தம் வாழ்க்கையை ஈடு கொடுக்கவல்ல சூழ்நிலையைத் தேடியேயாம். மற்றும்படி பறப்பதனால் அவற்றின் மரபணுக்கள் புதிய சூழலில் மாறவில்லை. பறந்து கொள்ள முடியாத கம்பளியாடு குளிர்வலயத்திற்கு என பாதுகாப்பாக படைக்கப்பட்டிருப்பினும், கோடையில் இவற்றுக்கு கம்பளி அவசியமில்லை. அதனால் அதனை வெட்டியெடுத்து மனிதன் தனக்கு குளிர் ஆடைகளை செய்து கொள்ள முடிகின்றது. ஆயினும் கங்காரு, தீக்கோழி, பென்குவின், ஒட்டகச்சிவிங்கி என்பன ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் மட்டுமே வாழ்ந்து வரும் வகையில் படைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு மனித இனங்களுக்கு மட்டுமன்றி பூமியில் வாழும் அனைத்து உயிர்களுக்கு ஏற்ற கட்டுக்கோப்பான அழகு மிகக் தோற்றங்களை உருவாக்கும் அடிப்படைகளை இறைவன் அவற்றின் விதைகளில் நியதிப்படுத்தி உள்ளான். இந்த நியதிக்குட்பட்டவையே எல்லாவற்றினதும் மரபணுக்களுமாம்.

சைவ சித்தாந்தமும் மரபணுக்களும்

சைவ சித்தாந்தம் இறைவன், உயிர்கள், பஞ்சஸூதச் சேர்க்கையாலான அனைத்துச் சட உலகம் ஆகிய மூன்றினையும்

அனுக்கள் என்றே அடையாளப்படுத்தும். மாணிக்கவாசக சவாமிகள் இறைவனை “அனேகன், ஏகன், அனு அனுவில் இறந்தாய்”.

(திருச்சதகம்-வரி 97)

என்று அவரது செயற்பாடுகளை கொண்டு அனுவென்றனர். அதாவது இப்பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் விரித்துக் காத்து அவையாவற்றிலும் ஒன்றாய், உடனாய், வேறாய், நின்றியக்கும், அவரது கண்ணிற்குப் புலனாகா நிலையையே “அனுவில் இறந்தாய்” என்றனர். இவ்விதமே உயிர்களையும் அனுக்கள் என விபரிப்பர் அருணந்தி சிவாச்சாரியார். “தத்துவந்தனிற் சாருமனுக்கள்”

(சிவஞான சித்தியார் செய் 161)

“அனுவா யோநி சேர்ந்திடும்” (செய் 126)

அதாவது அனுநிலையிலுள்ள உயிர்கள் பிறப்பெடுக்க வேண்டி ஜம்பெரும் பூதங்களின் சேர்க்கையிலான தாயின் கருவினுள் வைக்கப்படுகின்றன என்றார். இவ்விதமே அனுநிலையில் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும். சட உலகமும் ஜம்பெரும் பூதங்களாக இறைவனால் விரிக்கப்பட்டு முத்தொழில்களும் நடாத்தப்படுகின்றன.

இதனைத் திருமூலர்

‘அத்தன் அருளின் விளையாட்டிடம் சடம்’ என நயம்படக் கூறினார். மேலும் இம்முன்று உள் பொருள்களையும் இயக்கும் இறைவனின் அனுநிலையை எங்கும் எதிலும் காணவேண்டி திருமூலர்

அனுவில் அனுவினை ஆதிப்பிரானை

அனுவில் அனுவினை ஆயிரங் கூறிட்டு

அனுவில் அனுவினை அனுக வல்லார்கட்கு

அனுவில் அனுவை அனுகலுமாமே

(திருமந்திரம் 1971)

எனத்தாழும் அனுகியிருந்தார். அதனாலே ‘அவனின்றி அனுவும் அசையாது’ என்பர். இத்தகைய அனுக்களில் ஒன்றான சடப் பொருளையே விஞ்ஞானிகளினால் அனுக முடிந்தது. விஞ்ஞானிகள் சடப்பொருளின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தியே உலகியல்

மனித வரலாற்றினை ஏழுதிவரும் மரபணுக்கள்

நன்மைக்கும், தீமைக்கும் பயன்படுத்துகின்றனர். இறைவன் உயிர்களைச் சடப்பொருளுடன் கூட்டி ஆடிக்காட்டும் படைப்புத்தாண்டவம் போல் அறிவியலிலும் மின்னைவின் தாண்டவங்கள் என்னற்றவையாம். இது “அனுவிற்கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்” நிற்கும் இறைவனின் பெருமையை வெளிக்கொணரும் சாதனமேயன்றி வேறொன்றுமல்ல. இன்று உலகளாவிய அளவில் அனு உலகளின் தீமைகளையிட்டு மக்கள் பயப்படுவது, நன்மைகளுக்கு மேலாக ஒரு வினாடியில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதனாலேயாம். ஆயினும் அற்ப ஆயுளும், இயற் கையுடன் இணைந் து வாழ் பவனுமான மனிதன் சிற்றறிவுடையவனாயினும், அவனது சாதனங்களையும் நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

சைவ சித்தாந்தமும் உயிர்களும்

சைவசித்தாந்தம் என்பத்துநான்கு நூறாயிரம் பிறப்பு வேறு பாடுகளில் (யோனி பேதம்) உயிர்கள், முட்டை, வியர்வை, வித்து வேர்களைப் பிளந்து தோன்றுவன், கருப்பையிற் தோன்றுவன், எனும் நால்வகையாகத் தோன்றி, தாவரங்கள், ஊர்வன், நீர்வாழ்வன், பறவை, மிருகம், மானுடர், தேவர் என எழுவகைப்பிறப்பில் பிறக்கின்றன எனக்குறிப்பிடும். அதனாலே மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகளும்.....

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்மிருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
(சிவபுராணம் வரி 26-31)

என இவற்றிடையே வேறுபாடு காட்டினாரல்லர், அதாவது உயிர்கள் தம் இச்சைப்படித் தாம் செய்த நல்வினை, தீவினைக்கேற்ப உருவும் அச்சும் மாற்றப்பட்டுப் பிறப்பெடுக்கும் என்றனர்.

இதனையே அப்பர் சவாமிகளும் “உயிர் வைத்தார், உயிர் செல்லுங் கதிகள் வைத்தார்” என்றும் “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடியென் மனத்தே” என்றும் கூறியருளினார். இத்தகைய உடலும், உருவும் மாற்றப்படுவதற்கு உயிர்களின் வினைகளே காரணம் என்பதே இதன் பொருளாகும். விஞ்ஞானத்திற்கு கடவுளைப் பற்றியோ, அல்லது கணக்கற் உயிர்களைப் பற்றியோ ஆய்வுகள் செய்வது கடினமாயினும், பஞ்சபூதக் கலவையினாலான வெவ்வேறு உடல்களில் ஆய்வுளைச் செய்துள்ளது. அதன்படி தாவரங்களுக்கும், நுண்ணுயிர்களுக்கும், விலங்கு, பறவையினங்களுக்கும் இயற்கை நியதிகளே மனிதனுக்குமுரியது என்பதனை உறுதி செய்துள்ளது. அதாவது ஒர் உயிரணுவினைக் கொண்ட நுண்ணுயிர்கள் முதல் இலட்சக்கணக்காண உயிரணுக்களைக் கொண்ட மனிதன் வரை இடம்பெறுகின்ற இரசாயனச் சேர்க்கைகள், ஒரு திறத்தனவே என்பது உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆனால் பல்வகையான பிறப்பு வேறுபாடுகளில் வைக்கப்படும் பொழுது உயிர் கள் ஒரறிவு முதல் எண் ணறிவு வரையிலான வேறுபாடுகளிலேதான் வேறுபடுத்தப் படுகின்றன. இவ்வாறு உயிர்களுக்கிடையேயுள்ள அறிவு வேறுபாட்டினை விஞ்ஞானம் இதுவரை ஆராய முயலவில்லை. எனவே தோட்டத்தில் வாழ்கின்ற பயிர்களிலும், அழுக்குகளில் வாழ்கின்ற ஈக்களின் உடல்களிலுமேதான் விஞ்ஞானத்திற்கு ஆய்வு நடத்த முடிந்தது. அதன் பயனாக இவற்றிற்கும், மனிதனுக்கும் உள்ள விதிமுறைகள் வேறுபட்டன அல்ல என்பதனை உறுதி செய்திருந்தது. (Prof. Brian Cox, Human universe. BBC Book 2004. இவரது ஆய் வகளை BBCII தொலைக் காட்சி காட்சிப்படுத்தியிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.) எனவே ஒருயிரின் நல்வினை தீவினைக்கேற்ப அச்சுக்கள் (மரபணுக்கள்) மாற்றி மாற்றி கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதனால் மரபணுக்களுக்கு பலபக்கங்கள் உள! என்பதும் உய்த்துணரத்தக்கதாம்.

மரபணுக்களின் மறுபக்கங்கள் யாவை?

உயிர்களுக்கு உருவெனப்படும் அச்சு மாற்றப்படுகையில் மரபணுக்களின் மறுபக்கங்கள் பற்றிச் சமயங்களே அடையாளப்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

படுத்தியுள்ளன. உயிர்கள் அச்சமாறிப்பிறக்கும் என்பதற்கு அகவிகை கல்லானதும், விஷ்ணு; மீன், ஆமை முதலிய பிறவிகளில் பிறந்ததும், சிலந்தி சிவலிங்கத்திற்கு வலை பின்னி வந்ததனால் கோச்செங்கணான் எனும் சோழமன்னாக பிறப்பெய்ததும், சிவன் கோவில் தீபத்தின் திரியை தற் செயலாகத் தூண்ட நேரிட்ட எலி மகாவலிச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்ததும், மூளிமா முனீச்சரர் சிவன் கோவில் கோழுகியின் அருகில் மூளிச் செடியாய் முளைத்திருந்தார் என்பது போன்ற வரலாறுகள் எடுத்துக் காட்டுகளாக அமைகின்றன. அதனாலேயே இறைவனை நோக்கி “விண்ணோர் புழுப்புல் வரம்பின்றி யாவர்க்கும் அரும்பொருள்” என மாணிக்கவாசகர் போற்றியிருந்தார். விவிலிய வேதமும் “மிருகத்தைப் பார்க்கிலும் மனிதன் மேன்மையானவன் அல்ல” (பிரசங்கி 3:19) என வலியுறுத்தும். இஸ்ரேவியரைச் சபிப்பதற்காக பாலம், கழுதை ஒன்றின் மீது இஸ்ரேலை நோக்கிப் பயணிக்கையில், யெகோவா அனுப்பிய தேவதை அதனை தடுக்க வழியில் தோன்றியிருந்தது. அதனைக்கண்ட கழுதை பயணிக்காது பாதையில் படுத்துக்கொண்டது. அப்பொழுது பாலம் கழுதைக்கு அடிக்கவே கழுதை “நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் நீ எனக்கு அடிப்பதற்கு” எனப் பேசியது (விவிலிய வேதம் Numbers 21.21-35.22:1-40.23:1-30.241-25)

அன்றாட எமது வாழ்வில் எம்முடன் உறவாடி வாழுக்கூடிய மிருகமாக நாய்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்குப் பேச முடியாவிடினும், பயிற்றுவித்தால் எல்லா வேலைகளையும் கட்டளைப்படியே செய்து வருகின்றன. பல சினிமாப் படங்கள் நாய்களின் செயற்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டும் படங்களாக எடுக்கப்பட்டிருந்தமை இதனை வலியுறுத்தும். போர்க்காலங்களில் படையினருக்கு உதவிய நாய்கள் பாராட்டப்பட்டு பரிசுகளும் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது பிரித்தானிய கூட்டுப்படையினர் 06, ஆணி, 1944 அன்று படை நடவடிக்கைக்காக (D-Day) பாரகுட்டில் இறங்குவதற்காக உதவிகளைச் செய்திருந்த பிங் (Bing) என்னும் நாய்க்கு 1947ம் ஆண்டில் பசா டிக்கென் (PASA DICKEN) பதக்கம் வழங்கிக் கெளரவிக்கப்பட்டிருந்தது. இது போலவே

முதலாம் உலகப் போரில் (1914) பிரித்தானிய கூட்டுப் படையினர் குதிரைகளின் உதவி இல்லாமல் போரினை வென்றிருக்க முடியாது என்று கருதப்படுகின்றது. 750 ஆயிரம் (750,000) குதிரைகள் இப்போரினை வெற்றிகரமாக நடாத்த உதவியிருந்தன. போரின் முடிவில் பெல்ஜிய விவசாயிகளுக்கு உதவுமுகமாக 50 ஆயிரம் குதிரைகள் விடப்பட, எஞ்சிய 60 ஆயிரம் குதிரைகளே பிரித்தானியாவிற்கு திரும்பியிருந்தன. (Testimony Films of channel4 4-3-2012) பறவைகளான புறாக்கள் கூடத் தூது சென்று மனிதன் சாதிக்க முடியாதவற்றை சாதித்திருந்தன. அண்மையில் கிளி ஒன்று தன் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் தொலைபேசி இலக்கத்தைக் கறியதனால் உரிய இடத்தில் அதனைச் சேர்க்க முடிந்தது என GTV தொலைக்காட்சியின் விந்தை உலகம் நிகழ்ச்சி (வைகாசி 2012) அதனைத் திரையிட்டுக் காட்டியிருந்தது. கழைக்குத்தாடிகளுடைய நிகழ்ச்சிகளில் யானை, நாய் முதலான விலங்குகள் பங்குபற்றிச் சாதனை படைத்து வருதல் யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

மனிதனின் மரபணுக்களைத் திட்டமிட்ட பேரறிவாளர்

மனிதனின் உருவமும், ஆற்றல்களும் பூமியின் பல பாகங்களிலும் வேறுபட்டுக்கிடந்தாலும், அவன் மனிதன் என்ற வகையில் ஓரினமே. கறுப்பு நிற நீக்ரோக்கள், மஞ்சள் நிற மொங்கோலியர், சிவந்த நிற மேனியடைய கொகேசியர் என இனங்கள் பொதுவாகப் பிரித்துப் பார்க்கப் பட்டாலும் இவ்வினங்களுக்கிடையேயும் உருவ வேறுபாடுகள் அதிகமுள். பொதுவாக கறுப்பு நிற ஆபிரிக்க மக்கள் 6' முதல் 6 1/2' வரையிலான உயரமும், தட்டை முக்கும், தடித்த சொண்டும், சுருண்ட முடியும், தடித்த பேச்சொலியும் உடையவராவர். இவர்கள் அதிகமாக ஆபிரிக்காவின் தென்பகுதிகளையண்டி கிழக்கு மேற்குக்கரைவரை வாழ்பவராவர். ஆனால் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் நடுமத்தியரேகைக் கோடுகளை அண்டி வாழும் ஆபிரிக்கர்கள் 1.5 மீட்டர் உயரமடைய குட்டையான மக்களாகவே காணப்படுவர். அடுத்து மொங்கோலிய இனச்சாயல் கொண்ட சீனர், கொரியர், இந்தோனேசியர்,

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

தாய்லாந்தினர், பிலிப்பைன் நாட்டினர், ஐப்பானியர் ஆகியோர் நடுத்தர உயரம், வட்டவடிவமான முகம், தட்டையான முக்கு, கரிய அடர்த்தியான முடி, சிவந்த மேனி என இவர்களைப் பொதுவாக வரையறை செய்யினும் இவர்கள் அனைவருக்கும் தனித்தனியான உருவமைப்புக்களும் உள். இவர்களுள் ஐப்பானியர் நடுத்தர உயரம், கரிய நீண்ட முடி, கருமை அல்லது மண்ணிறக் கண்கள், சிவந்த மேனி எனும் தனியியல்புகளைக் கொண்டவர். சீனர்கள் கண் இமைகள் கண்களைச் சிறிது மூடியிருக்கும் இயல்பு கொண்டவர்கள். கௌகேசியர் (Caucasians) எனப்படும் ஐரோப்பியர், ரஷ்யர், பால்கன் நாட்டினர் முதலானோர் பொதுவாக உயரிய தோற்றம், நீண்ட முகம், கூரிய முக்கு, மெல்லிய ரோசாப்பூ நிறம், அல்லது செந்நிறத்தன்மை கொண்ட தோல் (வெள்ளையர் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடினும் இவர்கள் நிறம் வெள்ளை அன்று) பளபளப்பான செம்பட்டை, அல்லது வெள்ளை, அல்லது கரிய நிறமுடி, பழுப்பான அல்லது கரிய கண்கள் ஆகியவற்றை கொண்டிருப்பர். ஆனால் இவர்களை ஒருவரிலிருந்து வேறுபடுத்தும் நுணுக்கமான உருவமைப்புக்கள் பல உள். இன்று திராவிட மக்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுவோர் நீக்ரோ, செமிற்றிக் இனக்கலப் புடையவராய் புதிய உருவினைக் கொண்டவர். மக்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புலம்பெயர்க்கையில் இனக்கலப்பு இயல்பாகி, தலைமுறைகள் கலப்புற்று அமைதலும் தவிர்க்க முடியாதவை. இனங்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புலம்பெயர்ந்து பூமியின் பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களது புலப்பெயர்வுகளை அவர்களது தோற்றம் அடையாளம் செய்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஆர்க்டிக் கரையோரப் (Arctic Coasts) பகுதிகளான கண்டாவின் வடெல்லை, கிரீன்லாந்து, வடகிழக்கு சைபிரியா வரை பரந்து வாழ்கின்ற எல் கிமோக் கள் (Eskimos) ஆசியாவின் மொங் கோவிய இனத்தவர் களின் கிளைக் குடிகளாக வே காணப்படுகின்றனர். வட அமெரிக்காவிலிருந்து தெற்கே மெக்சிக்கோ, பிரேசில் வரை வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களும் (செவ்விந்தியர்) தீபத், நேபால் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த ஆசிய மக்களேயாவார். இவ்வாறு படைப்பாளி ஒருவரால் வகுக்கப்பட்ட மரபணுக்கள் தொடர்ந்தும் இனங்களை அடையாளப்

படுத்துவனவாகவே காணப்படுவதும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அதனாலே விவிலிய வேதம் “படைப்பாளியாகிய இறைவனே தன்னைத் தாயின் கருவில் வைத்துப் படைத்தார்” என்றும், திருவள்ளுவரும் “வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால்” (குறள் 377), “பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடி சேராதார்” (குறள் 10) என்பதனால், படைப்பாளியின் பெருமையை அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்தனர் எனலாம்.

மனிதனின் மூளை, ஐம்பொறிகள், உள்ளுறுப்புகள் அனைத்தும் தேவைக்கேற்ப மனிதனை இயக்கவல்லதான் ஒரு வலைப்பின்னலாகும். இது தற்செயலாகவோ அல்லது பரிணாமத்தினாலோ உருவாக்கப் பட்டதன்று. ஒவ்வொரு சிறுசிறு துணிக்கைகளைக் கொண்ட மாபெரும் பிரபஞ்ச படைப்பாகிய வலயத்திற்குள் பூமியும், அதன் உயிரினங்களும் ஒரு சிறு பகுதி வலையமைப்போயாகும். அவற்றை மாற்றியமைப்பது என்பது பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் யுகம், யுகமாகத் தொடர்ந்து முயன்றாலும் ஒரு சிறு துளி கூட மாற்றப்படுவதற்கில்லை. அதனாலே உண்மையை உணர்ந்தோர் “அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது” என்று கண்டனர்.

பூமியில் உயிர்கள் நட்புடன் உறவாடி வாழ அமைக்கப்பட்ட சூழல்

எம் பிரபஞ்சத்தில் படைக்கப்பெற்ற அத்தனையுமே பேரறிவாளர் ஒருவரால் திட்டமிடப்பட்டு படைக்கப்பட்டவையே.! பெருங்காடுகள், மரங்கெடி கொடிகள், நீரூற்றுக்கள், ஆறுகள், குளங்கள், பனிமலைகள், கற்பாறைகள், ஏரிமலைகள், சமுத்திரங்கள், என்பன பூமியின் பல்வேறுபட்ட தேவைகளுக்கு மட்டுமன்றி, அதனுள் உறையும் உயிரினங்கள் உறவாடி வாழ்வதற்குமாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஏரிமலைகள் தற்காலிகமாக பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தினாலும் அவற்றினால் மக்கள் நன்மையடைந்தும் வருகின்றார்கள். ஜஸ்லாந்தில் ஏரிமலைகளால் தூவப்படுகின்ற தாதுப்புக்கள் நிலத்திற்கும்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

பயிர்களுக்கும் ஊட்டமளிப்பனவாக உள். அங்கு நீர்நிலைகள் வெப்பமடைவதனால் மின்சார உற்பத்தி, மற்றும் அணித்தாக வாழும் மக்களுக்கு குளிர் நீரினைச் சூடாக்கவும் உதவுகின்றன. இங்குள்ள சில நீருற்றுக்கள் அளவான சூட்டுடன் இருப்பதனால் மக்கள் நீராடி உடல் நலன்பெறுகின்றனர். அதேசமயம் வேறு சில இடங்களில் ஏரிமலைகள் நகரங்களையும், நாடுகளையும் முற்றாக அழித்துமுள்ளன. அதி தீவிரமான ஏரிமலைக்கு முறைகள் பூமியின் இயல்பான சூழல்களையும் மாற்றியமைக்கவல்லன. ஏரிமலைகள் மட்டுமன்றி எம்மை அன்பாக வருடிவிட்டு சுகமளிக்கின்ற காற்று, மற்றும் தீ, நீர், பூமி முதலானவையும் கோபமுற்று தங்கள் கொடிய முகங்களையும் காலந்தோறும் காட்டி வருவதனையும் நாமிங்கு நினைவு கூரல் அவசியம். மனிதன் அறம் குன்றி வாழும் பொழுது இவையும் நிலைகுலைந்து போய் தம் அதிருப்தியை வெளியிடுகின்றன என்பதே உண்மை. ஏனெனில் இவை அத்தனையும் உயிர்களின் நலன் கருதியே உருவாக்கப்பட்டிருப்பதே இவற்றின் குறிக்கோளாகும். இவை பூமியின் சுற்றாடலை அழகு படுத்துவதற்கு மட்டுமன்றி நீரைச்சுழற்சிமுறையில் உருவாக்கவுமே படைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றாவது தேவையற்ற வகையில் தாமாகவே தம் மை உருவாக்கிக் கொண்டவையல்ல. பலவகையான முட்செடிகள் கூட அழகான பூக்களை தருவது மட்டுமன்றி மருத்துவக்குணமுடைய சாறுகளையும் தரும்வகையில் பொதியிடப் பட்டுள்ளன. வேறுசில கனிமரங்கள் மனிதன் சுவைப்பதற்கென பழங்களில் சுவைகள் அடைக்கப்பட்டு தடித்த தோல் களினால் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மரபணுக்கள் மிக நுண்ணிய விதைகளிலே திட்டமிடப்பட்டு விடுகின்றன. இந்த நியதியை கனி மரங்களோ, அல்லது மனிதனோ மாற்றி அமைக்கும் தகைமை கொண்டனவல்ல.

இனி எம் கண்ணுக்குப் புலனாகாமல் இயற்கையுடன் எங்கும் பரவி நிறைந்து உறவாடும் காற்றே அனைத்து உயிர்களின் முச்சின் உயிர்நாடியாகும். “அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலும்” என்பதற்கிணங்க நிதானமாகக் கலக்கப்பட்ட காற்றானது உயிர்களின் முச்சினுடாக இடையறாது ஒடிக் கொண்டிருப்பதோடு சற்றுச் சூழலிலும்

ஒடிக்கொருக்கும் படி திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதற்காகப் புறச்சுழலில் நைட்ரேஜன் 78% (Nitrogen), பிரான்வாயு 21% (Oxygen), கரியமில் வாயு 1% (Carbondi oxide) எனக் கலக்கப்பட்டுள்ளன. பிரான்னாகிய காற்று இல்லாமல் உயிர்கள் வாழ முடியாது என்ற உண்மை ஒருபுறமிருக்க, அது கூடினாலும் பூமி வெப்பமடைந்து தீப்பற்றுதலை அதிகமாக கிடிடும். அதனால் 78% நைட்ரேஜனை கலப்படைப்பதனாலேயே, சூழல் உயிரினங்களுக்கு உகந்ததாய் மென்மையானதாய் அமையவல்லது. ஒரு வீதமான கரியமில் வாயு கலப்பதற்காகிய அவசியம் என்னவெனில், முதலில் தாவரங்களுக்கு இது அவசியமாகின்றது. பின் அத்தாவரங்களே மனிதனுக்கும் பிற விலங்குகளுக்கும் வேண்டிய பிரான் வாயுவை வெளியேற்ற முடியும். இவ்வாறு மரங்களே கொடிகளும் தாமறியாமலே காற்றுகளைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன. இதுவும் இன்று வரை இடையொது தொடர்ந்து இடம்பெற்று வரும் மாபெரும் அதிசயமாகும்.

இன்னோர் அதிசயமென்னவெனில் சூரிய ஒளிக்கதிர்கள் நேரடியாகப் பூமிக்குவரின் உயிர்கள் வாழமுடியாது என்பதனால், அதன் தாக்கத்திலிருந்து உயிர்களைக் காப்பதற்காக ஓசோன் படலமானது (Ozone layer) பதினெண்து மைல் களுக்கப்பால் வைக்கப்பட்டு பாதுகாப்புக் கவசமாக இடையொது தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதன் கீழே ஒடிக்கொண்டேயிருக்கின்ற வெண்முகில் கூட்டங்களும் இத்தொழிலின் சிறு பகுதியை ஏற்றிருக்கின்றன. பூமிக்குள்ளேயே சுழற்சி முறையில் பருவகாலங்கள் குரியனின் நகர்தலுடன் இணைந்தவையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பிரபஞ்ச வலைப்பின்னலானது ஒரு மகாவெடிப்பின் (BigBang) மூலம் ஒருவராலே நிலைநிறுத்தப் பட்டதாகும். இந்த மகா வெடிப்பு ஒரு ஆக்க சக்தியாக பிரபஞ்சத்தை அழகாகத் திட்டமிட்ட வகையில் அமைந்திருந்தது. இறைவனின் இத்திட்டங்களின் இரகசியத்தை மனிதன் முழுமையாக என்றைக்காவது அறிவதற்கில்லை. அவர் ஒருவரே அறிவார். இதனை விவிலிய வேதம் “மனிதனின் தலைமுறையினர் எப்பொழுதும் அந்தி வழி நிற்பவராகையால் அவர்களால் எப்பொழுதும் என் வழிகளை அறிந்து கொள்ள

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

முடியாதிருக்கும்” எனக் குறிப்பிடும். (Hebrews 3, 9-11) சிவவழிபாட்டில் நின்ற பக்தர்கள் பலர் பிறப்பினின்றும் விடுதலை பெற்றோராயினும் இறைவனின் மறைபொருளை அறிந்தாரில்லை. அதனாலே “கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்” எனக் குறிப்பிட்டனர்.

இலங்கையில் மரபணுக்களைத் துணைக்கொண்டு திரிவு படுத்தப்பட்ட தமிழ் சிங்கள பூர்வீக வரலாறுகள்.

சர்வதேச மரபணுவாய்வுத் திட்டத்தில் (1990 - 2003 காலப்பகுதிகளில்) இலங்கை இணைந்து கொள்ளவில்லை. ஆயினும் காலப்போக்கில் தன்னிச்சையாக செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளின்படி சிங்கள மக்களிடையே M20, M17 மரபணுக்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் M 20 மரபணுவை பயன்படுத்தி இலங்கை வரலாற்றிற்கு, தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒரு புதிய செய்தியை பதிவு செய்துள்ளனர். அதாவது தமிழகமும், அதன் ஏழ்பனை நாட்டுப்பிரிவான ஈழமும் கடல்கோள்களினால் துண்டிக்கப்படுமுன், தரைவழியாக இணைந்திருந்த இடைக்கற்காலம் (Mesolithic Period) முதலாக ஆரிய இனம் என தம்மை அடையாளப்படுத்தி வரும் சிங்களவரும், திராவிட இனம் என தம்மை அடையாளப்படுத்தி வரும் தமிழரும் ஒன்றாக வாழ்ந்திருந்தனர் என ஈழத்தின் பூர்வீக வரலாற்றினைத் திரிவு படுத்தியுள்ளனர். இதற்குச் சான்றாக மரபணுக்களையே துணைக்கொண்டு புதிய வரலாறுகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆய்வாளர் சிவ. தியாகராஜா இந்த வரலாற்றினை பின்வருமாறு தொகுப்பார். “The early genetic studies well supported by the anthropological and archaeological evidence. Conclusively proves that the large majority of the Sinhalese and Tamils of Sri Lanka have descended from the Ancestral Mesolithic Dravidians who had arrived in South Asia 30,000 years ago” (The peoples and Cultures of Prehistoric Sri Lanka 2012)

இக் கருத்தானது ஏற்கனவே முன்னாள் இலங்கை வரலாற்றுத்துறை பேராசிரியரான இந்திரபாலாவினால் வலியுறுத்தப் பட்டதொன்றாகும். இவருடைய புதிய ஆய்வுகளின் படி சிங்களவரும், தமிழரும் இடைக்காலம் முதலாக வாழ்ந்துவரும் இனங்களென அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இவரது ஆய்வுத் தொகுப்பு பின்வருமாறு "The Sinhalese are an ethnic identity that evolved in Sri Lanka through the assimilation of various segmentary/ tribal and ethnic communities that occupied the Island at the beginning of the early Iron Age about five or six centuries before the common Era.....the Tamils of Sri Lanka evolved as a second ethnic group. Their evolution was parallel to that of the Sinhalese the earliest inscriptions and the early pali chronicles attest to the presence of the Tamil (Demedas / Demilas) in the early Iron Age. The two ethnic communities Sinhalese and Sri Lankan Tamils are ultimately descended from the Mesolithic People, Who occupied almost all parts of the Island in Pre – historic times (The evolution of an ethnic identity: the Tamils in Sri Lanka (300B CE – to 1200CE MV Publications sydney 2005) பின்னர் இக்கருத்தினை மீண்டும் தமிழர் தகவல் நிலையம், வண்டன் 2006ல் புலம்பெயர் தமிழர் தம் உரிமைகளின் நியாயப்பாட்டினை உலகத் தலைவர்களுக்கு அறிவுறுத்தும் முகமாக எழுதிய Tamils of Sri Lanka, The quest of human dignity எனும் நூலின் முன்னுரையில் பிரசரித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் இந்திரபாலாவின் வரலாற்றுத் துறை மாணவனான முருகர் குணசிங்கம் ஒரு இலங்கை வரலாற்று நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இவரும் தம் பேராசிரியரான இந்திரபாலாவின் கருத்தினை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார். இவரது கருத்து பின்வருமாறு: The early iron age, therefore, was a Period of major developments that changed the entire landscape –Political, Social, Cultural and Economical. Among these was the crucial linguistic development of the local languages spoken by the Mesolithic People being gradually replaced by a Prakrit based language in the greater part of the Island and by Tamil in other parts. The old popular portion of the Island being settled by Aryan migrant in this period has no basis. The term "Aryan or Dravidian cannot justifiably be used to describe any section of the Islands population in the early

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

Iron age or even later. The archeological record does not offer evidence for any significant migration of people into the Island in this period" (Dr.Murugar Gunasingam (c300 BC - C2000AD) MV Publications sydney 2008PP.36). இங்கு இவர் சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் குறிப் பிடிகின்ற விஜயனின் குடியேற்றத்தினை முற்றாக நிராகரித்திருந்தார். இதற்காகிய சான்றுகள் பலவற்றினை வங்க வரலாறுகளும் தரக்கூடியன. இதற்காகிய ஆதாரங்களை கலாநிதி விக்கிரமபாகு கருணாரட்ன முன்வைத்திருப்பது ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்கது. மற்றும் கலாநிதி குணசிங்கம், பேராசிரியர் இந்திரபாலா குறிப்பிடும் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டினையும் தனது கருத்துக்களை வலியுறுத்த எடுத்தாள்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அது பின்வருமாறு "The differences that we see among humans to-day with regard to the colour of the skin or the nature of the hair or skeletal features are the result of evolutionary development that took place in different parts of the world after humans left Africa about 60,000 years ago" (மு.கு.பக்கம்.26) இப்பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பிற்கு பின்னினைப்பினைப் பார்க்கவும்.

மகாவம்சமும் சிங்கள இனவரலாறும்.

மகாவம்சம் இடைக்கற்காலத்தில் ஈழத்தில் யார்? யார்? வாழ்ந்தார்கள் என்று கட்டுக்கதைகளை முன்வைக்கவில்லை. இந் நூலில் சிங்கள இன மக்களின் பூர்வீகம் வங்கம் என்பதனையும், அவர்கள் எச்சுழலில் ஈழத்தின் கரையினை அடைந்தார்கள் என்பதனையும் எழுதிவிட்டு, குடியேற்றவாசிகளான இவர்கள் ஆட்சிகளை நிலைநாட்டிக் கொண்டு தலைநிமிர்ந்த பின், ஈழத்தில் தம் இனமே உயரியது எனக் காட்டிக்கொள்ளவும் முயற்சி எடுத்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனால் சிங்கள இனத்தைப் பெருமைப்படுத்தவே மகாவம்சம், தீபவம்சம், சூலவம்சம், ராஜாவலிய எனும் பெருமை தரக்கூடிய பெயர்களை தம் வரலாற்று நூல்களுக்குச் சூடிக்கொண்டனர். இவ்வாறு பெருமைப்படுத்த முயற்சிகள் எடுத்திருந்தாலும், விஜயனுடன்

தொடர்பான இரு இழிவான பின்னணிகளை நிராகரித்து விட்டு, விஜயன் படையுடன் வந்து ஈழத்தினை வென்று தன் ஆட்சியை நிறுவினான் எனப் பொய்யான வரலாறுகளை எழுதி வைக்கவில்லை என்பதனை அறிவுப் பூர்வமாக சிந்தித்தால் புலனாகும். வங்க மரபுகள்,

Amader chale Vijayasingha

Lanka Koriya Jayi (இதன் பொருள் இளைஞர் விஜயசிங்க (வங்கத்தை விட்டு) இலங்கையை அடைந்தார் என்பதாகும்.) என நினைவு சூர்ந்தது போல், இலங்கையிலும் தம் வரலாறுகளை நினைவு சூர்தல் அவசியமாகும். அன்றேல் சிங்கள் இனம் வரலாற்று மூலமற்ற ஒரு இனமாக அடையாளப்படுத்த முடியாமல் போயிருக்கும்.

ஆரம்ப காலத்தில் பெளத்தமதம் மக்கள் மனங்களில் பெரும்மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, மனிதர்களாக வாழுத் தூண்டியிருந்தது. இதற்கு அசோகச் சக்கரவர்த்தி சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார். கலிங்கப் போரில் உயிர் கொடுத்த இலட்சக்கணக்கான கலிங்கரை நினைவு கொண்டு பேரரசுகளைக் கட்டியெழுப்பும் போர்கள் அர்த்தமற்றவை! அவை மனித குலத்தை அவலப்படுத்துபவை! என்று கருதியவராய் பெளத்தம் தழுவி, பெளத்தத்தை இலங்கை உட்பட பல நாடுகளுக்குப் பரப்பும் முயற் சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். மகாவம்சத்தினை கி.பி 04 ம் நூற்றாண்டில் தொகுத்தவரான மகாநாமதேரர் இத்தகைய பெளத்த தருமதெந்திரி வந்தவர் ஆவார். அதனால் தலைமுறை தலைமுறையாக பேணப்பட்டு வந்த விஜயனின் பூர்வீக்கக் கதைகளை தீரிப்படுத்த விரும்பினார்கள்கூட. இந்த வரலாற்றின் அடிப்படையிலே சிங்கள அரசு கி.மு 543 ம் ஆண்டு (கி.மு 483 என்று வேறு சிலர் கருதுவர்) இலங்கையில் கால் பதித்த காலம் முதல் இன்று வரை 2500 ஆண்டுகளை தாண்டிவிட்டதனைக் கொண்டாடுவதற்காக 1956ம் ஆண்டு “விஜயன் வருகை” என்ற தபால் தலைப்பினைச் சிங்கள அரசு வெளியிட்டு நினைவு சூர்ந்திருந்தது. அதனை வேறு சில இனவாதிகள் எதிர்த்ததினால் தபால் தலைப்பு மீள எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை ஒரு வரலாற்றுத் தடைக்கல்லாக கருதினர் சிலர். எனவே குமரிக்கண்டக் கடல் கோள்களினால் வடக்கே

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

புலம்பெயர்ந்த பாண்டிய மக்கள் வரலாறுகளைக் கலித்தொகை (செய் 104) மற்றும் சிலப்பதிகாரம் (காதை ii 17-20) குறிப்பிடும் கடல் கோளின் ஆழ, அகலத்தைத் தெரியாத நிலையிலேயே, கைவிடப்பட்ட ஈழத்தில் விழயன் குழுவினர் தோணி கரை சேர்ந்தமையினாலேயே குடியேறினார்கள் எனும் உண்மைகளை மறுத்து, ஈழத்துக்குரியோர் தாமே என 2500 ஆண்டுகள் கழிந்த பின் உரிமை கொண்டாடுவது கேலிக்குரிய வரலாறாகும்.

இனி, சிங்கள இனத்திற்கு ஈழத்தில் 25 நூற்றாண்டு கால வரலாறு உண்டு. ஆனால் வட அமெரிக்கா, கனடா, தென் அமெரிக்க நாடுகள், மற்றும் அவஸ்திரேலியா, நியூஸ்லாந்து நாடுகளை முழுதாக தம் நாடாகவே ஆண்டு வருபவர்களின் வரலாறு 500 முதல் 200 ஆண்டுகள் வரையிலான மிகக்குறுகிய காலமே. இத்தாலியரான கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் போர்த்துக்கேயரூடன் ஏழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கப்பல் பயணங்களைக் கற்றுக் கொண்ட பின்னரே, ஸ்பானிய அரசின் ஆதரவில் பயணத்தை மேற்கொண்டு 1492ல் தென் அமெரிக்காவில் கால் பதித்திருந்தார். இதன் பின்னர் இங்கிலாந்து மன்னர் ஆதரவைப் பெற்று (Henry vii) ஜோன் கபட் (John cabot) 1497ல் வட அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கரையை அடைந்திருந்தார். இதன் பின்னரே, தென் அமெரிக்காவில் ஸ்பானியர் குடியேற்றங்களும், வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சக்காரர் குடியேற்றங்கள் முற்றாக இந்நாடுகளை தம் வசப்படுத்தியிருந்தன. அவஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து நாடுகளில் 18^{ம்} நூற்றாண்டு அளவிலேயே ஆங்கிலேயர் குடியேறியிருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் அங்கு வாழ்ந்திருந்த பழங்குடி மக்களைக் காட்டிலும் பல் துறைகளிலும் விற்பன்னர்களாக வாழ்ந்திருந்ததினாலே இது சாத்தியப்படலாயிற்று. ஆனால் ஈழத்தின் பூர்வீக மக்களான தமிழர் (நாகர் உட்பட) இயக்கர் குடிகள் ஆட்சியாளர் களாகக் கலை கலாச்சாரங்களை வளர்த்து வாழ்ந்திருந்தவர்கள். சிவனும், முருகனும் இவர்களை வழி நடத்தியிருந்ததாக இவர்களது இலக்கியங்கள் எமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. ஆனால் இவர்கள் இறைவன் வழிநடத்திய வாழ்வு முறையிலிருந்து நழுவி, உலகின் இன்பங்களைத் துய்க்க ஈடுபாடு

உடையவர்களாக வாழ்ந்திருந்த நிலையை, இவர்கள் இலக்கியங்களே பதிவு செய்துள்ளன. அதனாலோ என்னவோ, இவர்கள் நாடுகளை கடல்கோள் கொள்ள, ஈழம் மட்டும் எஞ்சியிருந்தது. அப்பொழுது இப்பகுதிகள் வடக்கே புலம்பெயர்ந்த பாண்டிய மன்னர்களால் நெகிழிவிடப்பட்டு, தமிழ் சிற்றரசுகள் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன. இக்காலத்திலேதான் இயக்கர்களும், நாகர்களும் மீண்டும் தமது ஆட்சிகளை நிறுவலாயினர். எனவே விஜயன் ஆட்சிக்கு விட்டுக் கொடுக்காமல் இவர்கள் சவாலாகவே இருந்துள்ளனர். ஆனால் இவர்கள் எப்பொழுதுமே வரலாற்றினை காலவரிசைப்படுத்தி எழுதிவைக்க முன்வரவில்லை. அதனால் மகாவம்சம் தொடர்ந்து தமிழர்கள் ஆண்டிருந்த பகுதிகளையும், அவர்களிடமிருந்து அவற்றைக் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சிகளையும் அன்றிலிருந்து இன்று வரை எழுதி வரும் நூலாகும். எனவே சிங்கள வரலாற்றாசிரியர் எழுதிய நூல்கள் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இருவரலாற்று இனங்களுக்கும் பொதுவான நூலாகவே அமைந்திருப்பது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

ஆனால் தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்களோ, மகாவம்சத்தினை ஒதுக்கிவிட்டு பரிணாமக் கோட்பாடுகள், மரபணுக்கள் கொண்டு தமிழருக்கும், சிங்களவருக்கும் 70,000 வருடங்கள் முதலாக ஈழத்தில் ஒரு வரலாற்றினை எழுதி வருகின்றார்கள். வரலாற்றாய்வாளர்கள் சிங்கள வரலாற்று நூல்களுடன் தமிழ் சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புனித விவிலியவேதம் போன்ற நூல்கள் தரும் செய்திகளையும் ஆராய முன்வருவார்களானால், இரு இனங்களுக்கும் வரலாறுகளைத் திரிவுபடுத்தாமல் கட்டி எழுப்பமுடியும்.

மகாவம்சத்தின் வரலாற்று நாயகன் விஜயன் பற்றி நோக்குவோம்.

வங்க நாட்டு இளவரசனுக்கும், கலிங்க நாட்டு இளவரசிக்கும் திருமணமாகி வாழ்கையில், சோதிடர்கள் முன்னறிவித்த செய்தியானது அவர்களுக்குப் பிறக்கும் மகள் ஒரு காமம் மேலிட்ட பெண்ணாக

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

ஒரு சிங்கத்துடன் புணர்வாள் என்பதாகும். பின்னால் இச்சோதிடக் கணிப்பின்படியே இவர்களது மகள் சுப்பதேவி தன்னிச்சையாக அரண்மனையிலிருந்து வெளியேறி மகத நாட்டிற்குப் பயணித்துக் கொண்டிருந்த வியாபாரக் குழுவினருடன் சேர்ந்து, லாலா நாட்டுக் காட்டினைக் கடக்கையில் ஒரு சிங்கம் அக்குழுவினரைத் தாக்குகையில் வியாபாரக் குழுவினர் தப்பியோடிவிட்டனர். ஆனால் சுப்பதேவி தம் சோதிடத்தை நினைவு கூர்ந்தவளாய் அங்கு நின்றிருந்தாள். அப்பொழுது அச்சிங்கம் அவளைத் தன் குகைக்கு எடுத்துச் சென்று கூடி வாழ்ந்ததனால் சுப்பதேவி, சிங்கவாகு - சிங்கச்வலி எனும் இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். (மட்டக்களப்பு மான்மியம் விஜயனின் பாட்டனான சிங்கனை பஞ்சவடியையாண்டிருந்த வேட்டுவெகுலத்தவன் எனக்குறிப்பிடும். இது சிங்களவரல்லாத ஒருவரின் செய்தி என்பது கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.) பதினாறு வருடங்களின் பின் சுப்பதேவியும், பிள்ளைகளும் அங்கிருந்து தப்பிச் செல்கையில் வங்க நாட்டின் எல்லையை ஆண்டிருந்த வங்க மன்னனின் படைத்தளபதியைச் சந்திக்க நேரிட்டது. அப்பொழுது படைத்தளபதி சுப்பதேவியைத் தனது மனைவியாக்கிக் கொண்டான். மனைவி பிள்ளைகளைக் காணாமையால் சிங்கம், வங்க மக்களைத் தாக்கலாயிற்று. அதனை அறிந்த வங்க மன்னன் அச்சிங்கத்தைக் கொல்பவருக்கு 3000 பொற்காக்கள் வெகுமதியாக வழங்கப்படும் என அறிவித்திருந்தான். இந்த அறிவித்தலை சிங்கவாகு ஏற்றுக் கொண்டு தன் தந்தையும், லால நாட்டுக் காட்டில் வாழ்ந்து வருவதுமான அச்சிங்கத்தைக் கொன்று தலையை எடுத்து வருகையில், வங்க நாட்டு மன்னன் உயிர் நீத்து ஏழுநாட்கள் கழிந்திருந்தன. வங்க மன்னனுக்குப் பின் ஆட்சியை ஏற்க ஆண்வாரிசு இல்லாமையாலும் சிங்கவாகு, மன்னனின் பேரனானபடியினாலும் அமைச்சர்கள் சிங்கபாகுவை ஆட்சிப்பாரத்தை ஏற்கும்படி கோரினர். அப்பொழுது சிங்கவாகு தன் தாயின் கணவராகிய படைத்தளபதியின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு ஆட்சியை ஏற்கவில்லை. பின் தான் பிறந்த லால நாட்டிற்குச் சென்று சிங்கபுரம், எனும் இராசதானியை அமைத்துக் கொண்டு சகோதரி சிங்கச்வலியைத் திருமணம் செய்து ஆண்டிருந்தான்.

சிங்கபாகுவிற்கும், சிங்கசீவலிக்கும் முப்பத்திரண்டு ஆண்மக்கள் பிறந்தனர். அவர்களுள் முத்தவனான விஜயன் தன் தோழர்களுடன் சேர்ந்து நாட்டு மக்களை துன்புறுத்தி வந்தான். இவர்களது தன்புறுத்தல்களைத் தாங்க முடியாத நிலையில் மக்கள் விஜயனைக் கொலைபுரியுமாறு தந்தையாகிய சிங்கபாகுவிடம் கோரியிருந்தனர். தந்தை பலமுறை எச்சரித்திருந்தும், பலனளிக்காத நிலையில் விஜயனையும் அவனது 700 தோழர்களையும் பாதிவழித்த தலைமுடிகளுடன் தோணியில் ஏற்றிக் கடலில் விட்டிருந்தான். இவ்விதமே இவர்களது மனைவியரையும், பிள்ளைகளையும் வெவ்வேறு தோணிகளில் ஏற்றிக் கடலில்விட்டிருந்தான். பெண்கள் பயணித்த தோணி மகிளதீவிலும், (இன்றைய மாலைதீவு) பிள்ளைகள் பயணித்த தோணி நக்கதீவிலும் (இன்றைய நிக்கோபார் தீவு) கரை சேர்ந்தன. ஆனால் விஜயனும் தோழர்களும் பயணித்த தோணி சுப்பாரக, பிருகக்ச துறைகளைச் சேர்ந்த பொழுது இவர்களின் தீய போக்குகளால் கோபமுற்ற மக்கள் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டனர். (வங்கக் கடலில் விடப்பட்ட இவர்கள் மேற்கிந்தியத் துறைகளைச் சென்றடைய வாய்ப்பில்லை) இவை கிழக்கிந்தியத் துறைகளான சோபத்மா (பொதுகே) அல்லது உவரித் துறைகளையே கரை சேர்ந்திருக்கலாம். இப்புவியியல் தவறு தவிர, மற்ற அனைத்து அரசியல் புவியியல் சமூகவரலாறுகள் அனைத்தும் சிங்கள மக்களை கலிங்கம், வங்கம், லாலநாட்டுச் சிங்கபூரம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்துவனவாம்) இறுதியாக விஜயனின் தோணி இலங்கையின் தம்பபன்ன எனும் கரையில் (இது தமிழில் தன்பொருநை ஆற்றுக்கரை எனவும், வட மொழியில் தாம்ரபர்ணியாற்றுக்கரை எனவும் அழைக்கப்பட்ட புத்தளம் மாவட்டக் கரையோரப்பகுதியாகும். மகாவம்சம் அத். 5, 67இலும் தீபவம்சம் அத் 9 இலும் இக்குறிப்புள்ளது.) ஒதுங்கியபின் குவேனியின் உதவியுடன் தென்னிலங்கையில் ஆண்டிருந்த காலசேனனைக் கொன்ற பின் மீண்டும் வந்து, தம் பபன்னவில் தன் அரசாட்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தான் என மகாவம்சம் கூறும். ஆனால் மட்டக்களப்பு மான்மியம் முதலில் மணற்றிடலில் (யாழ்குடாவில்) ஒதுங்கியபொழுது அங்கு வாழ்ந்திருந்த நாகர்களிடம் முதல் அரசனை வினவிய பொழுது, அவர்கள் காளிதேசத்தைத் தலைநகராக வைத்து ஆனால் காலசேனன்

எனத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் தொடர்ந்தும் மூல்லைத்தீவுக்கரையாகச் செல்கையில், மூல்லைத்தீவு நாகர் குடிகளே மீண்டும் வழிகாட்டியிருந்தனர் என்பதனால், மட்டக்களப்பு மான்மியம் புவியியல் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தகவல் எனக் கொள்ளலாம்.

மொழியறிவு கொண்ட மனிதனுக்கும் மொழியறிவற்ற மிருகத்திற்கும் உடல் உறவு மூலம் பிள்ளைகள் சாத்தியமா?

இது இயற்கை நியதிக்கு முற்றிலும் முரணானது. ஆனால் சமய நூல்கள் உட்பட மகாவம்சம், மணிமேகலை முதலான நூல்களில் இத்தகைய குறிப்புக்கள் உள்ளதால் நாமும் இத்தகையதொரு வினாவிற்கு விடைதேடல் அவசியமாகின்றது. ஆனால் தமிழ் வரலாற்றாய்வாளர்கள் கப்பதேவி - சிங்கத்துடனான உறவு முறை இயற்கை நியதிக்கு அப்பாற்பட்டதனால் அது ஒரு புனை கதையென்று முற்றாக ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள். ஏனெனில், இயற்கை நியதிப்படி தாவரமோ, மிருகமோ, பறவையோ, மனிதனோ அந்தந்த இனத்தினையே எத்தனை கோடி ஆண்டுகள் சென்றாலும் உருவாக்கவல்லன. ஆனால் மனிதன் இயற்கை நியதிகளை மீறி நடந்திருந்தான். இந்த நியதிகளை அவனது அன்றாட வாழ்வு அனுபவங்களும் உறுதி செய்கின்றன. இன்னமும் நடந்து வருகின்றான் என்பதனைச் சமய நூல்களே குறிப்பிட்டுள்ளன. மகாவம்சத்தை தொகுத்தவரான மகாநாமதேரர் ஒரு உறுதியான பெளத்தர் ஆயினும், விஜயனின் பூர்வீகம் பற்றிய கதை நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது எனத் தவிர்த்துவிடவில்லை. நெருப்பில்லாமல் புகைவருவதில்லை என்ற கோட்பாட்டினடிப்படையிலே ஏற்றுப் பதிவு செய்திருந்தார் எனலாம்.

மற்ற விலங்குகளைவிடச் சிறிது மேலானவனான ஆறாவது அறிவுடன் இறைவன் மனிதனைப் படைத்திருந்தாலும், மனிதனே மற்ற விலங்குகளைவிடக் கீழ்த்தரமான முறையில் காம இச்சைகளை

நிறைவேற்றி வந்துள்ளான். இதனை விவிலிய வேதம் “மனிதனின் அறநெறிக்கு மாறாக, உடல் உறவுகளை எகிப்து மக்களும் கானானிய மக்களும் வைத்திருந்தனர். அதனால் கானானுக்குப் போகவிருக்கின்ற இஸ்ரேவியர்கள் பின்பற்றி பூமியை அருவருப்பான இடமாக்கக்கூடாது” என இஸ்ரேவியரை எகிப்திலிருந்து மீட்டு வந்த மோசேயிடம் யெகோவா கேட்டிருந்தார். இத்தகைய உறவுகளில் மிருகங்களுடனான உடலுறவுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். (Bible – Leviticus 18:23-25, 20:15-16) ஆனால் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று யெகோவா அறிவுறுத்திய உடலுறவுகள் இன்னமும் உலகளாவிய அளவில் இடம்பெற்று வருவதனைச் செய்திகள் தந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. எனவே மனிதனின் மறுபக்கம் அவன் மிருகத் தினின் றும் வேறுபட்டானில்லை என்பதே உண்மை. அதனாலே வடமொழியில் “காமகுத்திரம்” என ஒரு சிறப்பு நூல் உருவாகவும் காரணமாக இருந்தது எனலாம். அடுத்து பெள்த காவியமான மணிமேகலை பிராமணர் சிலரின் குலம் கோத்திரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “ஆவின் மகனே அசேலமுனி” “மான் மகனே சிருங்கிமுனி” “புலி மகனே விரிஞ்சிமுனி” “நரி மகனே சிங்கிமுனி” என மிருகங்களுடன் தொடர்பு படுத்திக் கூறும். (மணிமேகலை- ஆபுத்திரன் அறிவித்த காதை வரி 50-55) இனி சிறிது வித்தியாசமான முறையில் கந்த புராணத்தில் ஒரு குறிப்புண்டு. அது ஒரு தெய்வீக்க கதை. இதன்படி சாபத்திற்குள்ளான திருமால் முனிவராகப்பிறந்து திருத்தணிகையிலுள்ள வள்ளி மலையில் தவமிருக்கையில், மானாக அவதரித்த திருமகள் அவர் முன்னிலையில் நடமாடிய பொழுது, முனிவர் அதனைக் காம இச்சையுடன் நோக்கியதனால் அது ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றிருந்தது. (இக் குழந்தையே பின் முருகப்பெருமானின் இரண்டாவது சக்தியாகிய வள்ளியாகும்.) அப் பொழுது மான் மானிட உருக்கொண்ட அக்குழந்தையை விட்டு நீங்கவே, சாபம் நீங்கிய திருமகள் திருமாலுடன் இணைந்து, வைகுண்டம் சென்றாள்! என்று சொல்லப்படும் கதை புராணகாரரின் கற்பிதக்கதை என்று தோன்றிடினும், மனிதன் மிருகத் தொடர்புகள் மனிதனுக்கு இயல்பானதென்றே இக்கதை சுட்டுவதாகும். மேலும் சைவசித்தாந்தம் “யிர்கள் அச்சமாறிப் பிறக்கும்” என்பதனால் உயிர்களுக்கிடையே வேறுபாடு காட்டவில்லை. திருநாவுக்கரசு

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

சுவாமிகளும், “உயிர் வைத்தார் உயிர் செல்லுங்கதிகள் வைத்தார்” என்றும் புழுவாய்ப்பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடியென் மனத்தே” என்று இக்கருத்தினையே கூறியருளினார். எனவே வினைக்கீடாக உடல்கள் மாற்றப்படுவதனால் அவற்றின் உருவிலும், அறிவிலும், செயலிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கமைய மரபணுக்கள் மாற்றியமைக்கப் படுகின்றன. சுப்பதேவி விடயத்தில் தாயின் மரபணுக்களின் தொழிற் பாட்டினால் தலைமுறை தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று கருதுதலே ஏற்றதாம். வேறுபட்ட மரபணுக்களைக் கலப்படம் (Clone) செய்து பரிசோதிக்க விஞ்ஞானிகள் முனைப்புக் காட்டிய பொழுதும், அவை சமூகக்குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவல்லன எனக்கருதி தடைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மகாவம்சத்தின்படி உறுதிசெய்யப்பட்ட திராவிட, ஆரிய இன மரபணுக்கள்

வங்கத்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட விஜயனும், எழுநாறு தோழர்களும் ஈழத்தில் தஞ்சமடைந்த பொழுது அவர்கள் பெண்களுடன் வரவில்லை. அதனால் முதலில் இயக்கப் பெண்ணாகிய குவேனியை திருமணம் செய்த விஜயனுக்கு இருபிள்ளைகள் இருந்தனர். பின்னர் இயக்கருடன் இணைந்து ஆண்டிருந்த காலசேன மன்னனை குழ்ச்சி செய்து விஜயன் கொன்று, அரசாட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்ட நிலையில், பட்டத்து இளவரசி தகுதியிடையோரை நாடுவேண்டியிருந்தது. அப்பொழுது உள்ளுரில் தமிழ்ச்சிற்றரசுகளின் பண்ணையாட்சிகளும், கரையோரப் பகுதிகளை நாகர் ஆட்சிகளும், ஆண்டிருந்தன. அதனால் மதுரைப் பாண்டிய அரசிடம் உதவி நாடிய பொழுது, பாண்டிய அரசும் இளவரசி ஒருத் தியையும், அவளுக்கு வேண்டிய பரிவாரங்களையும் அனுப்பியிருந்தது. பாண்டியரோ குமரிக்கண்ட கடல்கோள் அழிவுகளின் பின் வடமதுரையிற் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த பழந்தமிழ்க் குடிவழிவந்தவரே ஆவர். இவ்வாறு தமிழ்க்குடிகளின்

திருமணத் தொடர்பினால் M20 மரபனு சிங்களவரிடையே இடம்பெறலாயிற்று. நாகர்களும் தமிழ்க்குடி மரபின் வழிவந்தவரே. அவர்கள் இந்துவெளிக்கு ஆரியர் வருகைத்தந்த காலம் முதலாக இந்தியாவின் பலபாகங்களுக்கும் பரவியதோடு ஈழத்திலும் தம் ஆட்சிகளை நிறுவியிருந்தனர். இயக்கர் மொங் கோலிய இனத்தவராயினும், அவர்களும் தமிழினக்கலப்புடைய மக்களாகவே உருவாகியிருந்தனர் என்பதும் கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது. இராவணன் வரலாறு இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

விஜயன் வரலாற்றில் இரண்டாம் கட்ட வளர்ச்சி சிங்கள மக்கள் வரலாற்றில் மிகமுக்கியமானதொன்றாகும். நாடுகடத்தப்பட்ட விஜயன் இன்னோர் நாட்டின் அரசனாகிவிட்ட நிலையில், இது வங்கத்தில் ஒரு பெருமைக்க எழுச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தது. விஜயனும் தன் புதிய அரசாட்சித் தகைமைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தனக்குப்பின் வாரிசில்லாமையால் தம்பி மகன் பந்துவாசதேவனை ஆட்சியை ஏற்கும்படி வருவித்திருந்தான். இந்த புதிய நகர்வானது உள்நாட்டில் மக்கள் அறிந்து கொள்ளாவண்ணமே நடைபெற்றிருந்தது! முதலில் பந்துவாசதேவனும், குழுவினரும் பின்னர் இவனைத் திருமணம் செய்யவந்த சாக்கிய வம்சத்து புத்தகசனாவும் பரிவாரங்களும் பெளத்திப்பிக்கு, பிக்குனி வேடந் தாங்கிக்கொண்டு கோனாகமத்துறையில் (திருகோணமலைத்துறை) வந்திறங்கியிருந்தனர். (மகாவம்சம் அத் 7-12 vii 12-24) இவர்களது வருகையைத் தொடர்ந்து வேறு பல வங்கக்குடி யேற்றங்களும் இனத்துாய் மையைப் பேண இடம்பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் இக்காலத்தில் கலிங்கம், வங்கம் எனும் நாடுகள் ஆரிய இனக்கலப்பிற்குரிய களமாகவில்லை. ஆயினும் வியாபார நடவடிக்கைகளுக்காக வங்க நாட்டினரும், மத்தியகிழக்கு நாட்டினரும், ஆற்றுப்பாதை வழிகளினுடாக வந்து போய்க்கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய போக்குவரத்துகளினால் அல்பைன் (Alphine), தினாரிக (Dinaric), ஆர்மெயினோட் (Armenod) முதலான இனங்களின் கலப்பு பிற்காலத்தில் வங்கம், கலிங்கம் குசராட் முதலான பகுதிகளில் இடம்பெற்றிருக்கலாம் என ஆய்வாளர் கருதுவர். இக்காலத்தில் இந்தியாவினுள் கங்கைப்பிரதேசம், வரையிலுமே ஆரியர்கள் முதலில் நகர்ந்திருந்தனர். கி.மு. ம் நூற்றாண்டளவில்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

ஆரியர் பரவுகை கங்கைப்பிரதேசம் மகதம் வரை எல்லையிடப்பட்டு “ஆரியாண்டம் அல்லது ஆரியார்வத்த” என அழைக்கப்படலாயிற்று. இக்காலத்தினைத் தொடர்ந்து பெளத்தமத வருகையுடன் கங்கைப்பிரதேச குடியேற்றங்கள் பல இடம்பெற்றனவாக மகாவம்சக் குறிப்புகளிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. எனவே இன்று சிங்களவரிடையே 10 வீதமளவில் காணப்படுகின்ற ஆரியரின் மரபணுவான M17 இக்காலத்திலே இடம்பெற்றதாகக் கருதலாம். அதனாலேதான் சிங்கள இனம் இன்று தம்மை “ஆரிய இனம்” என அடையாளப்படுத்த இக்குடியேற்றங்கள் காரணமாக அமையலாயின.

மூன்றாவது கட்ட வளர்ச்சியில் தமிழர் ஆட்சிகளை சிங்கள அரசு போரிட்டுப் பெற்றுக்கொண்டதுடன், அப்பகுதிகளில் தமிழ்க் குடிகளைச் சிங்கள மயப்படுத்திய வரலாறுகளையும், மகாவம்சம், சூலவம்சம் ஆகிய நூல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. தேவ நம்பிய தீசன் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.மு 247-207) இவனது தம்பியாகிய மகாநாகன் மாகமையில் (திஸ்ஸமகாராமாவில்) இன்னோர் சிங்கள அரசினை உருவாக்கிக் கொண்டு கதிர்காமம், சந்தனகாமம் (இன்றய கல்லோயாப் பகுதி) எனும் பகுதிகளை ஆண்டிருந்த பாண்டிய சிற்றரசுகளின் உதவியினைப் பெற்றிருந்தான். ஆனால் இவன் பேரனான கோதாபயன், கதிர்காமத்து பத்துப்பாண்டியச் சிற்றரசுகளைக் கொன்று அவர்களது ஆட்சி நிலப்பரப்பினை தனதாக்கியிருந்தான். விஜயனின் நில ஆக்கிரமிப்புக்கு பின் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற நில ஆக்கிரமிப்புடன் சிங்களமயமாக்கும் மூன்றாவது கட்டமாக இதனைக் கருதமுடிகின்றது. இவன் இக் கொலைகளுக்குப் பாவம் தீர்க்கும் வகையில் 50 விகாரைகளைக் கட்டினான் எனத் தாதுவம்சம் (33 - 34) குறிப்பிடும். இந்தச் செய்தியினை போவத்கல கல்வெட்டும் உறுதி செய்துள்ளது.

உண்மையில் மனிதநேயமிக்க கதிர்காமத்து, மற்றும் சந்தனகாமத்து சிற்றரசுகள் தேவநம்பிய தீசனின் அழைப்பின் பேரில் அனுராதபுரத்தில் இடம்பெற்ற புனித அரசு மரக்கிளை நாட்டுவிழாவில் கலந்து இருந்ததோடு, தம் தமிழ் மக்களுக்கும் பெளத்த மதத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார்கள். ஆனால் பின்னால், வந்தாரை வாழவைத்த இம் மன்னர்களும், குடிமக்களுமே அழிக்கப்பட்டுச் சிங்கள

மயமாக்கப்பட்டமை ஒரு கறைபடிந்த மனிதவரலாற்றினையே நாம் ஈழத்தில் அறிமுகப்படுத்த முடிகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தமிழகத் தலையீடுகள் ஏற்படலாயின. சேனன் - குட்டன் எனும் குதிரை வியாபாரிகள் அனுராதபுரத்தில் ஆட்சியிலிருந்த சூரத்தீசனை (கி.மு 187 - 177) வென்று 22 வருடங்கள் (கி.மு 177 - 155) ஆண்டனர் என்றும், பின்னர் அசேலனை வென்று எல்லாளன் 44 வருடங்கள் நீதியாக ஆண்டிருந்தான் எனவும் மகாவம்சம் கூறும்.

கதிர்காமத்தரசுக்களைக் கொலை செய்த கோதாபயன் பின்னணியில் வந்த துட்டகைமுனு (கி.மு 101-77) முழு ஈழத்தையும் ஆளும் ஆசையில் கதிர்காமத்திலிருந்து படை எடுத்து அனுராதபுரத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கையில், மகாவலிகங்கைப் பகுதிகளில் ஆண்டிருந்த 32 தமிழ்ச் சிற்றரசுக்களையும் (பண்ணைமுறை ஆட்சியாளர்) வெற்றிகொண்டு முன்னேறியிருந்தான். (மகாவம்சம் xix-54) இப் படையெடுப்பு முயற்சியின்பின் இப்பகுதி தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் அனைத்தும் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டன. அதனோடு இக்காலம் முதலாகவே தென்னிலங்கையின் கரையோரங்களில் வாழ்ந்திருந்த சேரநாட்டுக்குடிகள் அனைவரும் சிங்களமயமாகினர். விஜயன், கோதாபயன், துட்டகைமுனு, ஆகிய மூவரும் கையாண்ட ஆக்கிரமிப்புப் பொறிமுறைகளினால் அனுராதபுரம் முதல் தென்னிலங்கை வரையிலான பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்க்குடிகள் அனைவரும் சிங்களமயமாகினர் என்பதனை மகாவம்சமே எமக் கெடுத்துரைக்கின்றது. அதனால் சிங்களவரிடையே பெருமளவில் அவதானிக் கப்பட்ட M20 மரபனுக்களுக்கு இத்தமிழர்களே காரணமாவர். எனவே மரபனுக்களும் எம்கைரேகைகள் போல் சில பூர்வீக கதைகளையே சொல்கின்றன எனலாம்.

�ழத்தில் மகாவம்சத்திற்கு முற்பட்ட தமிழர் வரலாறுகளும், தொல்லியலாய்வுகளும்.

தமிழர்கள் (பொதுவாக திராவிடர்கள்) ஆரியர்கள் போல் வரலாற்றுப்பதிவுகளைக் கால வரிசைப்படி பதிவுசெய்து பேணுவதில்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள் எப்பொழுதும் வரலாற்றினைப் பின்னோக்கிப் பார்த்து ஆராய்வதில் அதிக ஆர்வமுடையவர்கள். ஆதனால் தம் குடியேற்ற நாடுகளின் மக்கள் வரலாற்றினை ஆராய்வதில் மட்டுமன்றி, உலகளாவிய அளவில் மனிதனின் செயற்பாடுகளை ஆராய்ந்து வரலாறுகளைக் கட்டி எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் காட்டிய வழியிலேயே ஈழத்திலும் தொல்லியலாய்வுகள் பல செய்யப்பட்டிருந்தன.

�ழத்தில் செய்யப்பட்ட தொல்லியலாய்வுகளில் பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சவக்குழிகள், திராவிடர் பூர்வீக வரலாறுகளைப் பதிவுசெய்துள்ள, களங்களாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஈழத்தில் பல பாகங்களிலும் பரவலாக கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் புத்தள மாவட்டத்திலுள்ள பொன்பரிப்பு சவக்குழிகளில் 12000. பேர்வரை புதைக்கப்பட்ட 8000 மட்பாண்டங்கள் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தன. தமிழர்களின் சவ அடக்கமுறைகளில் தாழிகளில் இறந்தோர் எலும்புகளை வைத்துப் புதைத்தல் ஒரு முக்கிய இயல்பாகும். இந்தப் பானைகள் கறுப்பு சிவப்பு நிறப் பானைகள் ஆவன. (கழுத்து கறுப்பும், சிவப்பு கழுப்பகுதியில் வருமாறு சாய்வாக வைத்துச் (Inverted Technique) கடப்படும் பானைகள்) இவை யாழ் குடாவில் கந்தரோடையில் மக்கள் குடிவாழ்ந்த இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்விரு களங்களின் காலக்கணிப்பானது கி.மு 1000 என உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் பொன்பரிப்பு அகழ்வாய்வு மட்பாண்டங்கள் கொழும்பு தொல்லியல் களஞ்சிய அறையில் வைக்காமல் முட்டையாகக் கட்டி முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் போடப்பட்டிருந்தமையைக் கண்காணிப்பாளராக பணிபுரிந்த திரு. கார்த்திகேச எமக்குத் தெரியப்படுத்தினார். களனியாப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியற்துறை மாணவர்களை, கொழும்பு தொல்லியற்துறை காட்சியகத்திற்கு நான் அழைத்தச் சென்றபொழுது, (1977) தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றுத்தடயங்கள் உதாசீனம் செய்யப்பட்டிருந்தமையை உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆய்வாளர் கிரகம் ஹன் கொக்கின் கடல் ஆய்வுகளும், முடிவுகளும், மூன்றாம் சங்கப்புலவரான நக்கீர் குறிப்பிட்ட தென்மதுரை, கபாடபுர கடல் கோள்களை உண்மையான செய்திகள் என உறுதி செய்துள்ளன.

இவரது காலக்கணிப்பின்படி தென்மதுரை நிலப்பரப்பு கி.மு 9600 அளவிலும் பின் கபாடபுர நிலப்பரப்பு கி.மு 5200 அளவிலும், கடலுட் தாண்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது. இதனை விவிலிய வேதச்செய்திகளும் உறுதி செய்கின்றன. கடலுட் தோணிகளிலிருந்து கதறிய முன்னோர்களைத்தான் பாபிலோனியாவிற்கு கரர்சேர வைத்ததாக யேகோவா ஆபிரகாமின் பேரனான யேக்கப்பிற்கு இப்பேரஸைகளிலிருந்து காப்பாற்றிய வர்களையே குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது. (Esaiah43: 14-17, 16 – 17, 23-13)

ஆழத்து கிழக்கு மாகாண வரலாற்றினைத் தொகுத்தளிக்கும் மட்டக்களப்பு மான்மியம், கிழக்கு மாகாண வரலாற்றினைக் குபேரன் காலம்முதல் மாகோன் காலம்வரை பதிவுசெய்துள்ளது. இக்காலத்திற்கு முன் நிகழ்ந்த கந்தன் படையெடுப்புப்பற்றி கூறுகையில், வீர மகேந்திரபுரியை (ஆழத்திற்கு தெற்கேயிருந்தது) ஆண்டிருந்த குரபன்மனை அழிக்கவிட்ட முருகனின் வேலானது அதிவேகமாக வருகையில் வாகூரமலையைப் பிளந்து (உகந்தை மலைக்கும், கதிர மலைக்கும் இடையில் இருந்த மலை) நாகர்முனை, திருக்கோவில், மண்டூர், உகந்தை முதலான இடங்களில் கதிர்களைச் சிந்தியிருந்தது. அதனாலே பின்னர் இந்தமுன்று இடங்களிலும் முருகனுக்கு ஆலயங்கள் எழுப்பப்படலாயின. இந்த சூரசம்ஹாரமானது கலியுக சகாப்தத்தில் இடம் பெற்றதனால் வாக்கிய பஞ்சாங்கம் இக்கலியுகத்தை முருகப்பெருமானுடன் தொடர்புபடுத்தி இன்றுவரை 5122 வருடங்கள் கழிந்துவிட்டதாகக் கணித்துள்ளது (கலியுகவருடந் தொடக்கம் கி.மு 3110 ஆகும்.)

மேலும் மட்டக்களப்பு மான்மியம் கந்தன் படையெடுப்பிற்குப் பின் ஈழத்தில் வாழ்ந்திருந்த நாகர்களை (அரவ வழிபாட்டினரை) குபேரன் ஆண்டிருந்தமையை “பன்னவர்க்கு (நாகர்களுக்கு) அரசனாகவிருந்த, முருகவேலோந்து கிண்ணர் பிரானவர் முறைமை ஒங்க” எனக்குறிப்பிடும். குபேரன் முருகவழிபாட்டினை ஏற்றிருந்தமையையும் இது உறுதிசெய்கின்றது. இக்காலத்தில் அரவவழிபாட்டினராக இருந்த பூர்வீகக்குடிகள் தமிழர் ஆவர்.

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

சைவனான இராவணன் ஆட்சிக்குப்பின் ஏற்பட்ட கடல்கோளின் அழிவுகளினால் ஈழத்தின் பெருநிலப்பறப்புகள் கடலுட் தாண்டிருந்தன. இவ்வாறு ஈழம் செழிப்பிழந்த நிலையில் அத்தினாபுரத்தைச் சேர்ந்த குருகுலநாகர் (துரியோதனன் முதலான வழிவந்த நாகர்கள்) ஈழத்தை அடைந்து, இயக்கரோடு இணைந்து உகந்தையைத் தலைநகராக வைத்து ஆண்டிருந்தனர். இவ்வாறு அத்தினாபுரத்து நாகர்கள் புலம் பெயர்ந்த காலம் கி.மு 1000 வரையிலான காலப்பகுதியாகக் கருதலாம். இப்புலம் பெயர்வுகள் ஆரியர்களின் வட இந்திய நில ஆக்கிரமிப்புக்களைத் தொடர்ந்து இடம்பெறலாயின. குமரிக்கண்ட மக்கள் சுமேரியாவை நோக்கி கி.மு 5200 இல் இடம்பெற்ற கடல்கோளின் போது புலம் பெயர்ந்திருந்தனர். காலப்போக்கில் கைவிடப்பட்டிருந்த ஏழ்பனைநாட்டுப் பிரிவான ஈழத்தினைக் குபேரனும், இராவணனும் கைப்பற்றி ஆண்டிருந்தனர். இராவணன் ஆட்சிக்குப் பின்னும் கடல்கோளினால் ஈழம் கைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே மீண்டும் ஈழத்தைநோக்கி நாகர்களின் புலம் பெயர்வுகள் சாத்தியமாயிற்று.

முருகன் படையெடுப்புப் பற்றிக் கூறுகின்ற கந்தபுராணம் முற்காலச் சோழ மன்னான முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியைச் சமகாலத்தவனாகக் கூறும். எனவே முசுகுந்தன் காலம் (கி.மு 3110) எனக்கூறப்படும் கலியுக ஆரம்பக் காலமாகலாம். இந்த முசுகுந்தனே இந்துவெளியிலிருந்து தெற்கே புலம் பெயர்ந்த நாகர்களை வென்றான் என்பதனால், இவன் காலத்திற்குப் பின் நாகர் ஆட்சிகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் தமிழகத்திலிருந்து சிறிது சிறிதாக மறையலாயின. ஏனெனில் இவ்விருவினங்களும் பழந்தமிழர் மரபில் வந்தவர்களாகையினால் காலப்போக்கில் ஒன்றுகலந்து விட்டன எனலாம். இவ்வாறான நிலை ஈழத்திலும் நாகர்களுக்கும், பழந்தமிழக்குடிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தது எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக மயிலாடுதுறையில் செம்பியன் கண்டியுரில் வி. சண்முகநாதன் தமது காணியில் கண்டெடுத்த புதுக்கற்காலக் கருவியின் எழுத்துக்கள் சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் என்பதனாலும், இவற்றின் காலம் கி.மு 2000-1500 வரை ஆகலாம் எனக்கருதும் ஐ. மகாதேவன் அவ்வெழுத்துக்களை முருகு அன் (முருகன்) என வாசித்துள்ளார். (இப்புதுக்கற்காலக் கருவியின் காலம் இன்னும்

காலத்தால் முற்பட்டதானகாலம் என நாம் கருதுகின்றோம்) (இந்து நாளிதழ் 01-05-2006 சென்னை) இவற்றின் சமூகப்பின்னணிகளைச் சீர்தூக்கின் ஓரினமக்களையே கடல்கோள், ஆரியர் படையெடுப்பு முதலான காரணிகளால் ஏற்பட்ட புலம்பெயர்வுகளைக் குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியா, இந்துவெளி, தமிழகம், ஈழம், என ஒரு சற்று வட்டத்திற்குள்ளேயே பார்க்கமுடிகின்றது. ஆதனால் தமிழரின் தாயகம் குமரிக்கண்டம் என்பதே உறுதியாகும்!

மகாவம்சம் ஈழத்தில் வாழ்ந்திருந்த பழங்குடிகளை ஏன் அமானுசர் என்று கூறியது?

பழந்தமிழர்களின் குமரிக்கண்டம் ஆபிரிக்காவினின்றும் பிரிந்த ஒரு பகுதி என்பதாலும், பின் ஒரு பூமி இணைப்பொன்று இருபகுதியினரையும் இணைத்திருந்தது என்பதனாலும், நீக்ரோ இனத்தொடர்புடைய மக்களாகவே இன்னமும் அவதானிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களுக்கும் அவஸ்ரேலிய பழங்குடியினருக்கும் உள்ள இனத்தொடர்பை M130 மரபணு அடையாளப்படுத்துவதாகவும் தெரிகின்றது. அதனுடன் ஊரின் (பபிலோனியாவில்) அகழ்வாய்வுகளிற் கிடைக்கப்பெற்ற பெண்ணின் தோற்றமும், பின் இந்துவெளியில் கிடைக்கப்பெற்ற நடனமாதுவின் தோற்றமும் தட்டைழுக்கு கரியநிறப்பண்புகளையே எடுத்துக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இருக்கு வேதமும் அதனாலேயே இந்துவெளி மக்களை அநாசர் (காரியமுக கற்றவர்) மிலேசுசர், தாசர், தஸ் யுக் கள் என அடையாளப்படுத்தியிருந்தது.

ஆனால் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற புலம்பெயர்வுகளினால் குறிப்பாக மத்தியகிழக்கு நாட்டு செமிற்றிக் இனம், மற்றும் மத்திய ஆசிய இனங்கள் ஆகியவற்றுடன் ஏற்பட்ட இனக்கலப்புகளினால் உருவாகிய புதிய இனமே M20 மரபணுவைக்கொண்ட புதிய திராவிடர்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

என்பர். இவ்வாறு விஜயன் குழுவினரும் ஆர்மொனெயிட் முதலான இனத்தொடர்பு கொண்ட ஒரு புதிய இனமாகத் தோற்றம் பெற்ற பின்னரே ஈழத்திற்குள் வந்தபொழுது, அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்கள் இனக்கலப்பற்று வாழ்ந்த தமிழர், நாகர் ஆகியோர் ஆவர். அதனாலே மகாவம்சம் “அமானுசர்” என்று கூறிற்று என்று தெரிகின்றது. பின் சிங்கள இனத்துடன், கங்கைப்பிரதேச ஆரியக்குடியேற்றங்கள் இடம்பெற்று கலப்படையும் நிலையினால் தம் ஆரிய இனப்பண்பையும் வலியுறுத்தத் தொடங்கினார்கள். எனவே பழந்தமிழர்கள் மனிதனேயும், தெய்வீகசிந்தனை, உயரிய சிந்தனையிக்க நூல்களை ஆக்கவல்ல அறிவு, மற்றும் சமூகவளச்சிந்தனைகள் என அறிவுமிக்கோராய் இருந்தபோதிலும், சிறிது பொலிவற்ற தோற்றமும், கரிய நிறமும் உடையவராக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதனோடு ஆடம்பரமற்று பழைய பாரம்பரியங்களை பேணும் மக்களாகவே இன்றும் அக்கறை உடையவராவர். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் சமாதானப்பிரியர்களாகவே வாழவிரும்பினர். இந்த மனிதனேயப் போக்குகளே இவர்கள் தம் தமிழகத்தில் பாண்டியர், சோழர், சேரர் ஆட்சிகளைக் கையிழந்துபோகவும், ஈழத்தின் சயஆட்சி அரசுகளை இழந்துபோகவும், காரணம் எனலாம். வட இந்திய ஆரியர் பரவுகையோடு இஸ்லாமியர் படையெடுப்புகள், பின்னர் ஜோப்பியர் வருகை என வேறு புறக்காரணிகளும் இவர்கள் ஆட்சிகளைச் சிதைத்திருந்தது. இவற்றுள் மிக மோசமான ஆங்கிலேயர் ஆட்சி முற்றுமுழுதாக இவர்களது சய ஆட்சிகளைச் சிதைத்துவிட்டு வெளியேறியிருந்தது. அதனாலேயே தமிழ்மக்கள் அடிமை விலங்குகளிலிருந்து தம்மை இன்றும் விடுவித்துக்கொள்ள முடியாதநிலை நித்தித்து வருகின்றது!

சேவியர் தமது (Dr. J. T. Xavier, The land of letters) எழுத்துமொழியினைக் கொண்ட நாடு - Meluhha எனும் நூலில் சுமேரியருடன் வாணிபநடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்த நாகர்களே புலம் பெயர்ந்து கங்கைப்பிரதேசம், தமிழகம், ஈழம் வரையும் புலம் பெயர்ந்து ஆட்சிகளை உருவாக்கினர் என்றும் இப்புலப் பெயர்வுகளினாலே காஞ்சிபுரம் அருவர் நாடெனவும், மாவிலங்கை எனவும் மேலும் சோழநாட்டுப் பிரிவு ஒன்று (புறநானாறு செய் 24)

மிழலை என்றும், ஈழம் இலங்கை என்றும் பெயர்கள் உருவாகின என்று ஆராய்ந்து காட்டுவதோடு நாகர் பேசிய மொழியே “எழுமொழி” என்றும் கூறுவர்)

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நினைவு கூரும் பூர்வீகத் தமிழகம் யாவை?

முதற் தமிழகத்தை உருவாக்கித் தமிழ் வளர்த்த பாண்டிய அரசு தென்மதுரையைத் தலைநகராக வைத்து ஆண்டிருந்தது. இக் காலத்தில் காய் சினவழுதி முதல் கடுங் கோன்றான என்பத்தொன்பது மன்னர் தமிழராய் இருந்தனர் என மூன்றாம் சங்கப்புலவரான நக்கீர் குறிப்பிடுவார் இதன் காலம் கி.மு 9600 எனக் கிரகம் ஹன்கோக்கின் ஆய்வுகள் அடையாளப்படுத்தியுள்ளன. இக்குறிப்பு பழந்தமிழ் நாடுகள் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு செய்தியாகும். இவரது கூற்றினை அரண் செய்யும் வகையில் முதல் தமிழ்க்கழக காலத்தில் குமரியாற்றுக்கும், ப. றுளி ஆற்றுக்குமிடையே இருந்த தென்மதுரையை ஆண்டிருந்த பெருவள் நாட்டு அரசனைப் பற்றி தனியூர் சேந்தன் எனும் புலவர் பாடிய நூலே “செங்கோன் தரைச் செலவு” எனும் நாலாகும். இவ்வாறு குமரியாற்றுக்கும், ப. றுளி ஆற்றுக்குமிடையில் 49 நாடுகள் இருந்தன என்பதனை மேலும் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லாரும் விவரித்துள்ளார். இவை ஏழ்குற்ற நாடு, ஏழ்முன்பாலை நாடு, ஏழ்குறும்பனை நாடு, ஏழ்பின்பாலை நாடு, ஏழ்மதுரை நாடு, ஏழ்குணகாரைநாடு என்பனவாம். முற்குறிப்பிட்ட ப. றுளி ஆற்றிற்கும், குமரியாற்றிற்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு 700 காவதம் என்றும் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுவார். இந்தப் ப. றுளி ஆறு பற்றிப் பறநானாற்று செய்யுள் ஒன்பது (9) பின்வருமாறு குறிப்பிடும்.

“செந்நீர்ப் பகம்பொன் வுயிரியர்க்கீத்த
முந்நீர் விழவி ணெடியோன்
நந்நீர்ப் ப. றுளி மணலிலும் பலவே”

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

இச்செய்யுள் ப. றுளி ஆறு தென்மதுரையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த காலத்திலே பாடப்பெற்றது என்று உணர முடிகின்றது. பின்னர் இளங்கோ,

“அடியில் தன்னளவரசர்க் குணர்த்தி
வடிவேவெலறிந்த வான்பகை பொறாது
ப. றுளி ஆற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள”

(சிலம்பு - காடுகாண்காதை வரி 17-20)

என இதனை நினைவு கூர்ந்தனர். அதாவது இக்காலப்பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் தன் பெருமையின் அளவைப் பிற அரசர்க்குக் காலால் மிதித்துக்காட்டிப் பின் கடல்மீது வேலால் ஏறிந்தமையைக் கடல் பொறுக்காது, அவனது ஆட்சி நிலங்களையும், ஆறுகள், மலைகளையும் அழித்து ஒழித்தது என எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். இவ்வாறான பின்னணியில் முதல் தமிழ்க்கழக ஆட்சி முடிவுபெறலாயிற்று.

இதன் பின்னர் இடைச்சங்கம் எனப்படும் இரண்டாம் தமிழ் கெழுகூடல் வளர்த்த பாண்டிய மன்னர்களான வெண்டேர்ச் செழியன் முதல் முதத்திருமாறன் ஸஹாக ஆண்டிருந்த மன்னர்கள் கபாடபுரத்தினைத் தலைநகராக கொண்டிருந்தனர். இந்த கபாடபுரம் பற்றி வால்மீகி இராமாயணம் கிட்கிந்தா காண்டம், இந்நகர் தந்பொருநையாறு (தாமரபர்ணியாறு) மற்றும் தென்சமுத்திரத்தில் முனிவர்கள், சித்தர்கள் உறையும் மகேந்திர மலைக்கப்பால் இருந்தது எனக்குறிப்பிடும். இந்த மகேந்திர மலையிலேயே கைவ ஆகமத்தைச் சிவன் தோற்றுவித்தார் எனும் மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் குறிப்பும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இக்கழகம் கி.மு 5200 அளவில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம். எனினும் இக்காலத்தில் இடம்பெற்ற கடல் கோளின்போது புலம்பெயர்ந்த மக்களே மத்தியகிழக்கு நாட்டில் சுமேரியா, ஊர், எழாம் முதலான நாகரிகங்களையும், மற்றும் இந்துவெளி முதலான பல நாகரிகங்களையும் வளர்த்திருந்தனர். பாகவத புராணம் பழந்தமிழ் நாட்டில் இடம்பெற்ற பிரளயக் கதையைக் கூறுகையில், மீன் ஒன்று வைவஸ்தமனுவிற்கு கப்பல் ஒன்றினைக் காட்டித் தப்பவெத்தது எனும். மீன் பாண்டியர் இலச்சினை என்பதோடு, திருமாலின் முதல் அவதாரமுமாகும். இவ்வாறு

மீன், நீர் எனும் தமிழ்ச்சொற்கள் இடம்பெறும் பிரளயக்கதைகள் மொசொப்பெத்தேமியாவில் பேணப்பட்டிருப்பதனால் இக்கதையினைக் குடிபெயர்ந்த பழந்தமிழ்க்குடிகளே எடுத்துச் சென்றிருந்தனர் எனத் தெரிகின்றது. (1931 இந்திய சென்சஸ் அறிக்கை பக் 366) மேலும் இக் காலத் தையண்டிய கடல் கோள் ஒன்று சேரநாட்டில் இடம்பெற்றிருந்தமையை மணிமேகலை ஒப்பிட்டு நோக்கும். இக் குறிப்பு பின்வருமாறு.

கடவுள் மாநகர் கடல்கோளப் பெயர்ந்த
வடிவேல் தடக்கை வானவன் போல
விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
ஒரு தனி போயினன் உலகமன்னவன்
(ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை வரி 201-204)

இக்குறிப்பு (மணிமேகலை பூம்புகாரில் ஏற்பட்ட கடல்கோளின் பொழுது மன்னன் நகரைவிட்டு நீங்கியதனைக் கூறுகையில்) காலத்தால் முற்பட்ட கடல்கோள் ஒன்றினையும் நினைவுகூர்வதொன்றாகவே கருதப்படவேண்டும்.

இனி, மூன்றாவது தமிழ்கெழுகூடல் இத்தகைய கடல்கோள் ஒன்றின் பின்னரே வட மதுரையில் அமைக்கப்படலாயிற்று. இத் தமிழ்கெழுகூடல் ஆட்சியை முடத்திருமாறன் முதல், உக்கிரப்பெருவமுதி ஈறான மன்னர்களே நடாத்தினர் என நக்கீர் குறிப்பிடுவார். இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த பாண்டியர் பற்றி கலித்தொகை,

மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவவின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார்நாடிடம்பப்
புலியோடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளிர் கெண்டை
வலியினான் வணங்கிய வாடாச்சர்த் தென்னவன்
(செய் 104)

எனக்குறிப்பிடும். இந்தப் பாண்டியன், முடத்திருமாறன் என்பவனே ஆவான். இவன் தம் நிலங்களைக் கடல் கொண்டதனால், சேர சோழ நாடுகளிலிருந்து நிலங்களைப் பெற்று மக்களுக்குக் கொடுத்ததனால்,

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

“நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன்” என்றும், சத்தியவிரதன், வைவஸ்தமனு என்றும் மக்கள் இவனை அழைத்திருந்தனர்.

“வடதிசைக்கங்கையும் இமயமும் கொண்டு, தென்றிசையாண்ட தென்னவன் வாழி” என்று இவனையே இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டனர் என்றும் கருதமுடிகின்து. இக்காலம் முதலாகவே தமிழகத்திற்குப் புதிய எல்லைகளைக் குறித்துப் புலவர்களும் குறிக்கலாயினர். இவர்களுள் காரிகிழார் எனும் புலவர்,

வடாஅது பனிநெடுவரை வடக்கும்
தெனாது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்
குணாது கரைபொரு தொடுகடல் குணக்கும்
குடாது தொன்று முதிர் பெளவத்தின் குடக்கும்
(புறநானூறு செய் 6)

என்றும், குறுங்கோழியூர்க்கிழார்,
“தென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுட கடலா எல்லை”

(புறம் 17)

என்றும் குறிப்பிட்டனர். ஆதனால் தமிழ்மக்கள் நாவலத்தீவு முழுவதும் பரவி வாழ்ந்திருந்தனர் என்று இக்குறிப்புக்கள் மூலம் உணரலாம். ஆனால் மன்னர்கள் தெய்வநீதி தழும்பும்போது இயற்கை சீறி எழுந்து தண்டித்ததாக இன்னோர் வரலாறு கூறும். சோழன் கிள்ளிவளவன் தன் குழந்தை கடலுட் தவறியதனால் துயருற்று இந்திரவிழா எடுக்கத் தவறியிருந்தான். அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் பொறாது “அணிநகர் தன்னை அலைகடல் கொள்க” எனச் சாபமிட்டது. அதனால் ஏற்பட்ட கடற்கோளின்போது காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடலுட் தாழ மன்னன் அங்கிருந்து வெளியேறினான் என மணிமேகலை குறிப்பிடுவதனால், கி.பி 01ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இடம்பெற்ற கடற்பெருக்கும் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இக் கடல் கோளினால் அறவனை அடிகளும், மாதவியும் அங்கிருந்து விட்டு நீங்கியதனையும் மணிமேகலை குறிப்பிடும். இக்கடல் கோளினையே

தீம்களி நாவல் ஒங்கும் இத்தீவிடை
இன்று எம் நாளில் இருநில மாக்கள்
நின்று நடுங்கு எய்த நீள்நிலவேந்த
பூமி நடுங்குறும் போழ்தத்து இந்நகர்
நாக நலநாட்டு நானூறு யோசனை
வியன் பாதலத்து வீழ்ந்து கேடு எய்தும்

(மணி.காதை 9 வரி 17-22)

என மணிமேகலை முன் உணர்த்தியிருந்தது. இவ்வாறு தென்னாடு தொடர்ந்தும் கடல் கோள்களினால் பாதிக்கப்படவே மன்னர்கள் இமயத்தினைத் தம்மாட்சிக்குள் வைத்திருக்க எடுத்த முயற்சிகளையும் இளங்கோ குறிப்பிட்டதவறவில்லை. அவை பின்வருமாறு,

கயல் எழுதிய இமயநெற்றியின்
அயல் எழுதிய புலியும் வில்லும்
நாவலம் தன் பொழில் மன்னர்
ஏவல் கேட்பப் பார் அரசு ஆண்ட
மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் கோயில்
(சிலப்பதிகாரம்: ஆய்ச்சியர் குரவை வரி 1-5)

குமரியொடு வடஇமயத்து ஒருமொழிவைத்து
உலகு ஆண்ட சேரலாதற்குத் திகழ் ஒளி
ஞாயிற்றுச் சோழன் மகள் ஈன்ற மைந்தன்

(வஞ்சிக்காண்டம் - வாழ்த்துக்காதை)

மற்றும், சேரன் செங்குட்டுவன் இமயத்தில் வில்பொறித்த செய்தியை சிறுபாணாற்றுப் படையும், வடநாட்டுப் படையெடுப்புப்பற்றி சிலப்பதிகாரமும் குறிப்பிடுவதெல்லாம் ஒரு எதிரொலியான நடவடிக்கைகளாகவே இடம்பெற்றிருந்தன. ஆனால் இந்நிலைமைகள் நீடிக்கவில்லை. ஆரியர்கள் படிப்படியாக தெற்கே விந்தியமலைமுதல், வடக்கே இமயம் வரை உறுதிசெய்து ஆரியாண்டம், ஆரியவர்த்தம் எனத் தம் பரவுதலை உறுதிசெய்திருந்தனர். அதனால் தமிழகத்தின் எல்லை குறுகலாயிற்று. இந்நிலையேற்பட்டதனாலேயே தொல்காப்பியம்,

வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத் தமிழ் சூறும் நல்லுலகம்
எனவும், இளங்கோவடிகள்

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பெளவழும்
தமிழ் வரம்பு அறுத்த தண்புனல் நல்நாட்டு”

என்றும் தமிழகத்தை எல்லையிட்டிருந்தனர். ஆனால் இன்று திருக்காளத்தி, வடவேங்கடம் என்பன ஆந்திரநாட்டிற் குள் சென்றுவிட்டமையினால் எல்லைகள் இன்னும் குறுகிவிட்டநிலையே இன்றுள்ள நிலையாகும்.

குமரிக்கண்ட அழிவை உறுதிசெய்யும் புவியியல், மொழி ஆய்வுகள் தரும் செய்திகள்

நிலவியல், புவியியல் ஆய்வுகளின்படி பூமியின் அடித்தட்டில் ஏற்படும் வேகமான அசைவுகளினால் பல கண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், தீவுக்கூட்டங்கள் முதலாயின ஏற்பட்டுள்ள என்பது உனர்ந்து கொள்ளப்பட்டது. இந்தவகையில் கொண்டவானா எனப்பட்ட ஒரு கண்டத்தில் இருந்து பிரிந்துபோன தென்னமெரிக்கா, தென்னாபிரிக்கா, நாடுகள், இந்தியாவின் இன்றைய தென்மாநிலங்கள், அவஸ்திரேலியா முதலான நாடுகளில் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்து வருகின்ற விலங்குகள், மரஞ்செடிகள் ஓரியல்பு கொண்டனவாக அமைந்துள்ளமை இப்பிரிவினை உறுதிசெய்துள்ளன. இதனை மேலும் உறுதிசெய்யும் வகையில் கிழக்காபிரிக்க மக்களுக்கும், மொழிக்கும் மட்டுமன்றி (சோமாலிய மொழி) அவஸ்திரேலிய பழங்குடியினருக்கும், அவர்களது அமிருதக் மொழிக்கும் குமரிக்கண்டத்தில் தமிழ் வளர்த்திருந்த தமிழ் மக்களுக்கும், மொழிக்கும் தொடர்புகள் நெருங்கியவையாம். கடல்கோளினால் மத்தியகிழக்கு நாடுகளை நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்த

குமரிக்கண்ட மக்கள் அங்கும் தமிழ்மொழி கலாச்சாரங்களை வளர்த்திருந்தனர். இவர்களுள் குறிப்பாக செழியரின் ஊரிலிருந்து (Ur of the chaledeans) அப்ரமினை வெளியேறுமாறும், அவருக்கும் அவரது இனத்திற்கும் ஒரு புகழ்மிக்க நாட்டினை வழங்குவதாகவும் கடவுள் (யெகோவா) உறுதியளித்திருந்தார். இந்த இனமே பிற்காலத்தில் இஸ்ரேலிய நாட்டினை உருவாக்கியிருந்த யூதராகும். இவர்களது வருடாந்த விழாக்களைக் கொண்டாடும் நடவடிக்கையில் முதலாம் மாதம் நிசான். (இது நிலவாகக் கருதமுடியும்) இரண்டாம் மாதம் ஜீயர், மூன்றாம் மாதம் சிவன், நான்காம் மாதம் தம்முஸ் (தமிழ் என்பதன் தீரிபாகக் கருதமுடிகின்றது) எனக்குறிப்பிடுவெர். தம்முஸ் (Tammuz) என்பது தமிழர்கள் கொண்டாடிவரும் சித்திரைமாதம் தமிழ் வருடப்பிற்பு விழாவின் முன்னோடியெனில் தவறாகாது. கீழே இலக்கியாவின் எழுத்து மொழிகளும் தமிழ் நெடுங்கணக்குடன் தொடர்புடையனவாக அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய பழமைமிக்க தமிழ் மொழி வேர்விட்டுப்பரந்த நிலையினை ஆய்வுசெய்த பாதிரியார் டேவிட், தாமிழ், எழுவ (Taamizha - Eluva) என இரு கூறுகளாகப் பிரித்து அவற்றின் காலம் கி.மு 3600 எனக் காலநிர்ணயம் செய்திருந்தனர். இதுவே செமிற்றிக் இன மொழிகளுக்கும், இந்தோ ஜீரோப்பியமொழி வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது என்பர். (Rev.Fr.H.S.David "An Elymological and Comparative Lexion of Sinhala and Tamizh (Part iv 1974)") இவற்றுள் எழுவ மொழியை மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த மக்கள் அரவமொழி எனவும், இந்துவெளியில் வாழ்ந்திருந்த தமிழ்மக்கள் "மா எழுமொழி" எனவும் அழைத்திருந்தனர். பின்னர் புலம்பெயர்ந்து குசராட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் தம்மை அரவர்கள் என்றே அழைத்தனர். இவர்களையே அகத்தியமுனிவர் மீண்டும் காஞ்சிபுரத்தில் குடியமர்த்தியிருந்தார் எனத் தமிழகவரலாறுகள் குறிப்பிடுகின்றன. அதனால் இவர்கள் பேசும் தமிழ் அரவத்தமிழாகவே அடையாளப்படுத்தப் படுகின்றது.

இனி, இதுவரை நாம் ஆராய்ந்த தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றில் சிங்களவர் (சிங்கத்தை நினைவு கூரும்) என்ற இனமோ அல்லது

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

அவர்களது பிராகிருத மொழியோ அறியப்படாத ஒன்றாகும். சிங்களவர் என்ற இனம் கி.மு 543 ஆம் ஆண்டிலேதான் (வேறு சில ஆய்வுகள் கி.மு 483 எனக்குறிப்பிடும்) ஈழத்தின் கரையை அடைந்தவர்கள் என்பதனை வங்கவரலாறுகளும், ஈழத்தில் சிங்களவர் எழுதிக்கொண்ட வரலாறுகளும் உறுதிசெய்துள்ளன. ஈழத்தில் வாழ்ந்திருந்த “நாகர்”, “தமிழர்” குடிகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவர்களது மொழிப் பயிற்சி அவசியமாக இருந்ததனால், இவர்களது மொழியான எழு மொழியினை இவர்களும் ஏற்றிருந்தனர். ஆனால் ஈழத்தில் ஆட்சியை அமைத்துக்கொண்ட சிங்கள இனம் இனத்தாய்மையைப் பேண வங்கக் குடியேற்றங்களைத் தொடர்ந்து இடம்பெறச் செய்ததனால் மீண்டும் பிராகிரதம், எழுக்கலப்புடைய புதிய மொழி உருவாகவேண்டிய நிலையில் சிங்களமொழி உருவாகியிருந்தது. எனவே இனக் கலப் பற்ற தமிழின் வேர் குமரிக் கண்ட மெனவும், இனக்கலப்புக்கொண்ட சிங்களவரின் வேர் வங்கத்தின் வடக்கே ஸாலநாட்டுச் சிங்கபுரம் எனவும் இனம் காணுதலே அறிவுபூர்வமானதும், வரலாற்றுத் திரிபற்றதுமான வரலாறுகள் ஆவன.

இன்று (04.07.2012) தெய்வீக அனுபவங்களுடன் தெய்வத்தை நம்பிவாழும் மக்களுக்கும், தெய்வத்தை நம்பாது பரிணாமம் மற்றும் தற்செயலான மரபணுச் செயற்பாடுகள் பற்றி நம்பிவரும் மக்களுக்கும் ஒரு மாபெரும் புனித நாளாகும். இறைவன் ஒரு மகாவெடிப்பின் மூலம் உலகைப்படைத்தார் என்றும், அப்பொழுது ஓளியைவிட வேகமான பன்னிரண்டு அனுத்திரள்கள் பரவியிருந்தன என்பதனையும் ஏற்கனவே விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருந்தனர். ஆயினும் இப்படைப்பிற்கான இன்னோர் முக்கியமான அனுத்துகளான ஹிக்ஸ் பொசனை (Higgs Boson) 48 வருட ஆய்வுகளின் பின் பிரித்தானிய விஞ்ஞானியான பீட்டர் ஹிக்ஸ் (Peter Higgs, Edinburgh University) கண்டுபிடித்து, இன்று அறிவித்திருந்தார். ஒவ்வொரு உயிரினத்தையும் அற்புதமாகப் படைத்த அவரது கைகளிலே தான் மரபணுக்களும் தங்கியிருக்கின்றன. உலகநியதிகளும், இயக்கமும் அவரது பேரறிவின் வெளிப்பாடுகளேயாம். அதனாலே உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் “அவனன்றி அனுவும் அசையாது” என்பர். இறைவனின் படைப்பு

இரகசியம் மறைபொருளாக இருக்கையில், அவர் படைத்த மனிதனின் சாதனைகளும் வியப்பிற்குரியனவே. ஆயினும் இன்னும் வியப்பிற்குரியதான் “ஸைவசித்தாந்தமே” அனுக்களின் இரகசியத்தை விஞ்ஞான ஆய்வுகள் எதுவுமில்லாமல் ஞானக்கண்ணால் கண்டுபிடித்திருந்தது! இது தமிழனின் சாதனையேயாம். நாடற்று அரசினை இழந்து நிற்பதும் இன்னோர் சாதனையேயாம்.

உயர்ப்பறக்கும் தீந்தமிழ்க் கொடியின் வரலாறு

இன்று உலகில் எந்தவொரு இனமும் இனத்தாய்மையைப் பேணியிருக்கவில்லை. அதனால் ஒரு இனத்தை அடையாளப்படுத்தும் குறியீடாக அந்த இனம் பேணியிருக்கும் மொழியே ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றது. உண்மையில் ஒருவன் பேணும் மொழியானது அவன் எவ்வினத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதனைக் காட்டும் அடையாளத்தை இழந்துவிடுகின்றது. காலந்தோறும் இடம்பெற்றுவருகின்ற இனங்களின் புலம்பெயர்வினால் புதிய மனித தோற்றங்களும், கலப்படமொழிகளும் உருவாகுதல் இயல்பாகியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக இன்றைய தமிழ்நாடு இந்தியாவின் கூட்டாட்சி முறைக்கு உட்பட்டதன் பின்னர் அங்கு வடமாநில மக்கள் வர்த்தகம், பட்டப்படிப்பு, படத்துறை எனப் பலதுறைகளாலும் ஸ்ரக்கப்பட்டு இனக்கலப்புக்களும் உருவாகியுள்ளன. அதனோடு அங்கு ஆங்கிலத்தமிழ் உருவாவதும் தவிர்க்க முடியாததாகியுள்ளது. ஒரு காலத்தில் சேர நாட்டிற்குப் பிராமணர்கள் புலம்பெயர்ந்துபொழுது, வடமொழி முற்றாக தமிழைச் சிதைத்து மலையாள மொழி எனும் ஒரு கலப்படமொழியை உருவாக்கியிருந்தது. அதே நிலைக்குத்தான் தமிழகம் இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளது. கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாக ஆங்கிலேயர் குடியேற்றங்கள் அமெரிக்கா முதல் நியூசிலாந்து வரை பரவலாக இடம்பெற்றிருந்தமையால் இன்று ஆங்கிலம் உலகின் ஊடகமொழியாக வளர்ந்துள்ள நிலையில், தமிழகத்தின் சந்து பொந்துகளில்கூட ஆங்கிலத்தின் தாக்கம் தவிர்க்கமுடியாதுள்ளது. ஆனால் தமிழைத் தமிழாகவும், ஆங்கிலத்தை

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

ஆங்கிலமாகவும் பேணவேண்டிய தார்மீகப் பொறுப்பிலிருந்து தமிழர்கள் நழுவிலிடுகின்றார்கள். ஈழத்தினைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு நிலைமைகள் வேறு. இரு தேசிய மொழிகளுடன் ஆங்கிலம் உடைக மொழியாக மட்டுமே இருப்பதனால் மொழிக்கலப்பு இல்லையெனலாம். ஆனால் ஈழத்தமிழர்கள் மேலைநாடுகளை நோக்கிப் பயணித்து தஞ்சம் கோரும் புலம் பெயர்வுகளினால் புதிய பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள். பல்வேறுபட்ட இனக்கலப்புக்கள் மட்டுமன்றி புதிய தலைமுறையினரை ஆதிக்கம் செலுத்தும் புதியமொழிகள் பலவற்றிற்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

எவ்வாறாயினும் தாய்மண்ணில் தமிழ் வளர்க்கும் பணிகள் அன்பர்களாலும் அறிஞர்களாலும், மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பல கடல்கோள்களைக் கண்ட தமிழ் நலிந்துபோகவில்லை. தமிழர்கள் உலகளாவிய அளவில் புலம் பெயர்ந்ததனால், அது உலகத்தமிழரின் ஊடகமாக எப்பொழுதும் இருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை. உலகளாவிய அளவில் உருவாகியுள்ள தமிழ்ச்சங்கங்கள், தமிழ்க் கல்விக்கூடங்கள் தமிழைக் கட்டிக்காக்க கண்ணுங்கருத்துமாக உழைத்தல் அவசியம். இவ்வாறு உலகளாவிப் புலம் பெயர்ந்துள்ள தமிழ் மின்மொழியாகவும், மின்னுலகில் அனுத்தாண்டவை ஆடிக்கொண்டு இருக்கின்றது. மணிவாசகர் (கி.பி 03ஆம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்தார்) இறைவனை “எண்ணாகி எண்ணுமாய் எழுத்தாகிநின்ற எழுச்சுடரே” “சொல்லாகி சொல்லும் பொருஞ்மாகி” என மின்னுலகச்சுடராகவே போற்றி மகிழ்ந்திருந்தார். இன்று தமிழ் உலகளாவிய அளவில் சுட்ரொளியாக ஒளி பரப்பின் அதற்குப்பின்னால் இருப்பவனும் அப்பேரறிவாளனே.! எனவே தமிழுக்கு ஒரு கொடி எனில் அது தமிழ்வளர்த்த இறைவனுக்கேயாம். ஏனெனில் முதலில் குருரிக்கண்டத்தில் தமிழை வளர்க்க இறைவனே பாண்டியனாகினார். அப்பொழுது சிவன், முருகன் எனும் பெயர்களை ஏற்றுத் தென்மதுரையில் (கி.மு 9600 அளவில்) முதற் தமிழ்கெழுகூடலை உருவாக்கித் தமிழ் வளர்த்திருந்தார். பின் கபாடபுரத்தில் (கி.மு 5200 இல் ஏற்பட்ட கடல்கோளின் பின்) இரண்டாம் தமிழ்கெழுகூடலைக் கூட்டித் தமிழ் வளர்த்திருந்தார். பின் இதுவும் கடல்கோளில் தாண்டுபோக மீண்டும் மூன்றாம் தமிழ்கெழுகூடலை வடமதுரையில் (கி.மு 1850 அளவில்) உருவாக்கித் திருவிளையாடல்கள்

புரிந்தார் என்பதே தமிழின் பூர்வீக வரலாறு ஆகும். இவ்வாறு வடக்கே புலம்பெயர்ந்திருந்த பாண்டியருடன், சேரனும், சோழனும் தமிழ் அன்னையைத் தளரவிடாது வளர்க்க உறுதிபூண்டனர். அப்பொழுது இம் மூவரையும் தமிழகம் மூவேந்தர்களென அரவணைத்துக்கொண்டது. மூவரும் தமிழைப் பாதுகாக்க மீன், வில், புலிக் கொடிகளைப் பறக்கவிட்டார்கள். கடல் வளத்தினைப் போற்றும் வகையில் பாண்டியன் மீனைத் தன்கொடியின் சின்னமாக்கினான். இதற்கு இன்னோர் காரணமும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பாகவதபுராணம் பிரளயம் ஏற்பட்டபொழுது மீன் ஒன்று பாண்டியனுக்கு ஒரு கப்பலைக் காட்டிக் காப்பாற்றியிருந்தது. அதனால் மீனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் கொடியாகவும் இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். ஆனால் சேரரும், சோழரும் தம்போர்த்திறனைப் பகைவருக்கு உணர்த்தும் முகமாகவே வில்லையும், புலியையும் தம்கொடிகளில் ஏற்றிருந்தனர் எனத்தெரிகிறது. மூன்றாம் தமிழ்கூடல் (சங்கம்) காலத்தினைச் சேர்ந்த புறநானூற்றின் கடவுள் வாழ்த்தில் சிவனின் ஊர்தியான காளைமாட்டினையே (நந்தி) சிவன் கோவில்களில் பறக்க விடப்பட்டிருந்ததாகப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் குறிப்பிடுவர். மதுரைக் காஞ்சியிலும் கோவில் விழாக்கள் எடுக்க கொடிகள் உயர்த்திய குறிப்புகள் உண்டு. பட்டினப்பாலை முருகனுக்கும், பிறதெய்வங்களுக்கும் விழா எடுக்க கொடிகள் ஏற்றப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுவதோடு, இல்லுறை தெய்வங்களுக்காகவும் மனைவாசல்களிற் கட்டப்பட்டன என்றும் குறிப்பிடும். இவ்வாறான சமயச் சின்னத்தினையே பிற்காலத்தில் சங்கிலி மன்னன் யாழ்ப்பான அரசின் கொடியாக விரும்பினான் என்று தெரிகின்றது. மிகவும் பிற்காலத்திலேதான் இறைவனை நினைவுகளும் வகையில் சங்கிலி மன்னன் நந்திக்கொடியைத் தன் கொடியாகக் கொண்டிருந்தான்.

இனி உலகநாடுகளின் கொடிகளுக்கும் கி.மு 3000ஆம் ஆண்டுமுதலாக வரலாறுகள் உள். மத்தியகிழக்கு நாடுகள், கிரேக்கம், ரோமாபுரி முதலான நாடுகளில் மனிதநாகரிகம் பெருமைப்படும் வகையில் உருவாகியிருந்த காலத்தில் இவர்களும், யானை, சிங்கம், பன்றி, கடற்குதிரை முதலான மிருகங்களையும் தம் கொடிகளில்

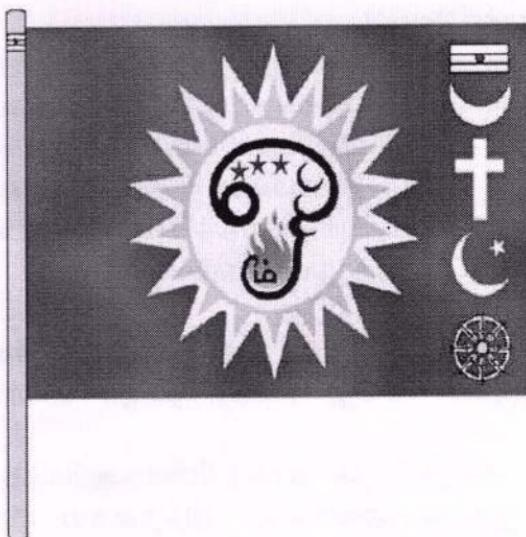
மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

வடிவமைத்தனர். காலப்போக்கில் பல்வேறு தேவைகளுக்கென கொடிகள் உருவாகும் நிலையும் ஏற்படலாயிற்று. பிற்காலத்தில் மன்னர்களின் கொடுங்கோலாட்சிகளுக்கு எதிரான மக்கள் புரட்சியும், மக்கள் ஆட்சியும் கூடக் கொடிகளை உருவாக்கலாயின. 1777ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மக்கள் பிரித்தானிய அரசுக்கெதிராகப் போரிட்டு வென்று சுதந்திர அரசினை உருவாக்கியபொழுது ஏற்படுத்திக் கொண்ட 13 மாநில அரசுகளைக் கெளரவிக்கும் முகமாகப் 13 கோடுகளை குறுக்காகப் போட்டு அமெரிக்கருக்கென ஒரு கொடியினை உருவாக்கியிருந்தனர். பின் ஜம்பது (50) மாநில அரசுகளைக் கொண்டதாக வளர்ச்சிபெற்ற நிலையில் இக்கோடுகளுடன் மேலும் ஜம்பது வெள்ளிகளை (Stars) ஏற்று, புதிய ஆட்சி முறையினை உலகிற்கு அறிவிக்கலாயிற்று. ரஷ்யாவில் மக்கள் புரட்சியின் பின் உருவாகிய அரசு, தொழிலாளர் சமூகத்தின் உழைப்பினை வலியுறுத்தும் வகையில் சிவப்புநிறக் கொடியில் அரிவாள், சுத்தியல், மஞ்சள் நிறவெள்ளி என்பவற்றைக் கொடியில் இடம்பெற்று செய்தது. இதனைச் சனா போன்ற கொம்யூனிஸ்ட் நாடுகளும் பின்பற்றின. ஆனால் ரஷ்யா மீண்டும் தன் சிலவு இனத்தின் அடையாளமான வெள்ளை, நீலம், சிவப்பு நிறக்கொடியினை 1991 ஆம் ஆண்டுமுதல் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாட்டிற்குமுரிய கொடிகளுக்கு ஒரு வரலாறு இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஜக்கியநாடுகள் சபை உருவாகிய நிலையில் 193 நாடுகளின் கொடிகளும் அங்கு பறக்கவிடப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் ஆடி, ஆவணி 2012இல் லண்டனில் இடம்பெற்ற ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப்போட்டிகளில் பங்குபற்றிய 204 நாடுகளும் தம் கொடிகளுடன் அணிவகுத்துச் சென்றிருந்தன. இருப்பினும் மிக நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட தமிழர்களுக்கு, தனி இறைமை கொண்ட நாடு அற்றநிலையில் அணிவகுப்புக்களில் தமிழர் இடம்பெறவில்லை. தமிழரின் பூர்வீகம் சிவன், முருகன் எனும் தெய்வீகசக்திகளுடன் தொடர்புகொண்டதாகும். எனவே தமிழின் பெருமைக்குப்பின்னாலுள்ள தெய்வீகத்தினைக் கொண்டதாக தமிழ்க்கொடி ஒன்று உருவாதல் அவசியமாகும். பொதுவாக இன்று

தனபாக்கியம் குணபாலசீங்கம்

பெரும்பாலான கொடிகள் இறைவனை நினைவுகூறும் சின்னங்களைக் கொண்ட கொடிகளாகவும், நிறங்களால் கருத்துக்களை வெளியிடும் கொடிகளாகவுமே அமைந்துள்ளன. ஆனால் தமிழர் என்போர் இறை சிந்தனையுடனே வாழ்ந்துவரும் ஒரு இனமாகும். எனவே பலகோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஒரு மகாவெடிப்பு மூலமும், பிரபஞ்சத்தினை உறுதியாக வைத்திருக்கக்கூடிய அனுத்திரள்கள் மூலமும் நாம் கானும் உலகினை வடிவமைத்த பேரறிவாளரின் படைப்புத் தத்துவத்தைக் கருவாகக்கொண்டே தீந்தமிழுக்கு ஒரு கொடி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மகாவெடிப்பின்போது ஒலித்த (ஓம்) ஒலி இன்னமும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வொலியின் பின், சூரியன், சந்திரன், வெள்ளிகள், தீச்சவாலைகள் என இவ்வுலகம் ஒளிமயப்படுத்தலாயிற்று. இந்தப் படைப்புத் தத்துவத்தினை உணர்ந்த மனிதன் வெவ்வேறு காலங்களில் சமயங்களை உருவாக்கி இறைவனை நினைவுகர முற்பட்டான். இவை அனைத்தினையும் உள்ளடக்கிய கொடியே இந்தத் தீந்தமிழுக்கொடியாகும். “ஜௌனம், பெளத்தம் ஆகிய மதங்கள் இறைவனின் இருப்பை உணரவில்லை. ஆயினும் அவையும் தமிழை வளர்த்த அறக்களங்களே. அவற்றிற்கும் இந்தத் தீந்தமிழுக்கொடியில் இடமுண்டு.

தீந்தமிழே உனக்கொரு சுடர்க்கொடி விண்ணில் பறக்கட்டுமே.

இம் எனும் இறையொலி ஓய்க்கையிலே இவ்வுலகனைத்து ஒலிகளும் உருவாகின. ஆனால்,

தீந்தமிழே! நீயோ முதன் மொழியானாய்!
உன் ஒலியே முதன் மொழியாகியது ஆனால்
தீந்தமிழே! நீ பிறந்த விண்வெளியில்
தமிழின் புகழ் பரப்பிடப் பறந்திடுவாய்!
புவியில் வாழும் உயிர்கள் எல்லாம் வியந்திட
தீந்தமிழே! விண்வெளியில் பறந்திடுவாய்!
உன்னை விண்வெளியெங்கும் கண்டு
இறைவனும் களித்திடுவான்!
தீந்தமிழே! மீண்டும் உனைப் பூமியில் அரசேற்ற
உலகொன்றை மீண்டும் படைத்திடுவான்!
தீந்தமிழே! மீண்டும் அவனின் முதல் ஒலி ஆவாய்!
தீந்தமிழே! அவன் படைப்பின் இரகசியத்தை
நீயே காத்திடுவாய்!
தீந்தமிழே! உன் கொடியினுள் முச்சடரும் ஒளிரட்டும்!
தீந்தமிழே! உன் கொடியினுள் ஜம்பூதங்களும் உறவாட்டும்!
தீந்தமிழே! உன் கொடியினுள் மதங்களும் உறவாட்டும்!
தீந்தமிழே! மனிதக் கொடிகளை நீ விரும்பவில்லை!
தீந்தமிழே! நீ விரும்பும் தெய்வக்கொடியுடன் உலகெங்கும்
உயர் உயரப் பறந்து நிலைத்திடுவாய்!

உலக சமூகங்களுக்கு எழுத்துருவாக்கத்தினை
அறிமுகம் செய்து வைத்த தமிழர் யாவர்?

ஒருவர் வாழ்ந்திருந்த காலத்தினை அறிவதற்கு ஏதாவது பதிவுகள் இருத்தல் அவசியம். இத்தகைய பதிவுகளுக்கு

எழுத்துருவாக்கமே முதன்மையான செயற்பாடாகும். எழுத்துருவாக்கத்தின் பின்னரே மனிதன் தன் செயற்பாடுளை எழுதிப் பாதுகாத்துப் பல தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினான். இதன் முதன் முயற்சியாகத் தான் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்த குகைகளின் பாறைச் சுவர்களிலே ஒவியங்களை வரைந்து, தன் எண்ணாங்களையும், வாழ்வுச்சுழல் களையும் பதியவைத்திருந்தான். பின் சித்திரக் குறியீடுகள் மூலம் தன் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தான். ஆனால் காலப்போக்கில் அவன் வாழ்வுமுறைகள் படிப்படியாக மேன்மையுற்றநிலையில், தனது இறைநம் பிக்கைகளையும் வாழ்வையும் எளிமையாக்கத் தான் கண்டுபிடித்தவற்றையும், மற்றும் சாதனங்கள், வெற்றி, தோல்விகள் அனைத்தினையும் குறுகிய எழுத்துருவில் எழுதி நிலையாகப் பேணிவைக்க வேண்டுமென்று விஷயந்தான். இத்துறையில் முதலில் வெற்றிகண்ட இனம் தமிழ் இனம்! என்றே ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. குமரிக்கண்டத்தில் (இன்றுள்ள மாலைதீவுக் கூட்டங்கள், லட்சதீவுகள், ஈழம் ஆகியவற்றிற்கு இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு) பழம்பாண்டியர்கள் தென் மதுரையில் முதற் தமிழ்கெழுகூடலை அமைத்து தமிழ் வளர்க்க இறைவனே சிவன், முருகன் எனும் சக்திவடிவுகளை ஏற்றுத் திருவிளையாடல்களைச் செய்திருந்தான், என்பதனைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் பதிவுசெய்துள்ளன. ஆனால் தம்மை வழிநடத்திய தெய்வீக நெறிகளை மனிதர்கள் மீறுகையில் உலகளாவிய அளவில் பல வெள்ளப்பிரளயங்கள் ஏற்பட்டு அந்த விழுமியங்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதற்கு வெள்ளப்பிரளயக் கதைகள் சான்றுகளாம். இதுபற்றித் தமிழ் இலக்கியங்களும் குறிப்பிட்டுள்ளன. கடல் ஆய்வாளரான கிரஹம் ஹன்கோக்கின் (Graham Hancock) ஆய்வுகளின்படி தமிழகத்தில் முதற் தமிழ்கெழுகூடல் வளர்த்திருந்த பாண்டியரின் தென்மதுரை கிழு. 9600 ஆம் ஆண்டளவிலும் பின் இரண்டாம் தமிழ்கெழுகூடல் வளர்த்திருந்த கபாடபுரம் கிழு. 5200 ஆம் ஆண்டளவிலும் கடலுள் முழ்கி அழிவுற்றன என்பது உறுதியாகின்றது. இந்த வெள்ளப்பிரளயத்தின் பொழுது பாண்டிய மக்கள் பல திக்குகளையும் நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்திருந்தனர். இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த பழந்தமிழர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாடுகளாகவே,

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் செழித்திருந்த சூமேரியர் (இது குமரியர் என்பதன் தீரிபாகும்), சால்டியர் (Ur of the chaldeens - இது வெண்டேர்ச் செழியர் அல்லது சாலிநாட்டார் என அடையாளப்படுத்தப்படும் பாண்டிய மக்களின் ஊராகும்), எழாமியர் (ஏழ்பணை நாட்டினர்), ஹாரப்பர் (அரவர் - பாம்பு வழிபாட்டினர்) என்போர் பண்பாடுகள் அவதானிக் கப்பட்டுள்ளன. இவையனைத் தும் கலாச் சார ஒருமைப்பாட்டிற்கு அப்பால் மானிடவியல், மொழியியல், எழுத்தியல், முறைகளிலும் ஒன்றுபட்டிருந்தன என்பதனைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதி செய்துள்ளன.

இனி, ஊரில் வாழ்ந்திருந்த அப்பிரமனை இறைவன் தேர்ந் தெடுத்து அங்கிருந்து வெளியேறும் படியும், அவர் தலைமுறையினருக்குப் புகழ்மிக்க ஒரு நாடுவழங்குவார் என்றும் வாக்குப்பண்ணியிருந்தார் என்பதனை, விவிலிய வேதம் மூலம் நாம் அறியமுடிகிறது. அவர்களில் அப்பிரமின் முதல் மனைவி சாராவிற்குப்பிறந்த ஈசாக் பரம்பரையினருக்கு ஜெருசலம் (இஸ்ரவேல்) எனும் நாட்டினையும், பணிப்பெண்ணான ஹகருக்குப் பிறந்த இஸ்மெயில் பரம்பரையினருக்குச் சினாய் மலைக்குக் கிழக்கான பகுதியான அரேபியாவும் வழங்கப்பட்டதாக விவிலிய வேதம் (கலத்தியர் 4, 23-25) மேலும் குறிப்பிடும். இந்த இரு பரம்பரையினரும் சைவமத வழிபாட்டினையடைய செழியர் மரபில் வந்த தமிழரே என்பதற்கு விவிலிய வேதம் மட்டுமன்றி, தொல்லியல் ஆய்வுகளும் சான்றுகள் பகிர்கின்றன. அரவமோழி பேசிய சால்டியரை (செழியர்) தப்பிரபேன் ஆசிரியர் எச். நெவில் (H. Neville) 1887 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழருடனே தொடர்பு படுத்தியிருந்தார் என்பதும், விவிலிய வேதம் (சுசையா 43:14) “நான் உங்களுக்காக அரண்களெல்லாம் இடிந்து விழவும், சால்டியர்கள் தோணிகளிலிருந்து அலறியபொழுது அவர்களைப் பயிலோனுக்கு அனுப்பினேன்” என்று குறிப்பிடுவதும் கவனத்தில் கொள்ளல் அவசியமாம்.

இவ்வாறு குமரிக்கண்ட கடற்பெருக்குகளிலிருந்து இறைவனால் காப்பாற்றப்பட்டு மத்தியகிழக்குப் பகுதிகளில் குடியமர்ந்த மக்களில்

சுமேரியரே கி.மு 3500 ஆம் ஆண்டளவில் எழுத்துவடிவங்களை முதலில் அறிமுகப்படுத்திய தமிழராவர்.

சுமேரியரின் கியுனிபோம் எழுத்து முறையானது (Cuneiform – முக்கோண எழுத்து, வட்டெழுத்து எனத் தமிழில் குறிக்கப்படும்) கணக்கு வழக்குகள், வட்டத்தின் பகுப்புக்கள், நாள், நேரம், வானசாஸ்திரம், மற்றும் நீதிக் கதைகள், பிரளைக்கதைகள் என்பவற்றை எழுதிப் பேணவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு களிமண்தட்டுக்களில் முக்கோணங்களைத் துணைக்கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த கியுனிபோம் எழுத்துக்களே உலகின் முதல் எழுத்துருவங்கள் ஆயின. இவர்களது எழுத்து முறையினையே மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்த எல்லா இன மக்களும் ஏற்றுப்பாவித்து வந்தனர். சுமேரியர் எழுதிவைத்தவற்றை அக்காடியன் (Akkadian) இனத்தவர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து பாதுகாத்திருந்தமையால், சுமேரியரின் அறிவுபூர்வமான விடயங்களை, ஆய்வாளர்கள் அக்காடியன் மொழிமூலமும் அறிந்துகொள்ளமுடிந்தது. அசிரியரும் தம் அரச நிர்வாகம், ராஜதந்திரம், காணிப்புதிவுகள் என எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் இவ் எழுத்தினையே பயன்படுத்தியிருந்தனர். அசிரிய மன்னரான அசர்பனிபால் (Asurbanipal கி.மு. 669 - 627) தன் ஆட்சிக்குரிய விடயங்கள் மட்டுமன்றிப், பிற விடயங்களையும் 20,000 களிமண் தட்டுக்களில் எழுதி ஒரு நூல்நிலையத்தினையே உருவாக்கியிருந்தான் என்பது இவனுக்குரிய சிறப்புச்செய்தியாகும். இந்துவெளி நாகரிகப் பிரதேசத்தையண்டிய பலுசில்தானில் (பாகிஸ்தானுக்கு உட்பட்டபகுதி) இன்னும் பேணப்பட்டுவரும் பிராஹ்ய மொழியும். இந்த எழுத்திலேயே எழுதப்பட்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழகத்தில் எழுத்துருவாக்கமும், நால்களின் தோற்றப்பாடுகளும்

குமரிக்கண்ட கடல்கோளின் பொழுது புலம்பெயர்ந்து கி.மு 5200 ஆண்டளவில் சுமேரியாவில் குடியமர்ந்து பல்துறைகளிலும் வளர்ச்சி கண்டிருந்த சுமேரியரின் கியூனிபோம் எழுத்துக்களுக்கும், தமிழ் நெடுங்கணக்கிற்கும் மூலம் ஒன்றே என்பதனை ஆய்வுகள் உருதி செய்துள்ளன. பழந்தமிழர்கள் கடல்கோள்களினால் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கையில், அங்கு தொடர்ந்தும் தம் அறிவுப்பூர்வமான முயற்சிகளில் பணியாற்றியிருந்தனர் என்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்டவை சான்றுகளாம். திதற்கு அடிப்படையாக இருந்தவை, குமரிக்கண்டத்தில் முறையே தென்மதுரை, கபாடபுரம் ஆகிய தமிழ் கெழுகூடல்களில் இவர்கள் தமிழ் வளர்த்திருந்த பின்னணிகளேயாம். இதனை நக்கீர்,

“தலைச்சங்க மிருத்தார்
நாலாயிரத்து நானுற்று நாற்பதிற்றியாண்டு
சங்க மிருந்தாரென்ப அவர்களைச்
சங்கமிரிதியினார் காய்சினவழுதி
முதலாகக் கடுங்கோள்றாக என்பத்தொன்பதின்ம் ரென்ப
அவர் - தமிழாராய்ந்து.....
கடல் கொள்ளப்பட்ட மதுரையென்ப”

“இடைச் சங்கமிருந்தார்.....
மூவாயிரத்தெழு நூற்றியாண்டு சங்கமிருந்தாரென்ப
அவரைச் சங்கமிரிதியினார் வெண்டேர்ச் செழியன்
முதலாக முடத்திருமாற ன்றாக ஜம்பத்தொன் பதின்மரென்ப
அவர் தமிழராய்ந்தது கபாடபுரத் தென்ப”

என்பதனால் இந்த ஆய்வுகளின் தொடர்ச்சியினையே மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் குடியமர்ந்தோர் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பது புலனாம்.

ஆனால் சேர், சோழர் வழங்கிய நாடுகளைப் பெற்று வடமதுரையில் பாண்டிய அரசினை உறுதிசெய்து கொண்ட பாண்டியர்கள் மீண்டும் தமிழாராய் வதற் காக மூன்றாம் தமிழ்கெழுகூடலை அமைத்தனர். இதனை நக்கர்,

“கடைச் சங்கமிருந்தது...

தமிழாராய்ந்து ஆயிரத் தெண்ணூற்றைம்
பதிற்றியாண்டு என்ப... சங்கமிறியினார்
கடல்கொள்ளப்பட்டுப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன்
முதலாக உக்கிரப் பெருவழுதியீராக
நாற்பத்தொன்பதின்ம ரென்ப...
தமிழாராய்ந்து உத்தர மதுரையென்ப” - எனக் கூறுவர்.

இரண்டாம் தமிழ்கெழுகூடல் கடல்கோளுக்கிரையாகிய பொழுது வடமதுரைக்குப் புலம் பெயர்ந்து ஆண்டிருந்த பாண்டியர்கள் முடத்திருமாறன் முதல் உக்கிரப்பெருவழுதி என்போர் காலம் கிமு 1850 கிமு 100 வரையிலான காலமாகும்.

இவ்வாறு வடமதுரைக்குப் புலம் பெயர்ந்த முடத்திருமாறனே கடல்கோளில் நிலமிழுந்த தன்மக்களுக்கு சேர், சோழமக்களின் நிலங்களைப்பெற்றுக் குடியமர்த்தியவன் ஆவான். அதனாலே இவனுக்கு நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் எனும் சிறப்புப் பெயரும் ஏற்படலாயிற்று. இவனது காலத்திலும் தமிழ்வளர்க்க இறைச்கத்திகளான சிவனும் - முருகனுமே திருவிளையாடல் புரிந்தனர். இக்காலத்தில் உருவாகிய தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள் முதலான நூல்களே எம் காலம் வரை நிலைத் திருக்கும் வகையில் எழுதிப்பேணப்பட்ட நூல்களாம். தமிழின் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் சபையில் அதங்கோட்டாசிரியர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டதாக, தொல்காப்பியரின் மாணவனாகிய பனம் பாரனார் தன் சிறப்புப்பாயிரத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கன்

“வடவேங்கடந் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்து நால்கண்டு முறைப்பட என்னிப்
புலந்தொகுந்தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவன் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற்டிகரிபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமறைகாட்டி”

எனக் குறிப்பிடப்படுவதனால், எழுத்து முறையுடன் கூடிய நால்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் இருந்துள்ளன என்பது புலனாம். இவர் அகரம் முதல் நகரம் வரையிலான முப்பது முதலெழுத்துக்களையும், மெய்களில் ரகரம், ஒகரம், மகரம் என்பன புள்ளிபெற்றுக் (ர், ஓ, ம்) குறுகும் என்றும், புள்ளியில்லா எல்லா மெய்களும் அகரம் முதலான உயிர்களோடு சேர்ந்து உயிர்மெய்யாகும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (தொல் - எழுத்தியல் குத்திரம் 17) அதனோடு,

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தற்குறிப்பினவே திசைச்சொற்களைவி (தொல் குத்திரம்4)
வட சொற்களைவி வட வெழுத் தொர்
எழுத்தொடு புனர்ந்த சொல்லாகுமே

என்பதனால் இக்காலத்தில் மன்னர் அவையிலும், தமிழகத்திலும் வடமொழியும் ஊடுருவியிருந்தமையும் புலனாம். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தினை நாம் கடல்கோளுடன் தொடர்புபடுத்தியபடி கி.மு 1850 என் ரே கணிக்க முடிகின்றது. தேவநேயப் பாவானாரும் இம்முறையிலேயே சிந்தித்து தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு 1500 என்பர். ஆனால் சேவியர் தனிநாயகம் அடிகள் கி.மு 800 - 500 களுக்கும் இடைப்பட்டதென்பர். குமரிக்கண்டப் பேரவைகளால் தமிழகம் அழிவுற்றதென்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளாதோரும், வடமொழியாளரின்

புலம்பெயர்வுகள் இவ்வளவு பழைய காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்று கருதுவோரும் தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு 300 ஆம் ஆண்டளவாகவே என்று கணிப்பர். தமிழ் பிறந்த இடம் குமரிக்கண்டம், தவழ்ந்து சென்ற இடம் மத்திய கிழக்கு நாடுகள், மத்தியகிழக்கு நாடுகளிலே கி.மு 3500 அளவில் எழுத்து இலக்கியங்கள் உருவாகி பரவி வாழ்ந்திருக்கையில், பிறந்த இடத்தில் அதன் வளர்ச்சி நிலைகளை நாம் சந்தேகிப்பது, எம்மீதும், எம் ஆற்றல் மீதும், எமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதனையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனலாம்.

இனி, திருவள்ளுவர் முன்றாம் தமிழ்கெழுகூடலில் கடைசி மன்னன் கானப்பேரியில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியின் அரச சபையில் அரங்கேற்றப்பட்ட நூலாக புறநானூற்றின் மூலம் (செய்.21) அறியமுடிகின்றது. இக் குறளின் பெருமையினை முன்றாம் தமிழ்கெழுகூடல் புலவர்களான ஒளவையார், இடக்காடனார் என்போர்

“அனுவை துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டி
குறுகத் தறித்த குறள்” (ஒளவையார்)
“கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டி
குறுகத் தறித்த குறள்” (இடக்காடனார்)

எனப் பாராட்டி உள்ளனர். பின் சிலப்பதிகாரம் “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்” (சிறை செய்த காதை வரி 61) என்றும், மணிமேகலை “பாழுறைதோர் வள்ளுவர் முப்பால்” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளன. எனவே இந்த நான்கு புலவர்களுக்கும் முற்பட்டவர் திருவள்ளுவர் என்பது புலனாம். சிலப்பதிகாரம், இலங்கை கஜபாகு | (கி.பி 111 - 114) மன்னன் காலத்தினை சேரன் செங்குட்டுவனுடன் தொடர்பு படுத்தும். சிங்கள வரலாற்று நூலான இராஜவலிய, கஜபாகு |, சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு சிலையெடுத்த விழாவில் கலந்துகொண்டு, சோழ மன்னானான கரிகாலனால் சிறைபிடித்த 12000 சிங்களவரையும் மீட்டுவந்தான் எனக்குறிப்பிடும். எனவே திருவள்ளுவர் காலத்தினை இந் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முற்பட்ட கி.மு 300 - 100 க்கும் இடைப்பட்ட காலமாக கருதல் ஏற்றதாகும். இவர் “அகர முதல

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” எனத் தமிழ் எழுத்துக்களைத் தோற்றுவித்தவன் இறைவனே என்று கூறி இறைவாழ்த்து கூறுவர். பின்

“என்னென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு” (குறள் 392)

நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் மற்றுமதன் உண்மை அறிவே மிகும் (குறள் 373)

என்பதனால் திருவள்ளுவரே திருக்குறளை ஏடுகளில் எழுதி வைத்திருந்தார் எனக்கருதுவதற்கு அவரது கல்வி, எழுத்து அறிவுகள்பற்றிய கருத்துக்களே உறுதியாக உள்ளன. மேலும் இவர்

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர் காவலன் காவான் எனின் (குறள் 560)

என்பதனால் நூல்களைப் புலவர் முதலானோர் மனனம் பண்ணித் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணும் நிலையும் இருந்துள்ளன என்பதும் புலனாம். இதனை புறநானாறு (செய் 338) பாணருக்கு நூலறிவுதான் கையெனவும் நாத் தான் மருப்பு என்றும் குறிப்பிடுவதனாலும் உணரலாம். “உயர் மொழிப் புலவர்” என்று பாணரே, பாணரைப் பாராட்டு முகத்தாலும் (புறநானாறு செய் 394) இவர்களின் மொழியறிவு புலனாம். தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என முறையே 483, 463, 656 செய்யுட்களைக் கொண்டது. அதனோடு வடிவெழுத்துக்கள், புள்ளி எழுத்துக்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுவதனால் தொல்காப்பியர் காலம் முதலாக (கி.மு 1850) ஏட்டுச் சுவடிகளில் நூல்கள் எழுதிப் பேணப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருத முடிகின்றது.

இனி, தொல்லியலாய்வுகளின் படி பொதுமக்கள் பாவனையில் ஹரப்பாமுதல் ஈழம் வரை குறியிட்டு எழுத்துக்களே இருந்து வந்துள்ளன.

ஹரப்பா நாகரீக குறியீடுகளில் 89% வீதமானவை தமிழகம், ஈழம்வரை பானையோடுகள், கல்லாயுதங்கள் என்பவற்றில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் மயிலாடுதுறையில் செம்பியன் கண்டியூரில் கிடைக்கப்பெற்ற (மாசிமாதம் 2006ஆம் ஆண்டில்) புதுக்கற்காலக் கருவியில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த குறியீடுகள், ஹரப்பா நாகரீக மக்களும் தமிழக மக்களும் பாவித்திருந்த எழுத்துக்கள் ஒன்றே என்பதனை உறுதிசெய்திருந்தன. இதனை ஐ. மகாதேவன், “முருகு அன் - முருகன் எனப்படித்தோடு, அதன் காலம் கி.மு 2000 - 1500 வரையாகலாம் எனக்கருதினர். எனவே இவையனைத்திற்கும் மூலம் ஒன்றே என்பதற்கு குமரிக்கண்டமே பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இனி, அகநானூறு (செய் 53) குறிப்பிடும்
விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோர்
எழுத்துடை நடுகல் லின்னிழல் வதியும்”

என்ற குறிப்பும், பின் செய்யுள் 77 குறிப்பிடும், ஊர்த்தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தாம் விரும்பிய பெயர்களை எழுதிக் குடத்திலிட்ட பின் குடத்திலிருந்து ஓலைகளை எடுத்துத் தலைவர்களை தெரிவு செய்யும் முறையும், மிக உன்னதமான அறிவுசார் தமிழர் சமூகத்தினைப் படம் பிடித்துக்காட்டுகின்றது எனலாம். இன்றும் உலக மொழிகளுடன் சம்மாக மின்னுலகில் ஒடுவதற்கும், எம்மிடையே இத்துறை நிபுணர்களின் அபார முயற்சியே காரணம் எனலாம். 1980 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் வெஸ்வி இதய ஜீவகருணா செல்வராசா குடும்பத்தினர் ஆரம்பித்த இப்பணியானது, பல வல்லுனர்களின் பெருமயற்சியினால் கண்ணி மொழியாக ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றது. இவர்களைப் பாராட்டுவதற்கு முன் 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீரமாழுனிவர் எனும் இத்தாலியப் பெருமகன் (அருட் தந்தை கொன்ஸ்ரன்சோ குசப்பே பெஸ்கி (Fr. Constanzo Guiseppe Beschi)) தமிழ் எழுத்துக்களில் செயற்படுத்திய சில மாற்றங்களையும் குறிப்பிடல் அவசியமாகும். இவர் எ, ஒ, எழுத்துக்களுக்கு மேலிருந்த புள்ளிகளை நீக்கி ஏ, ஒ என மாற்றி நெடில் எழுத்தினை உருவாக்கியிருந்தார். அதனோடு ஏனைய நெடில்களுக்கு ரா எனும் குறியினை இட்டு எகர ஒகரங்களுடைய குறுகிய ஒலிகளுக்கு ஒற்றைக் கொம்பையும்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

(செ, கெ, பெ) இவற்றின் நெடில்களுக்கு இரட்டைக்கொம்பையும் (சே, கே, பே) இணைத்து மெருகூட்டியவர் ஆவார். இவ்வாறு தமிழர் அல்லாதோரும் தமிழ் எழுத்துக்களை இன்றைய நிலைக்கு வழிவழைத்திருந்தனர், பின் 1990ஆம் ஆண்டு முதலாக கண்ணி வலயங்களின் வல்லுநர்களின் பெருமுயற்சியினால் தமிழ் கண்ணிக்குள் மின்னெழுத்தாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதானால் பேராசிரியர். ந.கண்ணன் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை அமைப்புடன் இணைந்து ஏறக்குறைய பத்து பழந்தமிழ் நூல்களை மின் நூல்களாகப் பாதுகாத்துள்ளார். இதே நோக்கில் தமிழ்ப்பாதுகாவலர்களில் ஒருவரான மறவன் புலவு க. சச்சிதானந்தனும் பன்னிரு திருமுறைகளை மின்திரையில் ஒடவிட்டுள்ளார். இவ்வாறு எழுத்தை உலகத்திற்கு அறிமுகம் செய்துவைத்த தமிழர்கள், மின்னுலகிலும் குறியீடுகளைத் தமிழுக்கு உருவாக்கி உலகெங்கும் உலாவரச் செய்துள்ளார் எனில், அது தமிழுக்குக் கிடைத்த இறைவரத்தினாலேயாம் என்பதும் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

இன்று தமிழ் எழுத்துக்கள் கொண்ட கண்ணி அச்சப்பலகைகள் கொண்டிராதோருக்கும் உதவும் முகமாக தமிழக அரசின் தமிழ் 99 விசைப்பலகையை பயன்படுத்தவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதனோடு ஒருங்குறியில் தட்டச்ச செய்து கொள்ளவும் தமிழ் வரிவடிவங்கள் கண்ணிக்குள் செலுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே ஆரம்ப காலத்தில் பானைகள், கல்லாயுதங்கள், காசுகள் என்பவற்றில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் பின் பட்டுக்களிலும், ஒலைச்சுவடிகளிலும் எழுதப்படலாயின. ஆனால் 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிகளிலேதான் இவை கடுதாசிகளிலே அச்சிடப்பட்டு காலப்போக்கில் கண்ணியினுள் மின் நூலாக உருப்பெற்றன எனலாம். அவற்றை மீண்டும் தாள்களில் பிரதிபண்ணி நூல்களை உருவாக்கும் முறையானது ஒரு புதிய சாதனையாகும். ஆயினும் இப்புதிய மின்னோட்டத்திலும் குறை நிறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஆனால் தமிழ் தன் பெருமையினை மின்னுலகத்திலும் பதித்திருப்பது அது ஒரு சாகாவரம்பெற்ற மொழி என்பதனாலேயாம்.

நான் ஒரு எழுத்தாளராக பணிபுரியத் தூண்டிக்கொண்டிருந்த பின்னணிகள்

என் பெற் ரோர் இருவரும் ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டிருந்தவர்கள். மற்றும் என் தாய்வழிப் பேரன் கப்புதூரில் பாடசாலையொன்றினை உருவாக்கி, தன் சமுகத்தின் கல்வியறிவினை வளர்க்க முற்பட்டிருந்தவர் எனும் பின்னணிகள் எனக்கு இருந்துள்ளன. ஆனால் இந்தப் பின்னணிகள்தான் என்னை ஒரு எழுத்தாளராக உருவாக்கியிருந்தன என்று சொல்வதற்கில்லை. மாறாக எனக்குள்ளேயே ஒரு அறிவுப்பொறி துளிர்த்திருந்தது என்பதனையே நான் இன்று மீட்டுப்பார்க்க முடிகின்றது.

என் தாயாரைச் சிறுவயதிலேயே இழந்திருந்தேன். ஆனால் அவர் உயிருடன் வாழ்ந்தகாலத்திலும் நல்ல கல்வியைப் பெறும் நோக்கில் உறவினர் வீடுகளிலே விடப்பட்டிருந்தேன். ஆனால் இப்பிரிவு நிரந்தரமானது என்று 1951 ஆம் ஆண்டு அவர் காலமாகிய பின்னரே உணரமுடிந்தது. எனினும் இவ்வாறு பிரிந்துவாழ்வதற்குரிய ஆரம்பப் பயிற்சி எமக்கு தரப்பட்டிருந்தது என்றே இன்று கருதுகின்றேன். இதன் பின்னரே கப்புதூர் பாடசாலையில் படித்து 05ம் ஆண்டு புலமைப் பரிசுத் தேர்வில் சித்தியடைந்து நெல்லியடி மகாவித்தியாலயத்தில் ஆறாம் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழக புகுமுக வகுப்புவரை விடுதியில் தங்கிப் படித்திருந்தேன். இக்காலத்தில் மாணவர்கள் தத்தம் திறமையினாலும் முயற் சியினாலுமே கல் வியை ஈட்டி வெற்றிகண்டிருந்தனர். என்னை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக கொள்ளின், சிறுவயதிலேயே விடுதி மேற்பார்வையாளருக்குத் தெரியாமல் யாவரும் விரும்பித் தூங்கும் விடியச்சாமம் 3 மணிக்கே எழுந்து ஒரு மேல்வகுப்பு மாணவியுடன் இணைந்து குப்பி விளக்கின் உதவியுடன் இரகசியமாகப் படித்து வந்துள்ளேன். இதன் பலாபலனாக நான் எப்பொழுதும் வகுப்பில் முதலாம் பிள்ளையாக வரும் நிலை இருந்துவந்துள்ளது. இப்பின்னணியிலேயே இளம் கலைமாணி, முது கலைமாணி

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

பட்டப்படிப்புகளிலும் முதற் பிரிவுச் சித்தியென்பது இயல்பான தொன்றாகியிருந்தது.

இவ்வாறு புத்தகப்பூச்சியாக வாழ்ந்தபொழுதும், விடுதியில் இடம் பெறும் கூட்டங்களில் துணிச்சலுடன் பேசிவந்துள்ளேன். நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கின்றேன். பாடசாலையில் கட்டுரைப் போட்டியொன்றில் பங்குபற்றி முதற்பரிசாக தேசிகவினாயகம் பிள்ளையவர்களின் கவிதைத் தொகுதியையும் பெற்றிருந்தேன். இதனைத்தான் எனக்குள்ளிருந்த அறிவுப் பொறியின் அடையாளம் என்கின்றேன். இதுவே பிற்காலத்தில் என்னைப் பேனா, கடதாசி, நூல்கள் என்பவற்றுடன், எனது வலது கையினைத் தொடர்ந்தும் எழுதிக்கொண்டிருக்க வைத்தது எனலாம். அதனாலே என் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு பயன்தரக்கூடிய எழுத்தாளராக என்னை நகர்த்தியிருந்தேன்.

என் பல்கலைக்கழக வாழ்வு பேராதனையில் ஆரம்பமாகி இருந்தது. அப்பொழுது என் இளம்கலைமாணி சிறப்புப்பட்டப்படிப்பிற்கு வட மொழியையும், தமிழையும் தேர்வுசெய்து படித்து முதற்பிரிவில் (1962 - 1966) சித்தியடைந்தேன். பின் என் முதுகலைமாணிப் படிப்பிற்காக சென்னை பல்கலைக்கழகம் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் பூர்வீக வரலாறுகளும் தொல்லியலும் எனும் துறைக்கே என்னை அனுமதித்திருந்தது. இது நான் எதிர்பாராமலே, என்னை என் சமூகத்திற்காக வழிநடத்திய துறை என்றே கருதுகின்றேன். முதற் பிரிவுச் சித்தியுடன், நூல்களும், தங்கப்பதக்கழும் கிடைக்கப்பெற்றிருந்தது (1973-1976). இப்படிப்பினை முடித்துக்கொண்டு கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகையில், வரலாற்றுப் பிரியர்கள் என்னை ஒரு தொல்லியற்களமாகவும், வரலாற்றாசிரியராகவும் எடைபோட்டுக் கொண்டு அணுகினார்கள் அவர்களில் இருவரை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். என் மாணவனும், உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியிருந்த விரிவுரையாளர் திரு. கனகரத்தினம், மற்றும் களனிப்பல்கலைக்கழக புவியியற் துறை விரிவுரையாளர் திரு. சிவச்சந்திரன் ஆகியோர் என்னை தமிழர் வரலாறுகளை எழுதவேண்டுமென்று உரிமையுடன் கேட்டுக்கொண்டனர்.

அப்பொழுது அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த ஒரு சில கட்டுரைகளை மட்டுமே என்னால் எழுதமுடிந்தது. ஆனால் அப்பொழுது எனக்காக ஒரு எழுத்துலகம் காத்திருந்தமையை நான் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

பின் 1983 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் இடம்பெற்ற தமிழினப் படுகொலைகளின்போது, கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறாவூர் எனும் நகரத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது வடமொழி (சமஸ்கிருதம்), பிராமணர், ஆரியர், திராவிடர், தமிழகம், ஈழம் எனும் சொற்களில் அதிகம் அறிவுபெற்றிராத நிலையில் இவைபற்றித் தெளிவான சிந்தனைகளைப் பெற பழையபடி நூல் நிலையங்கள், அருங்காட்சிகாலை நூலகங்கள், எனத் தேடித்திரியலானேன். ஏற்கனவே பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகம், ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் தொடர்பான ஆய்வுப் பள்ளியின் (The School Of Oriental and African Studies) வண்டன் நூலகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழக நூலகம் முதலானவற்றில் எனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அறிவுக்களஞ்சியங்களின் மிச்ச சொச்சத்தினை மட்டக்களப்புப் பொது நூலகம் சேகரித்து வைத்திருந்தது. அதற்கிடையில் 1986 ஆம் ஆண்டில் உலகச் சூழல் நாளைக் கொண்டாடும் முகமாக உட்துறையமைச்ச நடாத்திய கட்டுரைப் போட்டிக்கு “செங்கலடிக் கிராமமும் அதன் குழலும்” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையை அனுப்பி முதற் பரிசாக ரூபா 5000/= ஐப் பெற்றுக்கொண்டேன். அப்பொழுது இது இன்னோர் மைல்கல்லாக அமையலாயிற்று. இவ்வாறு எழுத்துலகில் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற முயற்சியின் பெறுபேறாக உருவாகிய முதல் நூலே “இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடர் கலாச்சாரமும்” என்பதாகும். இந்நால் 1988 இல் வெளிவரலாயிற்று. அப்பொழுது கொழும்பு இந்துசமய, தமிழ்க்கலாச்சார அமைச்சம், வட - கிழக்கு மாகாணக் கல்வியமைச்சம் பரிசில் களை வழங்கியிருந்தன. அதனோடு நூற்பிரதிகளைக் கொள்வனவு செய்து, நூல் நிலையங்களுக்கும் அனுப்பியிருந்தன. இவ்வாறு என் எழுத்துலகம் ஒரு மகிழ்ச்சிதரும் உலகமாக மாறலாயிற்று. எனவே தொடர்ந்து மேற்கொண்ட ஆய்வுகளின் பயனாக “வங்க இளவரசன் விஜயன் வரலாறும், இலங்கையிற் சிங்கள இன, மொழி,

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கன்

எழுத்துத் தோற்ற, வளர்ச்சி நிலைகளும்” (மீளாய்வு) எனும் ஒரு கையேட்டினை எழுதியிருந்தேன். இந் நூலினை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு எடுத்துச்சென்று அங்கு மாற்றலாகிப் புவியியற்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த திரு. சிவச்சந்திரன் முன்னிலையிலேயே வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஒருவருக்கு அன்பளிப்புச் செய்திருந்தேன். இது விரிவுரையாளர் சிவச்சந்திரனின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் முயற்சியாகவே நான் கருதியிருந்தேன்.

இவ்வாறு யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றகாலை அங்கு சைவசித்தாந்தபீடம் அதுவரை (1989) உருவாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அதனால் “சைவ சித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும்” எனும் நூலை 1990 இல் வெளியிட்டு, இந்நூலின் விற்பனைநிதியை யாழ் பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்த பீடத்திற்கு உரியதாக்கியிருந்தேன். இந்நூலிற்கு முற்குறிப்பிட்ட அமைச்சக்கள் இரண்டும் பணமுடிச்சு, பரிசுக்கேடுயம், இலக்கியவித்தகர் எனும் பட்டங்களை வழங்கிப் பாராட்டியதோடு நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து நிதியை யாழ் சைவசித்தாந்தபீட நிதிக்கு நேரடியாகவே அனுப்பி வைத்திருந்தன. அப்பொழுது அங்கு உபவேந்தராகக் காலஞ்சென்ற துரைராசா அவர்களும், செயலாளராக காலஞ்சென்ற கவிஞர் முருகையனும் கடமையாற்றியிருந்தார்கள். தொடர்ந்தும் ஏறாவூரில் எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தபொழுது என் தொல்லியற்பிரிவு மாணவி செல்வி. தங்கேஸ்வரி கதிர்காமர், அங்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் இரா. நாகலிங் கத்தின் (அன்புமணி) பணிமனையில் கலாச்சார உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றியிருந்தார். அப்பொழுது அவரைச் சந்தித்து ஆய்வுகளுக்குத் தூண்டினேன். அவரும் என் மேற்பார்வையில் களனியப் பல்கலைக்கழகத்தில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையைப் பிரசரிக்க முன்வந்தார். அப்பொழுது அதனைத்திருத்தம் செய்து முன்னுரையும் வழங்கியிருந்தேன். இதுவே அவரது “குளக்கோட்டன் தரிசனம்” எனும் முதல் நூலாகும். இதன்பின் அன்புமணியுடனான தொடர்புகள் தொடர்ந்தும் ஏற்படுகையில் இவர் என்னிடம் “மட்டக்களப்பு தமிழகத்தின் வரலாற்றினை” எழுதும்படி வேண்டியிருந்தார். அதனோடு அவர்கள் இருவரும் தமது மிகப்பழைய பாரம்பரிய வரலாற்றினை நினைவுட்டியிருந்தார்கள். அன்புமணி வங்கக்குடி வழிவந்தவரென்றும்,

தங்கேஸ்வரி கலிங்கக்குடி (காலிங்காகுடி) வழிவந்தவரென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இந்துவெளிக் கரைக்குள் ஆரியர் புகுந்த காலத்தில் புலம்பெயர்ந்து கிழக்கிந்தியாவில் அங்கம், வங்கம், கலிங்கம் முதலான நாடுகளைத் திராவிடக்குடிகளே (பூர்வீகக் குடிகள்) அமைத்தனர் என்ற வரலாற்றின்படி, இவர்களுக்கு ஒரு தனிவரலாறு உண்டு. மட்டக்களப்பில் தேசத்துக் கோயிற்பெட்டகங்களில் பூட்டிவைக்கப்பட்டிருந்த ஏடுகளை “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” எனும் பெயரில் தொகுத்தளித்தவர் வித்துவான் எப். எக். சி. நடராசா அவர்கள் ஆவார். எனவே அன்புமணியின் வேண்டுகோட்கிணங்கவே இக்கலவெட்டினை ஆராய்ந்து “மட்டக்களப்பு மான்மியம்” (ஓர் ஆராய்ச்சி) எனும் நூலினை உருவாக்கியிருந்தேன். (இந்நூலினை, வெளிவந்த ஓரினுமாதங்களில் விற்று அச்சுச் செலவினங்களைக் கட்ட உதவியவர்கள் மட்டக்களப்பு மக்கள் வங்கி முகாமையாளர் திரு. லீலானந்தன் (இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் என்னுடன் சமகாலத்தில் படித்தவர்), மற்றும் செங்கலடி வங்கி முகாமையாளர் திரு. போஸ் ஆகியோரே ஆவர்.) இக் கலவெட்டுக்களின்படி ஆட்சியிலிருந்த முற்குகர், திருவிழாக் காலங்களில் வேளாளரை அவமதித்தனர் போன்ற குறிப்புக்களை நான் வரலாறாகவே பார்த்து வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியிருந்தேன். நான் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டக்களப்பு மக்கள் சாதிகளை உடைத்திருந்த ஒரு உன்னத மனிதனேயம் கொண்ட தமிழகத்தை உருவாக்கியிருந்த சமூகம் என்றே கருதியிருந்தேன். ஆனால் விடயம் அப்படியல்ல. என்நால் அங்கு சமூகக் குழப்பங்களை ஏற்படுத்திவிட்டிருந்தது. அதற்காக அவர்களிடம் நான் மன்னிப்புக் கோருகின்றேன்!.

ஆனாலும் என் எழுத்துத் துறையானது தங்குதடையின்றி முன்னேறிக்கொண்டிருந்தது. கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தினர் நடாத்திய ஆய்வுக்கட்டுரைகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட இரு கட்டுரைகளுக்கு 1989லும், 1995லும் சிறப்புப்பரிசில்கள் கிடைக்கப்பட்டிருந்தன. கொழும்பு தமிழ், இந் துகலாச் சார அமைச்ச நடாத்திய இந் துமத பேருரைக்கட்டுரைகளுக்காக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், பிரான்ஸ் சிவன் கோவில் உலகப்பேரவையினர் வெளியிட்ட சிறப்பு மலருக்கு எழுதிய கட்டுரை, ஆன்மீகக் காலாண்டிதழான சைவமுன்னேற்றச்சங்க

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

வெளியீடுகளுக்கு (லண்டன்) எழுதிய பல சமயக்கட்டுரைகள், லண்டன் ஸ்ரீ முருகன் கோவில் குடமுழுக்கு விழாவிற்கு வெளியிட்ட ஆன்மீக மலருக்கு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்ட நூல்தான் “சைவர்கள் பின்பற்றப்படவேண்டிய சைவசமய தத்துவங்கள்” (2007) எனும் நூலாகும். இதனுள் உலகின் மாண்புமிக்க மதங்கள் பற்றியும் சுருக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் பின்னர் எழுத்துத்துறையிலிருந்து ஒய்வுபெறுவதாக ஒரு பிரமை ஏற்பட்டிருந்தது.

ஆனால் என் சூழல் என்னை மீண்டும் மீண்டும் எழுதத் தூண்டிவிட்டிருந்தது. ஈஸ்ட்லூாம் நூல் நிலையத்தில் தற்செயலாகத் “தமிழக அந்தனா” வரலாறு எனும் நூலினையும், அ. க. பெருமாள் எழுதிய, “தென்குமரியின் வரலாறு” எனும் நூலினையும் படிக்க நேரிட்டது. இவற்றைப் படித்ததன் விளைவாக மீண்டும் ஆய்வுகள் தொடங்கலாயின. லண்டன் தமிழ்ச்சங்கத்தில் (மனோபார்க்) எனக்குத் தேவையான பதிற்றுப்பத்து முதலான நூல்கள் அனைத்தும் கிடைக்கலாயின. இவற்றின் பயனாக எழுதப்பட்ட நூலே, “தமிழக பூர்வீகவரலாறும் அரிய செய்திகளும்” (2008) எனும் நூலாகும். என்மக்களுக்காக தொடர்ந்தும் தூண்டப்பட்டேன். அதனால் “ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஜரோப்பிய இனங்களின் தனித்துவமான வரலாறு எனும் நூல் இரு நூற்தொகுதியாக 770 பக்கங்களில் உருவெடுத்திருந்தது. இவை வட - கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் தமிழ் மாணவர்களைக் கருத்திற்கொண்டே எழுதப்பட்டனவாம். இதுபோலவே புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் தமிழ் சிறார்கள் தம்சமய, சமூக விழுமியங்களை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமெனக்கருதி பிராணிகள் கூறும் அறிவியற்கதைகள், “The Stories Of Moral Teachings” எனும் (2009) நூல்களும் எழுதப்பட்டன. பின் தம்பி சிவகணேசன் “யூதர்களின் மூலம் தமிழ்” என்று கூறினால், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களோ என்ற வினாவினைத் தொடுத்திருந்தார். இதன் பின் புனித விவிலிய வேதத்தின் முதல் ஏற்பாட்டினைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்ததன் பயனாக உருவாகிய நூலே “குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியாவரை தமிழர் வரலாறுகள்” என்னும் நூலாகும். பின் எழுத்துப்பணிக்கு முற்றுப்புள்ளி

வைத்தாயிற்று என்று இருக்கையில், மரபனுக்களில் சிங்கள் - தமிழ் மக்கள் வரலாறுகளை எழுதிவருவோர் பற்றிய செய்தி பரபரப்பை வண்டனில் ஏற்படுத்தியிருந்தது. இச்செய்தியையும் தமிழ் சிவகணேசனே என் செவிக்கு எட்டச் செய்திருந்தார். எனவே பேரறிவாளரின் செயற்பாடுகளைச் சிற்றறிவாளன் தனது என்று பாராட்டுவதனை மீளாய்வு செய்யும் நூலாகவே, மனிதவரலாற்றினை எழுதிச் சாதனைப்படைத்த மரபனுக்கள் எனும் நூல் செத்துமடியும் செடிக்குத் தெளிக்கப்பட்ட நீரினால் செடி தலைநிமிர்ந்ததுபோல் நானும் என் தலையை நிமிர்த்த வேண்டியதாயிற்று. இந்நூல் என் எழுத்துப்பணிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதாக அமையவேண்டுமென இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

தமிழே! உலகெங்கும் உரிமையுடன் வாழ்ந்திடுவாய்.

மனித வரலாற்றினை ஏழுதிவரும் மரபணுக்கள்

பின்னினைப்பு:-

இந்நாலில் 22 - 23 ஆம் பக்கம் வரை தரப்பட்ட ஆங்கில மூலத்திற்கான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

1. முப்பதாயிரம் (30000) வருடங்களுக்கு முன்னரே தென்னாசியாவிற்குள் புலம் பெயர்ந்திருந்த இடைக்கற்கால திராவிடவின் வழி வந்தவர்களே பெரும்பாலான சிங்கள மக்களும், ஸ்ரீலங்காத் தமிழர்களும் என்பதனை மானிடவியல், தொல்லியல் சான்றுகளுடன் ஆதிமரபணுக்களும் உறுதிசெய்துள்ளன.
2. இரும்புக்காலத் தொடக்கத்திற்கு ஜந்து அல்லது ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தீவில் வாழ்ந்திருந்த பல்வேறுபட்ட குழுநிலைகள், மற்றும் பழங்குடி இனங்களுடன் ஏற்பட்ட கலப்பினாலேயே சிங்கள இனம் ஒரு தனி இனமாக இலங்கையில் உருவாகியிருந்தது. ஸ்ரீலங்கா தமிழர் இரண்டாவது இனமாக உருவாகியிருந்தனர். இவர்களது உருவாக்கமும் சிங்கள இனம்போன்று சமமானதொன்றே. இதனை இரும்புக்காலத் தொடக்கத்தில் உருவாகியிருந்த பாலிமோழி வரலாற்றுப்பதிவுகளும், கல் வெட்டுக்களும் தமிழர்களை தெமதாஸ் / தமிழஸ் எனக்குறிப்பிடுவது கொண்டு உணரலாம். ஓட்டுமொத்தத்தில் இந்த இரண்டு இனங்களும் தீவின் எல்லாப் பாகங்களிலும் வாழ்ந்துவந்த இடைக்கற்கால மக்கள் வழிவந்தவர்களேயாம்.
3. இரும்புக்காலத்தின் தொடக்கநிலையானது அரசியல், சமூகம், கலாச்சாரம், பொருளாதாரம் என முழுமையான நாட்டின் முக்கிய வளர்ச்சிநிலைகளை ஏற்படுத்திய காலமாகும். இவற்றுள் முக்கியமாக இடைக்கற்கால மக்கள் பாவித்திருந்த மொழிகளுக்குப் பதிலாக பிராகிருத மொழித் தொடர்புடைய மொழியொன்று நாட்டின் பெரும்பகுதிகளில் படிப்படியாக இடம்பிடித்திருந்தது. பிறபகுதிகளில் தமிழ் இடம்பிடித்திருந்தது. இக்காலத்தில் ஆரியர்கள் புலம்

பெயர்ந்திருந்தனர் எனும் பழைய கருத்துக்களுக்கு எத்தகைய அடிப்படைகளும் இல்லை. இரும்புக்காலத்தின் தொடக்க நிலையோ அல்லது பின்னரோ தீவில் வாழ்ந்துவந்த எந்தவொரு இனத்தையாவது ஆரியர் அல்லது திராவிடர் என அடையாளப்படுத்தும் இனக்குறியீடுகள் இருக்கவில்லை. இக்காலத்தில் மக்கள் புலம்பெயர்ந்ததற்கான தொல்லியற் தடயங்களும் இல்லை.

4. அறுபதாயிரம் (60000) ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியேறி உலகின் பலபாகங்களிலும் குடியமர்ந்த மனித இனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியினாலேயே, நாம் இன்றைய மனித இனங்களிடையே வேறுபட்ட எலும்புக்கட்டுமானம், முடியில்புகள், தோலின் நிற வேறுபாடுகள் என்பவற்றை அவதானிக்க முடிகின்றது.
5. கலாந்தி. சிவ. தியாகராஜாவின், “தமிழ் மக்களும் தழுவிய மதங்களும்” எனும் நூலின் Xiii (13ம் பக்க முன்னுரையில்) பக்கத்தில் ஒரு விளாவைத் தமிழ் மக்களை நோக்கி எழுப்பியிருந்தார். அது பின்வருமாறு : கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் உதயமான சிங்கள மொழி பேசவோர் பெரும்பான்மையினராகவும், புராதன திராவிடமான தமிழ் பேசவோர் சிறுபான்மையினராகவும் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதை யாராவது சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா? இவ்விளாவிற்கு இந்நூலில் பக்கம் 31 - 40 வரை ஆராயப்பட்டுள்ள விடயங்களையும், தற்பொழுது தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்ற ஆக்கிரமிப்புக்களையும் சிந்தித்துப்பார்த்தால் விடை புலனாகும்.
6. தொல்லியலாய்வுகள் மூலம் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட கால எல்லைகள் :-
பழையகற்காலம் - கி.மு 10,000 இதற்கு முற்பட்ட காலம்.
இடைக்கற்காலம் - கி.மு 10,000 முதல் கி.மு 9000 வரையிலான காலம்.

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

புதியகற்காலம் - கி.மு 9000 - 5000 வரையிலான உலோக காலம்.

இரும்புக்காலம் - கி.மு 5000 த்தில் வளர்ச்சிபெற்ற உலோக காலத்தினைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சிபெற்ற இரும்புக்காலம்.

7. பேராசிரியர். நீல். ஒலிவர் (Neil Oliver) திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம். பிரித்தானியா, 2014 இல் இவர் அவஸ்திரேலிய பழங்குடிகள் பற்றிச் செய்த ஆய்வுகள் B.B.C II (14-05-2014) அன்று தொலைக்காட்சியில் திரையிடப்பட்டன.

Neil Oliver

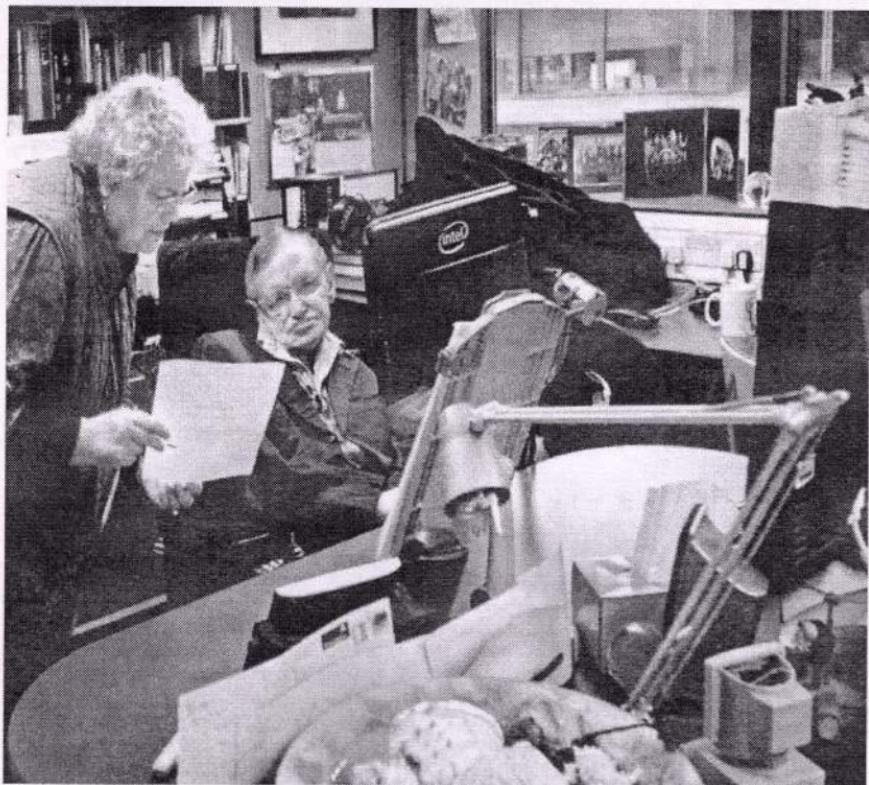

அவஸ்திரேலிய பழங்குடிகளுடன் ஆய்வாளர் நீல் ஒலிவர் (லண்டன் திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம்)

மரப்பட்டை சேகரிக்கும் அவுஸ்திரேலிய பழங்குடியினைச் சேர்ந்த பெண்மணி
Source : Michael Finkel, National Geographic P.60-63 June 2013

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபறைக்கள்

கடவுள் இல்லை எனும் கருத்தைத் தெரிவித்த
விஞ்ஞானியான ஸ்டீபன் ஹோகிங்ஸ் (Stephen Hawking)

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Life – How did it get there? By evolution or by creation?
Watch tower Bible and Tract society New york 1985
2. W. Geigers Translation, The Mahavamsa
3. Martin Jenkins, People and places in peril,
Deserts, 1995 Cherry tree Books
4. Peter Cattermole, The Encyclopedia of earth and other planets,
1994, Andromeda Oxford
5. Simon Adams, My Best Book of Volcanose, 2001 Kingfisher
6. Thres a Greenway, Cycles in Nature, The water cycle 2000, Hodder
wayland
7. Dr. J. T. Xavier, The land of letters, 1997, Skyline Printers,
Trincomalee (1984)

தமிழ் நூல்கள் :-

1. வி. ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், தமிழரின் தோற்றமும்
பரவலும். தமிழாக்கம் பி. இராமநாதன், தமிழ்மண் பதிப்பகம்,
2 சிங்காரவேலன் தெரு, சென்னை 17.
2. பி. இராமநாதன், தமிழர் வரலாறு, பண்டுமுதல் இன்றுவரை
2008. மு. கு. பதிப்பகம்.

கட்டுரைகள்

1. Catherine Arnst, Scientists Wrestle with genetic and ethics – Daily
News, Tuesday, Sep.12.1989
2. Jenni March, Book tells story of lifesaver pooch who leapt from plane
on D Day, Mon. April, 02, 2012 - Metro

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

தமிழ் நூல்கள்

1. வி. ஆர். இராமச்சந்திரதீட்சிதர் தமிழாக்கம் பி. இராமநாதன், தமிழரின் தோற்றமும் பரவலும், 2006 தமிழ்மண் பதிப்பகம் 2, சிங்காரவேலன் தெரு, சென்னை-17.
2. சோவியத் அறிஞர் அலெக்ஸாண்டர் காந்திரதாவ், தமிழாக்கம் பி. இராமநாதன், தமிழ் நாகரிகமும் சிந்துவெளி நாகரிகமும், தென் பெருங்கடல் ஆய்வுகள் மு. கு. பதிப்பகம்.
3. பி. இராமநாதன், தமிழர் வரலாறு (இன்றை நோக்கில்) பண்டு முதல் இன்றுவரை 2008. மு. கு. பதிப்பகம்.
4. அ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் - தமிழகப் பூர்வீக வரலாறும் அரிய செய்திகளும் - 2008 மணிமேகலைப் பிரசரம், தணிகாசலம் சாலை, சென்னை 17.
ஆ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் - இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடர் கலாச்சாரமும், மு. கு. பதிப்பகம். 2ம் பதிப்பு 2001.
இ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் - மட்டக்களப்பு மான்மியம் (ஒரு ஆராய்ச்சி), கத்தோலிக்க அச்சகம், மட்டக்களப்பு. 1993.
ஈ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் - சைவசித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும், 2ம் பதிப்பு, 2004 மணிமேகலைப் பிரசரம், சென்னை 17.
உ தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் - குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியா வரை தமிழர் வரலாறுகள், மு. கு. பதிப்பகம். 2011.

ஆச்சரியர் பன்னுரை

இதுவரை காலமும், என் தமிழ் வரலாற்று நூல்களான, இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக்கலாச்சாரமும், தமிழகப் பூர்வீக வரலாறுகளும் அரிய செய்திகளும், குமரிக்கண்டம் முதல் சுமேரியாவரை தமிழர் வரலாறுகள், கடல் கோளினுடாகப் பயணித்த ஈழமும், தமிழும் எனும் நூல்களில் ஆராய்ந்தவற்றை இறுதிமுடிவாகத் தொகுத்தளித்தல் அவசியமாகின்றது.

இலங்கையிற் பரவலாகச் செய்யப்பட்ட தொல்லியலாய்வுகள் தமிழரின் வரலாறுகளை கி. மு. 1000 வரை இனங்காண முடிந்தது. எனினும் பழந்தமிழ் நூல்கள் குமரிக்கண்டக் கடல் கோளில் கடலுட்தாண்டுபோன பாண்டியரின் 49 நாடுகள் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிட்டிருந்தமையும், மற்றும் சிலப்பதிகாரம் நினைவு கூர்ந்திருந்த “ப. றுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள”, எனும் பதிவினையும், செங்கோன்தரைச் செலவு எனும் நூல் குமரியாற்றிற்கும் ப. றுளியாற்றிற்கும் இடையேயாண்டிருந்த பெருவளாட்டரசன், மற்றும் பழைய புலவர்கள் பெயர்களையும், நாடுகளின் பெயர்களையும் இந்நால் குறிப்பிட்டிருந்தமையும், நினைவு கூரத்தக்கது. எனினும் அப்பொழுது கடல் ஆய்வுகள் எதுவும் செய்து, உறுதிப்படாத நிலையிருந்தது.

இந்நாலினைத் தொடர்ந்து எழுதிய “தமிழகப் பூர்வீக வரலாறுகளும் அரிய செய்திகளும்” எனும் நூலில், தமிழரின் பூர்வீகவரலாறுகளை உறுதி செய்யும் இலக்கியக் குறிப்புகள், கடல் ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள் கொண்டு தமிழரின் பூர்வீக வரலாறுகளை உறுதிசெய்யும் நிலை கைகாடியிருந்தது. குறிப்பாக இரண்டாம் தமிழ்கெழுகூடலில் தமிழ் வளர்த்திருந்த பாண்டியரின் ஆட்சிப்புலங்கள் மீண்டும் கடல்கோளினால் சிதைவுண்டபொழுது வடக்கே நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்த பாண்டியருக்குச் சோழர், சேரர் ஆகிய பழந்தமிழ் நாட்டுக் குழுவினர் தம் நாட்டுப் பிரிவுகளிற் சிலவற்றைக் கையளித்துக்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

குடியமர உதவினர் எனக் கலித்தொகை செய்யுள் 104 குறிப்பிடுவதன் மூலம் கடல்கோள் அழிவுகள் உறுதியாகியிருந்தன. இவ்வாறு வடக்கே புலம் பெயர்ந்த பாண்டியர் அமைத்த தலைநகரமே இன்றைய வடமதுரையாகும். இங்குதான் மீண்டும் மூன்றாம் தமிழ்கெழுகூடல் (தமிழ்ச் சங்கம்) அமைக்கப்பட்டு பாண்டியர் தமிழை வளர்த் திருக்கையில், மன்னன் உலக இயக்கத்திற்காகிய அகப்பொருள் நூல் இல்லையே என்று கவலையற்றிருக்கையில், ஆலவாய்க்கடவுள் “அன்பினைந்தினை” எனத் தொடங்கி அறுபது செய்யுள்களில் இறையனாரகப்பொருள் எனும் நூலைச் செய்து திருவாலவாய்ப்பீட்த்தில் கீழிட்டார். பூசகர் அந்த ஏட்டினைப்பற்றி மன்னனுக்குத் தெரிவித்தபொழுது, மன்னன் மனமகிழ்ந்து அதற்கு உரைகாண முயன்றான். அப்பொழுது ஊமையனாக அவதரித்திருந்த முருகப் பொருமானே தன்மெய்ப்பாட்டால் நக்கீர் உரையை சிறந்த உரையாகத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தார் என்பது இறையனாரகப்பொருள் எனும் நூல் உருவாகிய வரலாறாகும். இந்நூலில் நக்கீர் எமக்குத் தெரிவிக்கும் மூன்று தமிழ்கெழு கூடல்களின் கால அளவுகள், ஆண்டிருந்த பாண்டிய மன்னர்கள், மற்றும் கடல்கோள்கள் உண்டு ஏப்பம் விட்ட நிலப் பரப்புக்களின் விபரங்கள் காலத்தை வென்று எம் தலைமுறைகள் வரை எட்டியிருந்தும் கூட, தமிழருக்குத் தொடர் வரலாற்றுப் பதிவுகள் அற்ற நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவில்லை. ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வரலாற்று நினைவுப் பதிவுகள் அனைத்தும் உண்மையானவை என உறுதிசெய்யும் வகையில் லண்டன் தொலைக்காட்சிப் பிரிவான நாலாவது அலைவரிசையின் (Channel 4) நிதியுதவியுடன் கடலாய்வாளர் கிரஹம் ஹன்கோக் (Graham Hancock) 2002 ஆம் ஆண்டில் பூம்புகார் கடலில் நடாத்திய ஆய்வுகள் 21 அடி ஆழத்தில் ஆழ்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கும் கட்டிட அழிபாடுகளை 11,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவையென அடையாளப்படுத்தியிருந்தனர். காலத்தினால் செய்த உதவி ஞாலத்திலும் பெரிது எனும் கோட்டப்பாட்டிற்கமைய கிரஹம் ஹன்கோக் (Graham Hancock) எம் பூர்வீக வரலாற்று அழிவுகளை உறுதிசெய்திருந்தார் எனில் மிகையாகாது. எனவே இன்னும் தெற்கே பாண்டியர் இயற்கை வளங்களின் அடிப்படையில் பகுத்தாண்டிருந்த 49 நாடுகளும் கடலினுள்

அடையாளங்கள் எதுவுமின்றி இழுத்துச் சிதைத்துவிட்டநிலை உறுதியாகின்றது.

ஆழத்தில் சிங்கள பெளத்த குருமாரால் கி.பி. 4ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட மகாவம்சம், மற்றும் தீவெம்சம், இராஜவலிய முதலான வரலாற்று நூல்கள் விஜயனும் 700 தோழர்களும் ஆழத்தில் குடியமர்ந்த வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் குறிப்பிடுவதோடு மட்டுமன்றி, ஈழமக்கள் பேணியிருந்த தம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைய ஊழிப் பெருவெள்ளங்கள் பற்றிய மரபுக் கதைகளையும் பதிவுசெய்துள்ளனர். இவற்றுள் இராஜவலிய 2 ஊழிப்பெருவெள்ளங்களின் அழிவுகள்பற்றிக் குறிப்பிடும். முதலாவதாகக் கோபமடைந்த தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரளய வெள்ளத்தின் பொழுது, 100,000 பெரும் பட்டினங்கள், 970 மீனவர் கிராமங்கள், 400 முத்துக்குளிப்போர் கிராமங்கள் கடலுள் மூழ்கியக்கப்பட்டன எனும் இதுபோன்றதொரு கடல்கோளினைக் கோபமுற்ற தெய்வம் ஏற்படுத்தியதாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிட்டுள்ளதனையும் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

அடியில் தன்னள வரசர்க் குணர்த்தி
வடிவே வெறிந்த வான்பகை பொறாது
ப.:றுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள (சிலம்பு II வரி 17 - 20)

எனும் சிலப்பதிகாரத்தின் குறிப்பு, மன்னர்களிடையே அறம்குன்றும்பொழுது தெய்வம் இயற்கையழிவின் மூலம் அவர்களது செருக்கையடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவ்வாறு கடல்கோள்களினால் உண்டு ஏப்பம் விட்ட பாண்டியரின் ஆட்சிப்பிரிவுத் துண்டமே ஈழமாகும். ஆனால் பாண்டியர் வடக்கே புலம் பெயர்ந்த நிலையில் ஈழம் பலகாலம் பாண்டியராட்சியிலிருந்து கைவிடப்பட்ட பகுதியாக இருந்தது. காலப்போக்கில் ஈழத்தின் ஆட்சி முறையானது முருக வழிபாட்டினான குபேரன், சிவவழிபாட்டினான இராவணன் ஆகியோரால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இராவணன் ஆட்சிமுடிவில் மீண்டும் ஏற்பட்ட கடல்கோளினால் ஈழம்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

தொடர்ந்தும் கைவிடப்பட்ட பகுதியாகவிருந்துள்ளது என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

இவ்வாறு ஏற்பட்ட குமரிக்கண்ட கடல்கோள்களின் பொழுது பழந்தமிழ்க்குடிகள் பலர் மத்தியத்தரக்கடற் பிராந்தியங்களை அண்டிய நாடுகளை நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தார்கள் என்பது இன்னோர் வரலாற்றுச் செய்தியாகும். இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தோர் குடியமர்ந்து வளர்த்திருந்த தமிழர் நாகரிகங்களாக சுமேரியர் (குமரியர்) நாகரிகம், செழியனுர் நாகரிகம், எழாம் நாகரிகம், ஹாரப்பர் (அரவ வழிபாடுடையோர்) நாகரிகம் என்பன அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. மேலும் புனித விவிலிய வேதத்தின் குறிப்புகளும் இக்குடியேற்றங்களை உறுதி செய்கின்றன. புனித விவிலிய வேதத்தின் புதிய ஏற்பாடு குறிப்பிடுகின்ற “சால்டியரின் ஊர்” எனும் குடியேற்றம் புலம்பெயர்ந்து அங்கு குடியமர்ந்த செழியராகிய பாண்டியரின் குடியேற்றம் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இல்லை. அதனோடு புதிய ஏற்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள குருமாரின் பெயர்கள், ஊர்ப்பெயர்கள், சமய, சமூகப் பண்பாட்டு இயல்புகள் அனைத்தும் தமிழர் சமூகத்தைப் பின்னனியாகக் கொண்டவை என்பதனைத் தமிழ் பண்பாட்டு இயல்புகளை நன்கு அறிந்த ஆய்வாளர்களாலேயே அடையாளப்படுத்த முடியும். அறிஞர் அண்ணா போன்ற அறிஞர்கள் இதனை இனங்கண்ட பொழுதும், விரிவான ஆய்வுகளோதுவும் மேற்கொள்ளப் படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையென்னவெனில், பழைய ஏற்பாடு குறிப்பிடும் யூதரின் தாயகம் குமரிக்கண்டமேயாகும். யூதரின் தந்தை அப்ரம் (ஆப்ரஹாம்) செழியனுரைச் சேர்ந்தவராவார். இங்கிருந்தே அப்ரமினை வெளியேறும்படியும், அவர் தலைமுறையினருக்குப் புகழ்மிக்க நாடொன்றினையும் வழங்குவதாகவும் இறைவன் (யெகோவா, உருவற்ற இறைபெயர்) வாக்குறுதி பண்ணியே புலம்பெயர வைத்திருந்தார், என்பன போன்ற குறிப்புக்கள், மற்றும் ரெல் பிரேக்கில் (Tell – Break) இடம்பெற்ற மானுடதியல் தன்மைகள், சால்டியர் ஊரில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள் அனைத்தும், யூதரைப் பழம் பாண்டியர் வழிவந்தோராகவே அடையாளம் செய்துள்ளன. பின்னர் கி.பி. 70 ஆம் ஆண்டில் ரோம அரசன் டைட்டஸ் (Titus) இஸ்ரேலிய

நாட்டினைப் படையெடுத்து கைப்பற்றிய நாள்முதல் உலகலாவிப்பரவி, இனக்கலப்புற்று புதிய உருவெடுத்திருக்கும் யூதருக்கு இந்த வரலாற்றுத்தகவல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததொன்றாகும். ஆனால் இன்றுவரை பலமொழிக்கலப்புக் கொண்ட யூதரின் புதிய ஹீப்ரு மொழிக்கும், தமிழுக்கும் உள்ள பூர்வீகத்தொடர்புகளும் நீடிக்கவே செய்கின்றன. இன்று ஈழத்தில் சிங்கள அரசுகளின் தமிழினப் படுகொலைகளுக்கு அஞ்சி உலகளாவிப் புலம்பெயர்ந்து வாழும், தமிழ்மொழிக்கும் இதேநிலையொன்று ஏற்படத்தான் இருக்கின்றது. இன்னும் ஆயிரவருடங்களில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத் தமிழரின் புதிய தலைமுறையினரும், அவர்களால் தொடர்ந்து பேணப்படும் தமிழ்மொழியும் புதியவடிவில் உலாவரலாம் என்பதனைக் காலமே அறியவல்லது.

�ழத்திலும், சிங்களக் குடியேற்றவாசிகள் கி.மு. 543 முதல் (கி.மு. 483 எனும் பதிவுகளும் உள்) ஈழத்தின் பெரும்பகுதிகளைக் கைப்பற்றிச் சிங்களமயமாக்கப்பட்ட நிலையில் இன்று தமிழ் வட - கிழக்கு மாகாணங்களிலேதான் வாழும்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்தும் இப்பகுதிகளையும், போர்கள், இன் அழிப்புகள், சிங்களக்குடியேற்றங்கள் மூலம் தமிழின அடையாளங்களையும், தமிழழையும் அழித்துக்கட்டும் முயற்சிகள் என்பன, அங்கும் தமிழ் மக்களை அச்சத்துடன் வாழவைத்துள்ளது. ஆனால் உலகளாவிப் பரவிய தமிழர்கள் ஈழத்திலே தான். அதாவது தமிழின் பூர்வீக மண்ணிலேதான் தமிழ் கட்டிக் காக்கப்படவேண்டும் எனும் அவாவுடன் அயராது தொழிற்பட்டு வருவதனால், இறைமொழியான தமிழ் குமரிக்கண்டத்தின் பெருமையை நினைவு கூரும் வகையில் ஈழத்தில் அழியாவரம் பெற்றதாகும் எனில் மிகையாகாது. வாழ்க தமிழ்!

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

சமய, சமூக, வரலாறு எழுத்தாளரான
திருமதி. தனபாக்கியம் குணபாலசங்கம்
தன் மக்களுக்காக எழுதிய நூல்கள் பற்றி!

1. இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாசாரமும்.

(முதற்பதிப்பு 1988, இரண்டாம் பதிப்பு 2001)

இந்நூலில் குமரிக்கண்டத்தில் தென்மதுரைப் பாண்டியரின் 49 ஆட்சிப்பிரிவுகள் அனைத்தும் இருபெரும் கடல் கோள்களினால் (கி.மு. 9600, கி.மு. 5200 கலில் எச்சங்களின்றி இமுத்துச் சென்றுவிட்ட நிலையில் எஞ்சியவை ஈழமும், மாலைதீவுக் கூட்டங்களுமேயாம். இந்நிலையில் வடக்கே புலம் பெயர்ந்த பாண்டிய அரசுகளினால் கைவிடப்பட்ட ஈழத்தில் தொடர்ந்தும் வாழ்ந்தவர்கள் ஆதிப்பாண்டியக் குடியினரே என்பதனை ஆசிரியர் தொல்லியல், தமிழ் இலக்கியங்கள், சிங்கள வரலாற்று இலக்கியங்கள் தரும் சான்றுகள் கொண்டு நிறுவியுள்ளார். இன்று சிங்கள குடியேற்றவாசிகளினால் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டு தம் பூர்வீக மண்ணை இழந்து ஈழத்தமிழர்கள் உலகளாவிப் புலம் பெயர்ந்துள்ள நிலையில், தம் பூர்வீக மண்ணை வரலாற்றினைத் திரும்பிப் பார்த்திட இது ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலாகும். இந்நூலிற்கு ஈழத்தில் வட - கிழக்கு மாகாண அரசு 1988 லும், கொழும்பு இந்துக் கலாசார அமைச்சு 1991 லும் பரிசில்களை வழங்கிக் கொரவித்தனர். பிரதிகள் கைவசமின் மையினால் மூன்றாம் பதிப் பொன்று இடம்பெறவிருக்கின்றது.

2. வங்க இளவரசன் விஜயன் வரலாறும்,
இலங்கையிற் சிங்கள இன, மொழி, எழுத்துத்
தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளும் (மீளாய்வு) 1989

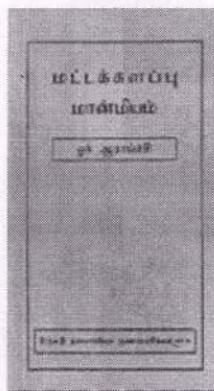
இந்நால் எவ்வாறு சிங்கள குடியேற்ற வாசிகள் பூர்வீக குடிகளின் ஆதரவுடன் தமக்கென ஒரு ஆட்சியை உருவாக்கிக்கொண்டு, தமிழர், இயக்கர், நாகர் (பூர்வீகக் குடிகள்) ஆட்சிப்பிரிவைக் காலந்தோறும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தார்கள் என்பதனை, இந்திய வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் கொண்டும் ஆராயப்பட்ட சிறிய கையேடாகும். இந்நாலினுள் அடங்கியுள்ள வரலாற்றுப் பின்னணிகளை ஆய்வாளர்களுக்கு உதவும் வகையில் மீண்டும் தமிழகப் பூர்வீக வரலாறும் அரிய செய்திகளும் எனும் நாலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (பக்-72-157)

3. சைவசித்தாந்தமும் விஞ்ஞான உலகமும்
(முதலாம் பதிப்பு 1990, இரண்டாம் பதிப்பு 2004)

இந்நால் தமிழரின் சிவ வழிபாட்டுத் தொன்மங்கள் பற்றியும், சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் பற்றியும் எனிமையாக ஆய்வு செய்துள்ளது. அதனோடு எல்லைகளுக்கு உட்பட்ட விஞ்ஞான ஆய்வுகள் துளாவ முடியாதவற்றை எல்லாம் சைவ சித்தாந்தம் ஆராயவல்லது என்பதையும் சான்றுகள் கொண்டு நிறுவப்பட்ட நூலாகும். இந்நாலிற்கும் இலங்கையில் முற்குறிப்பிட்ட இரு அமைச்சகளும் பரிசில்கள் வழங்கிக் கொள்வித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மூன்றாம் பதிப்பொன்று விரைவில் இடம்பெறவிருக்கின்றது.

4. மட்டக்களப்பு மாண்மியம் (ஓர் ஆராய்ச்சி) 1992

காலஞ்சென்ற மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா தொகுத்திருந்த, மட்டக்களப்பு தேசத்துக் கோவில்களில் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த கல்வெட்டுக்கள் அறிவுறுத்தும் சமய, சமூக, அரசியல் பாரம் பரியங்களை எளிமைப்படுத்திய நூல் இதுவாகும். குமரிக்கண்ட கடல் கோள்களினால் கைவிடப் பட்டிருந்த ஸழத்தினை, கந்தன் படையெடுப்புடன் நினைவு கூர்ந்து, பின் எவ்வாறு குபேரன், இராவணன், அயோத்திநாகர் முதலானோர் தொடர்ந்து ஆண்டிருந்த வரலாறுகளையும் விபரிக்கும் நூலாகும். மீண்டும் தமிழ் மூவேந்தர் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தம் தலைமையின் கீழ் கலிங்க அரசுகள் சைவத்தினையும், தமிழையும் கட்டிக்காக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்த வரலாறுகளையும் விபரிக்கும். அதனோடு இடையிடையே ஏற்பட்டிருந்த சிங்கள அரசுகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கள் பற்றியும், முடிவில் கலிங்கத்து மன்னான மாகோன் படையுடன் வந்து அவற்றை நீக்கி, தேசத்துக் கோவில் களின் திருப்பணிகளுக்காக வகுத்த சமூகக் கட்டமைப்புக்களையும் விபரிக்கும். இன்றைய பார்வையில் இச்சமூகக் கட்டமைப்புக்கள் பற்றிய விபரங்கள் மக்களிடையே சிறு குழப்பத்தினை ஏற்படுத்தி உள்ளமையினால் நூலாசிரியர் இதனை மறுபதிப்புச் செய்வதினைத் தவிர்த்துவருதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

5. பின்பற்றப்படவேண்டிய சைவ சமயத்தத்துவங்கள் (முதற்பதிப்பு 2007)

மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்களை அமைத்து பாண்டியர் தமிழ் வளர்க்கத் திருவிளையாடல் செய்திருந்த அருட்சக்திகளான சிவன், முருகன் வழிபாட்டு நெறிகளை ஆராய்ந்து, எளிமைப் படுத்திய நூலாகும். அதனோடு இறைவனின் வெவ்வேறு

அருட்கோலங்களை ஏற்றிருக்கும் மாண்புமிக்க உலகமதங்களின் தெய்வீக்க கோட்பாடுகளைச் சைவர்கள் படித்தின்பூற், அவையும் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அதனோடு இறைவன் - உயிர்கள் - சட உலகம் என்பனபற்றி ஆராயும் கோட்பாடுகளில் சைவசித்தாந்தமே மேலானது எனும் கருத்தினையும் ஆசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார். அதனோடு வேற்று மொழியான வடமொழியினைப் புரிந்துகொள்ளது வழிபடுவதனைக் காட்டிலும், தமிழர்கள் தாய் மொழியிலேயே இறைவனை வழிபட்டுய்யவேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது. பொருள் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத வடமொழி தேவையில்லை என்பதும் இவரது ஆணித்தரமான கருத்தாகும். மேலும் மணிமேகலைப் பிரசுரத்தார் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, இந்நாலுக்கு விமர்சனம் எழுதிய க. நா. இராஜேஸ்வரன் அவர்களின் மதிப்பீடு மறுபதிப்பில் இடம்பெறும். இரண்டாம் பதிப்பொன்று இடம்பெற வாய்ப்புண்டு.

6. தமிழகப் பூர்வீக வரலாறும், அரிய செய்திகளும் (2008)

காலவரிசைப்படி தொகுக்கப்படாது துண்டம், துண்டமாக அங்குமிங்கும் சிதறப்பட்டும், கடல் கோள்களினால் பூர்வீக வரலாறுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டும், வடமொழியாளர்களின் புனை கதைகளினால் சிதைக்கப்பட்டும் இருக்கின்ற தமிழகத்தின் பூர்வீக வரலாறுகளை மீள்கட்டுமானம் செய்துள்ள நூல் இதுவாகும். தொல்லியல் ஆய்வாளரான ஆசிரியருக்கு மூன்றாம் சங்கப்புலவரான நக்கீர் குறிப்பிடும் மூன்று தமிழ்கெழுகூடல் (சங்கம்) வரலாறுகள், மற்றும் கிரஹம் ஹான்கொக்கின் கடலாய்வுகளின் முடிவுகள் என்பன, உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிகள் ஆகின. இவை அனைத்தையும் காலவரிசைப்படி வகுத்தும், தொகுத்தும் எழுதப்பட்ட தமிழக வரலாற்று நூல் இதுவாகும். மற்றும் பரசுராமர் காலம் முதலாக ஏற்பட்ட பிராமணக் குடியேற்றங்களால் தனித்துவத்தையிழந்த சேரநாட்டுப் பழந்தமிழர் வரலாறுகள், மற்றும் ஆய்வேளிர், அருவாளர், மழவராயர், பல்லவர், சம்புவராயர், தெலுங்குநாட்டு விசயநகர்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

மன்னர்கள் எவ்வாறு தமிழக வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்தனர் எனும் வரலாறுகளும் தொகுக்கப்பட்டிருப்பதனால், இதுவொரு புதிய வரலாற்றுப்படையலாகும்.

7. ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஜோபோப்பிய இனங்களின் தனித்துவமான வரலாறு (முதற்பதிப்பு 2009)

இந்நுல் இருதொகுதிகளாக 770 பக்கங்களில் எழுதப்பட்ட நூல் ஆகும். முதற்தொகுதியில் யூதர், பிரித்தானியர், சீனர், ரஷ்யர், பிரான்ஸ் நாட்டினர், ஜப்பானியர் வரலாறுகள் பூர்வீகம் முதல் தற்காலம் வரையும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் தொகுதியில் இத்தாலியர், கிரேக்கர், ஜூர்மனியர், பால்கன் நாட்டினர், ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் 54 நாடுகள் வரலாறுகள் என்பவற்றுடன், இரு உலகப் போர்கள், இரு சமாதானச் சபைகளின் நின்பினங்கள் என்பனவும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

8. குமரிக்கண்டம் முதல் சீமேரியா வரை
தமிழர் வரலாறுகள் (முதற்பதிப்பு 2011)

குமரிக்கண்டத்தில் கி.மு. 9600 கனிலும் கி.மு. 5200 கனிலும் இடம்பெற்ற ஊழிப்பேரவைகள் பாண்டியர் நாடுகளை உண்டு ஏப்பம் விட்டிருந்தன. இவற்றிலிருந்து தோணிகள் மூலம் மத்திய கடற் பிராந்தியங்களுக்கு தப்பிச்சென்ற பாண்டிய மக்கள் குடியமர்ந்த (தென் ஈராக்கின்) பகுதிகளே சுமேரியா, ஊர், எழாம், மாவெழுகா என்றைழக்கப்பட்ட மொஹஞ்சதாரோ - ஹரப்பா எனத் தொல்லியல் ஆய்வுகள், இன ஆய்வுகள்,

விவிலிய வேதம் என்பன உறுதி செய்துள்ளமையை இந்நால் ஆராய்ந்துள்ளது. யூபிரடிஸ் - ரைகிரிஸ் நதிகளுக்கிடையில் சடுதியாகச் சென்று குடியமர்ந்த மக்கள், ஒரு புதிய இனத்தவர் என்றும், அவர்கள் எழுத்து முதலானவற்றோடு பல கலைநுட்பங்களைக் கொண்ட அறிவுசார் சமூகம் என்றும் தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதிசெய்துள்ளன. அதனோடு விவிலியவேதம் குறிப்பிடும் ஊரின் சால்டியர்கள் (par of the chaldeans - பாண்டியரின் மறு பெயர்களாகச் செழியர், சால்டியர் என்பன இருந்துள்ளன) எனும் பகுதியிலிருந்தே யூதரின் தந்தையான அப்ரமினை யெகோவா எனும் கடவுள் மீண்டும் புலம்பெயரும்படி பணித்திருந்தமையாலும், அவர்களின் ஆரம்பகால வழிபாட்டு முறைகள், சமூகக் கட்டமைப்புக்கள், மற்றும் மொழியும் தமிழர் கலாசாரத்தினைப் பிரதிபலிப்பதனால், ஆசிரியர் யூதர் பழம்பாண்டியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என இனங்காண்பார். எனவே இந்நால் தமிழ் மக்கள் இன்றுவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளதிருந்த பல வரலாற்று மூலங்களை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றது எனலாம். இந்நாலிற்கு வேலூர் செ. யோகசுந்தரனார் அறக்கட்டளை மூன்றாம் பரிசினை வழங்கிக் கொரவித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

9. பிராணிகள் கூறும் அறிவியற்கதைகள் (2008)

புலம் பெயர்ந்து வாழும் புதிய தலைமுறையினருக்குத் தம் தாயகமண்ணில் வாழ்ந்தனுபவிக்காத தமிழரின் சமய, சமூக, கலாசார விழுமியங்களை அறிவுறுத்தும் நால் இதுவாகும். பிராணிகளைக் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு உரையாடல் மூலம் ஆசிரியர், தாம் கூற விரும்பிய கருப்பொருளை வளர்த்திருக்கின்றார். முதியோரும் படித்து மகிழலாம்.

10. The Stories of Moral Teaching

தமிழில் படித்து இன்புற முடியாத இளையோர் நலன் கருதி, மேற்குறிப்பிட்ட நாலின் 8 கதைகளுக்கு ஆங்கில வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட நால்.

மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள்

11. கால ஆய்வில் சிக்கித் தவிக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் (2013)

வழமைபோல் தமிழர் வரலாற்றுக் கால ஆய்வுகள் சற்றுக் கடினமானவையாயினும், ஆசிரியர் தம் ஆய்வு நுணுக்கங்கள் மூலம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் காலத் தினை கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டெனக் கணிப்பீடு செய்துள்ளார். அதற்காகிய சான்றுகளை அவர் பக்திவசப்பட்டு பாடியுருகிய திருவாசகப் பாடல்களிலிருந்தே சான்றுகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம்,

ஏற்கனவே இவரது கால ஆய்வினை மேற்கொண்டிருந்த மறைமலையடிகள், ஐ. டி. போப், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, அ. சிதம்பரனார் முதலானோரின் முடிவுகளை (கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டென்று) இவர் மீண்டும் உறுதிசெய்து, அவர்கள் ஆய்வுகளை உயிர்ப்பித்துள்ளார்களில் மிகையாகாது. அதனோடு இறைவனே மாணிக்கவாசகரைக் கருவியாகக் கொண்டு பாடுவித்த கோவை, அகப்பொருளைத் தெய்வீகக் காதல் கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். எனவே கோவையின் இரு பக்கங்களையும் அறிதல் மூலம் இறைவனை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியும் என்பதையும் உணர்த்தியுள்ளார்.

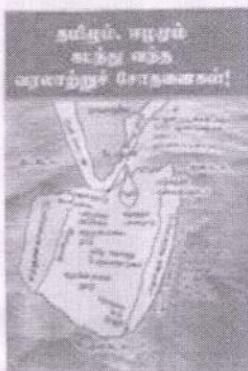
12. மனித வரலாற்றினை எழுதிவரும் மரபணுக்கள் (மீளாய்வு) முதற்பதிப்பு 2014

அண்மைக்காலங்களில் சில தமிழ் வரலாற்றாசிரியர் கள் மரபணுக்களை மையமாகக் கொண்டு மனித வரலாறுகளுக்கு புதிய வடிவங்களைக் கொடுத்து வருகின்றனர். அதனோடு இந்த மரபணுக்களுக்கு விஞ்ஞான முலாமிடுவதனால் உண்மைகள் முற்றாக நிராகரிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. இவர்கள் கருத்துக்களை ஆசிரியர் சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் உயிர்கள் தன்னிச்சையாகச் செய்யும் வினைகளின் படி பேரறிவாளரான இறைவனாலேயே மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன எனும் கருத்தினை முன்வைத்து ஆராய்ந்துள்ளார்.

அதனோடு இந்நாலின் இரண்டாம் பகுதியில் உலக மக்களுக்கு எழுத்துருவாக்கத்தினை அறிமுகம் செய்த தமிழர் பற்றியும் தன் கருத்துக்களை முன்வைத்திருப்பதோடு, எவ்வாறு தான் ஒரு எழுத்தாளராக உருவாகினார் என்பது பற்றியும் எழுதித் தன்னையும் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.

13. தமிழும், சமீமும் கடந்து வந்த வரலாற்றுச் சோதனைகள்

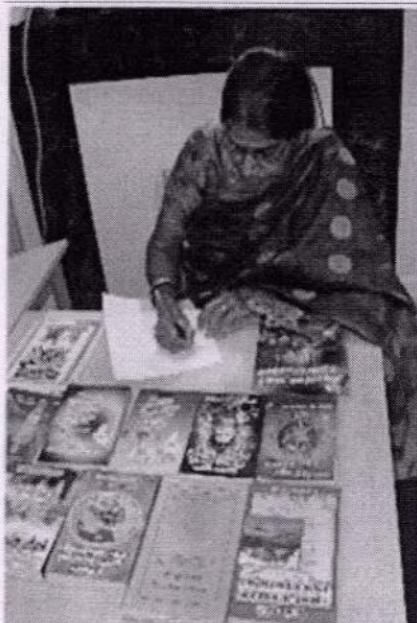
இவ்வரலாற்று நூலில் ஆசிரியர் மனித நாகரிக வளர்ச்சியில் தமிழின் தொன்மையினை கி.மு 16000 ஆண்டுவரை பின்னகர்த்தியுள்ளார். இக்காலக் கணிப்பிற்குச் சான்றுகளாகப் பழங்தமிழ் இலக்கியக் குறிப்புக்களை மட்டுமன்றிப், புனித விவிலிய வேதத் தின் முதற் பகுதியின் செய்திகளையும் துருவி ஆராய்ந்துள்ளார். அதனோடு கடல் ஆய்வாளர் கிரஹம் ஹன்கோக்

(Graham Hancock) 2002 ஆம் ஆண்டு சோழ நாட்டின் பூம்புகார் கடலில்செய்த ஆய்வுகளின்பொழுது அவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற 11,000 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த மனித பண்பாட்டு எச்சங்களையும் தன் காலக்கணிப்புகளிற்கு உறுதுணையாகக் கொண்டுள்ளார்.

இனி, இன்னும் தெற்கே தென்பாண்டியர் ஆண்டிருந்த குமரிக்கண்ட நாடுகள் அனைத்தும் கடல்கோள்களினால் முற்றாகக் கடலினுள் தாண்டு அடையாளங்களையிழுந்த பின்னரியிலேதான் தென்பாண்டியர் வடக்கே புலம்பெயர்ந்து சேர், சோழர் வழங்கிய நாடுகளில் மீண்டும் வடமதுரை எனும் அரசினை அமைத்தனர் எனக் கலித்தொகை (செய் - 104) குறிப்பிடும். அதனாலே அக்கடல்கோள்களில் ஏஞ்சிய ஈழத்தினைப் பாண்டியர் முற்றாகக் கைவிட்டிருந்தனர். ஆனால் அங்கு தொடர்ந்தும் வாழ்ந்திருந்த குடியினர், தமிழர் (சிவ-முருக வழிபாட்டினர்) நாகர் (அரவ வழிபாட்டினர்) இயக்கர் (ஆவி வழிபாட்டினர்) ஆகியோரைப்

மனித வரலாற்றினை எழுதிவசூம் மரபணுக்கள்

பாண்டியர் கைவிடப்பட்டிருந்த நிலையில் குபேரன், இராவணன் ஆகியோர் கைப்பற்றி ஆண்டிருந்தனர். மீண்டும் கடல்கோளில் ஈழம் கைவிடப்பட்டிருந்த நிலையில் காலசேனன் கைப்பற்றி ஆண்டிருக்கையிலேயே கி.மு. 534ல் வங்க மன்னால் கடலில் விடப்பட்ட விஜயன் குழுவினர் ஈழத்தின் கரையொதுங்கி, காலசேனனின் ஆதரவுடன் குடியமர்ந்தபின், காலசேனனைக் கொன்று தம் ஆட்சியை நிறுவிக்கொண்டு, தொடர்ந்து ஆக்கிரமிப்புக்களைச் செய்கையிலேயே, மீண்டும் மூவேந்தர் (சேரர், சோழர், பாண்டியர்) தம் குடிகளைக் காப்பாற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு தமிழரக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தனர். இந்த வரலாறுகள் அனைத்தினையும், கடிதங்கள் மூலம் சுருங்கக் கூறி எளிமைப்படுத்திய இந்நால் தமிழிற்கும், ஈழத்திற்கும் வெற்றிவாகை குட்டுகின்றது எனில் மிகையாகாது. (விரைவில் வெளிவரும்)

இந்நால் பற்றி...

“**I**Dவிதன் எனும் சொல்லால் உலகத்து மனிதர்கள் அனைவரும் உள்ளடக்கப்பட்டாலும், அவர்களின் உருவேறுபாடுகளுக்கு அடிப்படைக்காரணி அவர்கள் பெற்றிருக்கும் மரபணுக்களேயாம். சீனரோ அல்லது நீக்கிரோ இனமக்களோ தமக்குக் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கின்ற மரபணுக்கள் மூலமே தொடர்ந்தும் தத்தம் தலைமுறைகளை உருவாக்கிவருகின்றனர். இவ்விதமே ஒவ்வொரு விலங்கினத்திலும் வேறுபாடுகள் உள். எனினும் அவை ஒவ்வொன்றும் தத்தம் இனத்தையே பெருக்கி வருகின்றன.

இவையனைத்தையும் ஓழுங்காக வடிவமைத்தது மனிதர்களோ அல்லது நாய்களோ அல்ல. ஆனால் இவற்றிற்கெல்லாம் அடிப்படையான பேரரிவாளர் ஒருவர் உள்ளர். அவர்தான் நாம் காணும் அண்டங்கள் அனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் கடவுள் ஆவார் எனும் உண்மைத் தத்துவத்தினை இந்நால் ஆராய்கிறது. மேலும் உயிர்களின் மறுபிறப்புக் கோட்டாடுகளை மத்ஸகள் மட்டுமன்றி, இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பலருக்கு ஏற்படும் முற்பிறப்பு நினைவுகள், காட்சிகள் என்பனவும் உறுதி செய்துள்ளன. இந்தவகையில் அவரவர் தன்னிச்சையாகச் செய்யப்பட்ட வினைகளின்படி இறைவனால் மரபணுக்கள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது எனும் உண்மை புலனாம். ஆதனோடு மரபணுக்களுக்கும் பலவேறு பக்கங்களும், வாழ்க்கைச் சிக்கல்களும் உள் என இந்நாலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய கண்ணோட்டத்தில் ஆசிரியர் தமிழ் - சிங்கள இன வரலாற்றினை நெரிப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார். ஆதனால் நீங்களும் படித்து பயன்தைய வேண்டுமென்பதே எம் குறிக்கோளாகும்.